

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení dne 1. března 2017 senátem složeným z předsedkyně senátu Mgr. Ing. Dagmar Bordovské a přisedících soudců Ing. Eleny Blažíkové a Josefa Urbánka

t a k t o :

Obžalovaný

M. M.,

nar. xxxx,

bytem Xxxx,

j e v i n e n , ž e

jako revizní technik ev. č. 2774/7/99 R-EZ-E2/A (podnikající jako OSVČ, IČ: xxxx) dne 29. 11. 2009 vyhotovil nepravdivou Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení č. 057M/09 MM-RE s předmětem revize elektroinstalace a napojení rozvodů fotovoltaické

elektrárny na volném poli u obce Hustopeče nad Bečvou, jež měla dokladovat, že zařízení je schopno bezpečného provozu a ve které nepravdivě uvedl, že elektroinstalace fotovoltaického systému sestává z fotovoltaických panelů E1 – E4424, jež jsou instalovány ve 13 řadách a vzájemně propojeny v sériovém zapojení a svedeny do rozjišťovacích a propojovacích String Boxů instalovaných na konstrukci pod panely, přičemž String Boxy jsou napojeny vodiči ze samostatných jisticích skříní, které jsou dále napojeny každá na samostatný měnič, a to přesto, že v době vyhotovení revizní zprávy popisované fotovoltaické panely, String boxy ani měniče instalovány ani napojeny nebyly, takže nebylo možné posoudit, zda je popisovaný systém schopen bezpečného provozu,

přičemž si byl vědom, že zpráva může sloužit jako jeden z podkladů licenčního řízení, vedeného u Energetického regulačního úřadu,

kdy následně byla na jejím základě tímto úřadem dne 17. 12. 2009 neoprávněně vydána licence č. 110911835, vedená pod č. j. 09188/2009-ERU, opravňující společnost SUNPEMA ENERGY s. r. o. k výrobě elektřiny z fotovoltaických zdrojů na výkon 1,3 MW po dobu 25 let,

čímž umožnil uvedení elektrárny do provozu již v roce 2009 a společnosti SUNPEMA ENERGY s. r. o. tak umožnil nezákonně získat oprávnění k výrobě elektrické energie a tím i nárok na podporu ve formě výkupní ceny ve výši 13.050,- Kč/MWh, a to oproti výkupní ceně ve výši 12.150,- Kč /MWh, na jejíž úhradu by vznikl nárok v případě, že by byla elektrárna uvedena do provozu v roce 2010, takže za období od ledna 2010 do května 2015 takto byla neoprávněně vyplacena společnosti SUNPEMA ENERGY s. r. o. v rámci podpory ve formě výkupní ceny částka 5.649.566,15 Kč, a to od společností ČEZ Distribuce, a. s. (v letech 2010 – 2012) a ČEZ Prodej s. r. o. (v letech 2013 – 2015), které vyplacenou garantovanou výkupní cenu zpětně refinancovaly jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak z dotací ze státního rozpočtu České republiky, kdy pokud jde o další období od června 2015 do prosince 2030, tj. po dobu celkem 20 let, odpovídající předpokládané životnosti FVE, se společnost SUNPEMA ENERGY s. r. o. pokusila získat další neoprávněný prospěch ve výši nejméně 1.819.947,38 Kč ke škodě provozovatelů distribuční sítě,

t e d y

opatřením prostředků úmyslně usnadnil jinému, dílem aby se obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak škodu velkého rozsahu, a dílem aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby se obohatil tím, že uvede někoho v omyl a způsobil tak škodu velkého rozsahu, čehož se dopustil v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo.

Obžalovaná právnická osoba

SUNPEMA ENERGY s. r. o.,

IČ: 285 81 806,

se sídlem Pod Humny 308,

753 66 Hustopeče nad Bečvou,

j e v i n n a, ž e

ačkoliv věděla, že protiprávním jednáním získala dne 17. 12. 2009 neoprávněně licenci č. 110911835, vedenou pod č. j. 09188/2009-ERU, opravňující ji k výrobě elektřiny z fotovoltaických zdrojů na výkon 1,3 MW po dobu 25 let, a to již v průběhu roku 2009, a tím i nárok na podporu ve formě výkupní ceny ve výši 13.050,- Kč/MWh, jenž byl přiznán elektrárnám uvedeným do provozu v roce 2009, a to oproti výkupní ceně ve výši 12.150,- Kč/MWh, na jejíž úhradu by vznikl nárok v případě, že by byla elektrárna uvedena do provozu v roce 2010,

od ledna 2012 do dubna 2015 využívala omylu pracovníků ERÚ, kteří vydali licenci k výrobě dotované elektřiny, a prostřednictvím pověřených osob, které jednaly v zájmu obžalované a v rámci její činnosti, úmyslně účtovala vyplacení podpory ve formě výkupní ceny za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2009, a to od ledna 2012 do prosince 2012 společnosti ČEZ Distribuce, a. s., IČ: 247 29 035, se sídlem Děčín, Teplická 874/8, a od ledna 2013 do dubna 2015 společnosti ČEZ prodej, s. r. o., IČ: 272 32 433, se sídlem Praha 4, Duhová 425/1, kdy jí takto bylo oproti částkám, jež odpovídaly nároku na podporu ve formě výkupní ceny stanovené pro elektrárny uvedené do provozu v roce 2010, neoprávněně vyplaceno společností ČEZ Distribuce, a. s., 1.111.077,18

Kč a společností ČEZ prodej, s. r. o., 2.325.978,25 Kč, celkem 3.437.055,43 Kč, a to primárně ke škodě těchto společností, které vyplacenou garantovanou výkupní cenu zpětně refinancovaly jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak z dotací ze státního rozpočtu České republiky, kdy pokud jde o další období od května 2015 do prosince 2030, tj. po dobu celkem 20 let, odpovídající předpokládané životnosti FVE, se společnost SUNPEMA ENERGY s. r. o. pokusila získat další neoprávněný prospěch ve výši nejméně 1.917.082,74 Kč ke škodě provozovatelů distribuční sítě,

t e d y

dopustila se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby se obohatila tím, že využila něčího omylu a způsobila tak škodu velkého rozsahu, čehož se dopustila v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo.

T í m s p á c h a l i

obžalovaný M. M.

- zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonaný a dílem ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě pomoci ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

obžalovaná SUNPEMA ENERGY s. r. o.

- zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j í

obžalovaný M. M.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, a to výkon činnosti revizního technika elektrických zařízení na dobu **4 (čtyř) let.**

Obžalovaná právnická osoba SUNPEMA ENERGY, s. r. o.,

podle § 19 zákona č. 418/2011 Sb. za použití § 70 odst. 1 trestního zákoníku k trestu propadnutí věci, a to finančních prostředků ve výši 3.437.055,43 Kč, které jsou zajištěny na účtu č. 1015842395/6100, vedeném u Equa bank, a. s., jehož vlastníkem je společnost SUNPEMA ENERGY, s. r. o.

Podle § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. za použití § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované právnické osobě ukládá peněžitý trest v počtu 200 denních sazeb, kdy výše denní sazby činí 4.000,- Kč, tj. 800.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená společnost ČEZ Distribuce, a. s., IČ: 247 29 035, se sídlem Děčín, Teplická 874/8, se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í:

Dokazováním provedeným u hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je specifikováno ve výroku tohoto rozsudku. Soud k důkazu vyslechl obžalovaného M. M., dále zmocněnce právnické osoby SUNPEMA ENERGY s. r. o. Mgr. A. M., jako svědci byli vyslechnuti jednatelé obžalované právnické osoby MVDr. R. S. a MVDr. P. V., M. K. a Ing. M. B. – jednatelé společnosti GUASPOL s. r. o., Ing. R. D. a M. S. – jednatelé společnosti FOTO SOLAR, s. r. o., dále soud vyslechl svědky Ing. P. M., Š. T., I. Č., J. Č., Ing. P. V., R. Š., rovněž byl vyslechnut Ing. P. H., zaměstnanec Stavebního úřadu Hustopeče. K důkazu byli dále vyslechnuti jako svědci zaměstnanci ERÚ Ing. R. M. a Ing. Mgr. J. V., za souhlasu stran byl ve smyslu § 211 odst. 6 trestního řádu k důkazu čten úřední záznam o podaném vysvětlení, který byl sepsán s dalším zaměstnancem ERÚ J. H.. U hlavního líčení byl

vyslechnut znalec Ing. M. T., CSc., z oboru energetika, specializace obnovitelné zdroje energie. Dokazování pak bylo doplněno listinami, o nichž bude podrobně pojednáno dále.

Obžalovaný M. M. vypověděl, že na základě osvědčení, které získal v roce 1999, provozuje činnost revizního technika, kdy reviduje elektrická zařízení do 1000 voltů. Není oprávněn revidovat vysokonapěťová zařízení. Pokud jde o revizi prováděnou na fotovoltaické elektrárně v Hustopečích nad Bečvou, byl kontaktován I. Č., kterého znal již z dřívějšíka, tento ho požádal, aby revizi na stavbě Fotovoltaické elektrárny provedl. S nějakým kolegou I. Č. obžalovaného vyzvedl v místě bydliště, jeho autem byl obžalovaný odvezen na stavbu, kde mu Č. předal dokumentaci a ukázal mu, co na stavbě potřebuje zrevidovat. Obžalovaný provedl prohlídku stavby, kdy revidoval zařízení, která mu byla Č. konkrétně ukázána. Obžalovaný vypovídal, že na zařízeních provedl měření, prohlídku, kontrolu, zabýval se souladem s dodanou dokumentací, po skončení prohlídky a měření ho Č. opět odvezl domů. V následujících dnech obžalovaný vyhotovil revizní zprávu, a to na základě poznámek a podkladů, které si při měření na stavbě učinil. Ve zprávě uvedl rozsah revize, specifikoval, co je jejím předmětem, popsal jednotlivá zařízení a elektroinstalaci z nich napojenou, včetně uvedených měření. Revizní zprávu odevzdal obžalovaný opět panu Č., který si ji objednal, s nikým jiným o revizi nejednal. Zprávu předal Č. osobně, nicméně nevzpomínal si, zda to bylo v místě jeho bydliště či u Č.. Práci fakturoval Č., ten ji také zaplatil. Za revizní zprávu obdržel standardní odměnu ve výši 1.200 až 1.500 Kč.

Pokud jde o vlastní prohlídku fotovoltaické elektrárny, až na místě samém se obžalovaný údajně dozvěděl, co Č. chce revidovat, kdy Č. nepožadoval zrevidovat celou elektrárnu, ale pouze část. Potřeboval revidovat jisticí skříně, které jsou v revizní zprávě označeny jako SR1 – SR13, kdy tedy jde o 13 skříní s vývody, přívody a odvody z nich. Skříně byly uloženy v zemi, kdy obžalovaný vypověděl, že zkontroloval jejich napojení, proměřil izolační stav. Nezjistil žádné závady, které by bránily napojení revidovaných částí na další části elektrárny. Nic dalšího nerevidoval. Když na stavbu přijel, viděl volné pole, až tak se ale o stavbu elektrárny nezajímal. Uvedl, že se domnívá, že na poli byly nějaké konstrukce, neví ale, zda již byly všechny, na místě ale rozhodně nebyly instalovány fotovoltaické panely. Při prohlídce se na místě rovněž nenacházely stringboxy, kdy osvětlil, že se jedná o skříně, na něž jsou fotovoltaické panely napojeny, o rozměru asi 60 x 60 cm, které se umísťují pod fotovoltaické panely. Obecně stringboxy jistí sestavy fotovoltaických panelů, kdy mají 16 vývodů, jsou na ně napojeny různé fotovoltaické panely. Obžalovaný specifikoval, že při této prohlídce na místě nebyly invertory, kdy ve vztahu k této fotovoltaické elektrárně mělo být na místě 13 inverterů, obecně každý inverter (měnič, který mění napětí stejnosměrné ve střídavé) jistí jedna jisticí skříň. Obžalovaný dále upřesnil, že pokud jde o jisticí skříně, zde označené SR1 – SR13, jedná se o skříně o rozměrech zhruba 80 x 60 cm, které bývají umístěny na své vlastní konstrukci, případně na konstrukci fotovoltaických panelů, na nosníku přímo panelů, většinou bývají rozmístěny na okraji řad panelů.

Za účelem osvětlení práce revizního technika obžalovaný předložil soudu schéma, které vypracoval a které má znázorňovat jednotlivá zařízení, jež dohromady vytvářejí systém fotovoltaické elektrárny, které bylo přečteno k důkazu (č. l. 1656 – 1659). Zde vysvětlil, že první úsek označený jako A je vysokonapěťový, který není oprávněn revidovat, kdy vypověděl, že neví, zda tento úsek byl v době, kdy prováděl v listopadu 2009 revizi,

vyhotoven. Vysoké napětí je následně měněno trafostanicí na napětí nízké, kdy pokud jde o trafostanici, vypověděl, že neví, zda v době revize byla hotová, následně upřesnil, že se domnívá, že tam v té době trafostanice nebyla, pamatoval si, že bylo nachystáno zemnění pro trafostanici. Při revizi po něm nebylo požadováno, aby trafostanici revidoval. Na uvedený úsek navazuje úsek nízkonapěťový označený jako B, jedná se o úsek střídavého napětí (AC), v tomto úseku obžalovaný také nic nerevidoval. Úsek označený jako B se skládá z rozvodny nízkého napětí a různých zařízení, které jsou součástí rozvodny. V rozvodně by měl být podle obžalovaného hlavní rozvaděč, elektroměrový rozvaděč, vnitřní elektroinstalace a napojení dalších elektroinstalací na nízké napětí, konkrétně kamerový systém, osvětlení stavby, zabezpečení, těchto zařízení tam může být napojeno více. V době revize v listopadu 2009 rozvodna na stavbě umístěna nebyla. Pokud jde o napojení inverterů na rozvodnu, inverterová stanice tam v době první revize nebyla, nebyly tam ani invertory. Na rozvodnu pak navazuje třetí část označená jako C, jedná se o část stejnosměrného napětí (DC), pokud jde o tuto část, zde obžalovaný revidoval pouze 13 jističích skříní a jejich přívody ze stanice, resp. odvody ke kontejnerové stanici, dále odvody ke stringboxům. Stringboxy ani fotovoltaické panely v době prohlídky za účelem revize na místě nebyly.

Obžalovaný uváděl, že revizní zprávu, kterou vypracoval, považuje za revizi dílčí. Vypověděl, že Č. mu žádným způsobem nevysvětloval, z jakého důvodu je potřeba revidovat pouze část budoucí fotovoltaické elektrárny, kdy obžalovaný se domníval, že Č. provedl na elektrárně nějaké práce, práce chce odevzdat, a to je podmíněno tím, že odevzdá revizní zprávu ve vztahu k hotovému zařízení. Obžalovaný doplnil, že nebyl nijak časově úkolován, pouze mu Č. několikrát telefonoval, že by revizní zprávu už potřeboval.

Pokud jde o vlastní vypracování revizní zprávy, obžalovaný uvedl, že ve zprávě popisoval elektrárnu v rozsahu revize, tedy revidované elektroinstalace, kdy následně uvedl ve zprávě popis, ke kterému se to, co reviduje, vztahuje. Tvrdil, že ve zprávě nepopisoval v žádném případě skutečný stav stavby, ale pouze popsal příslušnost revidovaného zařízení, k čemu slouží. Informace pocházely z projektové dokumentace, kterou obžalovaný dostal. Tvrdil, že pokud uvedl v přítomném čase popisové části revizní zprávy, že se na místě nacházení kupříkladu fotovoltaické panely, neznamená to, že by panely na místě skutečně byly, kdy se domníval, že pokud by uvedl, že na volném poli se nacházejí pouze jističí skříně, nic by to nikomu neřeklo. Upřesnil, že nebyl žádán nikým, aby zprávu takto pojal, v tomto smyslu nedostal žádný pokyn.

Obžalovaný dále vypověděl, že na stavbu byl přivezen ještě v jednom případě, a to v lednu 2010, kdy byl požádán o další dílčí revizi, konkrétně 15. 1. 2010, kdy byl znovu osloven panem Č.. Revidoval fotovoltaické panely a jejich napojení, napojení panelů ve stringboxech, stringboxy a napojení inverterů (měničů). Pan Č. se druhé revize nezúčastnil, obžalovaný tam byl přivezen montérem, a to buď panem Č. nebo panem Š. Obžalovaný upřesnil, že v lednu 2010 skutečně naměřil napětí, bylo tedy jasné, že měniče jsou ze strany vysokého napětí zapojeny a schopny dodávat elektrickou energii do sítě. Na některých měničích naměřil hodnoty, z nichž bylo zřejmé, že měnič už nějakou elektrinu vyráběl. Hodnoty na některých měřících nedosáhly příslušného limitu, takže bylo zřejmé, že některé měniče dosud nepracovaly. Obžalovaný doplnil, že tam zřejmě byly ještě nějaké další části, které nerevidoval a které revizi podléhaly, hovořil o vnitřní elektroinstalaci, napojení

kamerového a zabezpečovacího systému, možná osvětlení. Obžalovaný měl zato, že při revizi v roce 2009 už byla namontována veškerá zařízení, která podmiňovala funkčnost elektrárny. Za druhou revizní zprávu zapláceno nedostal, nicméně to neřešil, i následně ještě pro pana Č. pracoval, což nedovedl nijak uspokojivě objasnit.

V přípravném řízení obžalovaný M. M. popsal okolnosti provedení revize a vypracování revizní zprávy zhruba shodně, kdy jednoznačně uvedl, že byl požádán o vypracování dílčí výchozí revizní zprávy, kterou také takto vypracoval, kdy v revizní zprávě jednoznačně vymezil rozsah revidovaného zařízení, přičemž tvrdil, že revidoval rozvaděč AGN-RH1, jištění střídavého napětí AC skupiny jednotlivých invertorů INV1 – INV13, dále rozvodné skříně SP1 – SP13, jištění stringboxů pro napojení fotovoltaických panelů a rozvody DC elektroinstalace fotovoltaického systému. Při vlastní revizi provedl měření izolačních stavů přívodu a odvodu 13 jisticích skříní SR1 – SR13. Doplnil, že závěr, že elektrické zařízení je bezpečné, platí pouze za předpokladu, že toto revidované elektrické zařízení bude připojeno k dalším částem fotovoltaické elektrárny, které budou řádně zrevidovány oprávněným revizním technikem. Vypovídal, že revizní zpráva nenahrazuje protokol o kompletnosti revidovaného díla, rozhodně neosvědčuje, že dané zařízení je funkční, k tomu ani neslouží. On jako revizní technik kompletnost ani funkčnost revidovaného zařízení nekontroloval. Obžalovaný tvrdil, že rozhodně nevěděl, že jeho revizní zpráva bude použita jako podklad k vydávání licence na fotovoltaickou elektrárnu pro firmu SUNPEMA ENERGY u ERÚ, kdy v dané době o tom, že provozovatel fotovoltaické elektrárny musí mít licenci, vůbec nevěděl, nevěděl ani, který úřad případnou licenci vydává. Pokud v revizní zprávě popisoval fotovoltaické panely, ty jim nerevidoval ani revidovat nemohl, uvedl je pouze jako popis budoucího fotovoltaického systému, aby bylo zřejmé, k čemu revidované zařízení, jehož rozsah je v revizní zprávě uveden, přísluší. Vycházel přitom z podkladů dokumentace stavby. Pokud obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že předmětem revize byl rozvaděč a jištění AC skupiny jednotlivých invertorů, následně po předložení revizní zprávy uvedl, že informace o těchto zařízeních v revizní zprávě chybí.

U hlavního líčení pak k dotazu doplňoval, že už si to nepamatuje přesně, ale kabely, které vedly k invertoru, mohly být napojeny v nějakém rozvaděči, který tam byl, mohl to být provizorní rozvaděč. Nevěděl však, proč to není v revizní zprávě uvedeno. Obžalovaný znovu objasňoval, z jakého důvodu není revizní zpráva označena jako dílčí, poukazoval na fakt, že existují pouze dva typy revizních zpráv, a to revizní zpráva výchozí a revizní zpráva pravidelná, kdy je zřejmé, že vzhledem k tomu, že šlo o nové zařízení, se zde musí jednat o revizní zprávu výchozí. To, že je zpráva dílčí, je zjevné z jejího obsahu, resp. z popisu konkrétního revidovaného zařízení.

Obžalovaný u hlavního líčení jednoznačně uvedl, že inventury na stavbě v době provádění revize nebyly, měl-li vysvětlit, proč je předmětem jeho revize jištění skupin jednotlivých invertorů, uvedl, že předpokládá, že tam byla nějaká skříň INV1, na kterou mohly být inventury napojeny, měla to být skříň s elektroměrem, blíže si ale nepamatoval, nebyl schopen se u hlavního líčení k tomu vyjádřit, pouze uvedl, že je možné, že skříň revidoval, ale protože mu nebyl dodán ke skříní certifikát, z revize ho vypustil. Pokud jde o jištění skupin invertorů, zde vypověděl, že inventury na místě nebyly, ale jištění tam být mohlo, nicméně nebyl schopen se k tomu nijak blíže vyjádřit, neboť v revizní zprávě k tomu

nic není uvedeno. Posléze k dotazu uvedl, že pokud jde o napojení invertorů, nebyly tam ani žádné kabely.

Obžalovaný doplnil, že o tom, jak probíhalo správní řízení u ERÚ, žádné povědomí neměl, nevěděl ani nemohl vědět, jak řízení probíhají, na tomto konkrétním řízení se nijak nepodílel.

Svoji výpověď pak později obžalovaný M. M. doplnil vypracovaným seznamem, k němuž uvedl, že v úvodu obsahuje části fotovoltaické elektrárny, které při revizi dne 29. 11. 2009 nerevidoval, jedná se o elektropřípojku VN, napojení elektropřípojky VN na distribuční vedení sítě VN, rozvodnu VN, trafostanici VN, kabelové rozvody VN mezi rozvodnou VN a trafostanicí, uzemnění rozvodny VN a trafostanici, elektropřípojku nízkého napětí, její napojení z trafostanice vysokého napětí, rozvodnu nízkého napětí včetně rozvaděčů NN, rozvodnu invertorů, kabelové rozvody NN mezi rozvodnou NN a rozvodnou invertorů, uzemnění rozvodny NN a rozvodny invertorů, vnitřní elektroinstalaci rozvodny NN, vnitřní elektroinstalaci rozvodny invertorů, elektroinstalace napájení stringboxů, rozvodné skříně stringboxů, uzemnění stringboxů, fotovoltaické panely, kabelové rozvody napojení fotovoltaických panelů od stringboxů, uzemnění a ochranu před atmosférickými vlivy, zabezpečovací, kamerový a datový systém. Pokud jde o jisticí skříně (SR1 – SR13), ve vztahu k fotografiím, které byly pořízeny dne 18. 12. 2009 a byly předloženy a provedeny k důkazu, posléze obžalovaný uvedl, že jisticí skříně na fotografii nevidí, kdy si přesně nevzpomíná, kde byly umístěny. Mohly být položeny na zemi, případně na nějaké prozatímní konstrukci. Byly však umístěny v každé řadě, kdy si ani nevzpomněl, zda to mohlo být na okrajích řad. (Seznam – č. 1. 1947)

Zmocněnec obžalované právnické osoby SUNPEMA ENERGY s. r. o. Mgr. A. M. u hlavního líčení vypověděl, že je právním zástupcem společnosti TRUMF INTERNATIONAL s. r. o., která je mateřskou firmou obžalované právnické osoby, kdy jejími jednatelem jsou pánové V. a S., stejně jako u společnosti SUNPEMA ENERGY s. r. o. Právní služby poskytuje společnosti TRUMF INTERNATIONAL od roku 2011. Vysvětlil, že obžalovaná právnická osoba je v současné době v podstatě servisní společností TRUMF INTERNATIONAL, spravuje její investici v oboru fotovoltaiky, kdy funguje výhradně pro fotovoltaickou elektrárnu Hustopeče nad Bečvou. Popsal, že zprostředkovaně ví, že v roce 2009 byly statutární orgány společnosti TRUMF INTERNATIONAL kontaktovány s nabídkou možnosti investice do projektu fotovoltaické elektrárny, jednatele společnosti jsou známi jako úspěšní podnikatelé, kdy společnost disponovala vlastními prostředky, které investici umožnily, rozhodli se tedy projekt akceptovat. Kým byli jednatele kontaktováni, zmocněnec nevěděl. Doplnil, že jednatele neměli, pokud jde o fotovoltaiku, absolutně žádné zkušenosti, projekt byl pojat jako generální dodávka na základě smlouvy o dílo se společností GUASPOL, kdy zmocněnec nedovedl uvést, kdo za společností GUASPOL stál personálně. Nikoho tam neznal. Smlouva o dílo byla poměrně velkého rozsahu, bylo v ní přesně specifikováno, co je předmětem dodávky, kdy se jednalo jednak o materiál a technologie, jednak i o ostatní formální náležitosti, včetně vyřízení licence, inženýrské činnosti, projektové činnosti apod. Zmocněnec se domníval, že GUASPOL využil pro realizaci subdodavatele. Zmocněnec uvedl, že nezná společnost FOTO SOLAR ani nikoho, kdo by s ní souvisel, nezná I. Č. ani obžalovaného M. M.. Zmocněnec dále uvedl, že při dodání díla nedošlo k žádnému

prodlení ani zpoždění, nedošlo ani k žádným komplikacím s výjimkou vadné dodávky fotovoltaických panelů, které nebyly na bankovním listu, nebyly tedy financovatelné z bankovních zdrojů, panely, které byly nakonec na místě nainstalovány, musela společnost financovat z vlastních zdrojů, a to v rozporu s dohodou, objednatel tedy uplatňoval slevu ve výši 5 milionů Kč z ceny díla. Za společnost SUNPEMA ENERGY s. r. o. dohlížela na stavbu pověřená osoba, konkrétně ředitel M., resp. bývalý ředitel jedné z dceřiných společností VASTA INVEST. Zmocněnec doplnil, že pro obžalovanou právnickou osobu nebylo rozhodující, zda bude licence vydána v roce 2009 nebo 2010, neboť vzhledem k tomu, že posun cen mezi těmito roky byl v řádech jednotek procent, cca 6 procent, nemělo to ekonomický význam. V okamžiku přelomu roku 2009 a 2010 SUNPEMA ENERGY s. r. o. držela nevyplacenou cenu díla v částce významně převyšující 20 milionů korun. Uvedené zádržné, které bylo k dispozici, převyšovalo případnou ztrátu, k níž by mohlo dojít posunem kupních cen.

Svědék MVDr. P. V., jednatel společnosti SUNPEMA ENERGY s. r. o. vypověděl, že je jednatelem také společností VASTA INVEST, TRUMF INTERNATIONAL a několika dalších společností. Uváděl, že poté, co v roce 2008 česká vláda vydala několik pobídek na výstavbu fotovoltaických elektráren, založil se společníkem R. S. společnost VASTA SOLAR, která se měla zabývat výstavbou fotovoltaických elektráren. Udělali si analýzu, kdy vycházeli z vládní pobídky v tom smyslu, že to, co vyprodukují, vláda vykoupí, ještě navíc bude navyšována cena o inflaci, což jim přišlo velice zajímavé. V polovině roku 2009 byl svědek osloven dlouholetým kamarádem panem J. s nabídkou na koupi společnosti SUNPEMA ENERGY, která měla rezervován výkon od společnosti ČEZ na výstavbu fotovoltaické elektrárny v první etapě na 1,3 MW, v druhé etapě na 0,7 MW, tedy celkově na jednom pozemku fotovoltaická elektrárna o výkonu 2 MW. Projekt je zaujal, společnost měla vykoupené pozemky, hotové územní řízení na výstavbu tohoto investičního celku. Projekt tedy koupili a stali se stoprocentními vlastníky společnosti SUNPEMA ENERGY. Zahájili jednání se společností GUASPOL, která jako inženýrská společnost dělala první plány pro elektrárnu, na základě kterých se dělal územní plán a rezervace výkonu. Jednali tedy s panem B. z této inženýrské společnosti. Dohodli se tak, že GUASPOL jim jako investorům předá dílo hotové, vybavené všemi potřebnými dokumenty, byla podepsána rozsáhlá smlouva. Termín výstavby do konce roku 2009 byl stanoven po vzájemné diskuzi, kdy nakonec GUASPOL s datem souhlasil. Ručil, že jim stavbu předá v pořádku, funkční, vybavenou potřebnými dokumenty, v opačném případě byla domluvena penalizace ve výši asi 16 milionů, plus 50 tisíc korun za každý den prodlení. Smlouva byla vyvážená, oni zase ručili za peníze, konkrétně 50 tisíc korun za každý den po splatnosti faktury, kterou GUASPOL vydá. Jednou z podmínek bylo to, že budou použity díly tak, aby byly všechny na takzvaném chechlistu banky, aby banka dokázala akci profinancovat. Svědek i jeho společník počítali s bankovními penězi. Za společnost GUASPOL smlouvu podepsal Ing. B., za vlastní výstavbu jim byl představen Ing. K.. Ten požadoval, aby i investor vybral někoho, s kým bude komunikovat on. SUNPEMA ENERGY však neměla žádné zaměstnance, zvolili tedy ředitele společnosti VASTA INVEST, kde byli svědek a doktor S. opět stoprocentními vlastníky, VASTA INVEST byla pro SUNPEMA ENERGY v podstatě servisní organizací. Ing. M. jako její ředitel měl, pokud jde o fotovoltaickou elektrárnu, k ruce paní T. jako svou asistentku, jednalo se také o zaměstnankyni VASTA INVEST, ta měla na starosti administrativní práci, jako je katastr, otázky stavebního řízení a komunikace s dalšími

orgány. M. měl za úkol najít vhodný stavební dozor, zajistil pana B., s ním nicméně nebyli spokojeni, na stavbě byl asi třikrát, nedodal žádnou písemnou zprávu, spolupráce byla ukončena. V průběhu výstavby M. svědka informoval o tom, že stavba běží. Dva až tři měsíce před dokončením stavby se stalo, že byly dodány panely, které nebyly na checklistu banky, banka tedy odmítla panely profinancovat, jednatelé se rozhodli financovat z vlastních zdrojů. Elektrárna byla na konci roku 2009 předána funkční, vybavena dokumenty. V té době byl svědek v zahraničí, do konce roku se k elektrárně nedostal, proto předávací papírové procedury probíhaly až v lednu 2010.

Svědka osvětlil, že původně byla smlouva se společností GUASPOL uzavřena z jejich strany se společností TRUMF INTERNATIONAL. Dále uvedl, že fyzicky se na výstavbě podílela celá řada dalších subdodavatelů, hlavní byla zřejmě společnost FOTO SOLAR, svědek se zmiňoval o osobách, které s ní souvisely, konkrétně mluvil o panu D. a panu S., nicméně s ním do kontaktu nepřišel, věděl také o tom, že se tam pohybuje I. Č., nicméně s ním nejednal. Za obžalovanou společnost stavbu vedl pan M., o zápisech do stavebního deníku svědek nic nevěděl, kopie stavebního deníku nedostávali. Pokud jde o dokumentaci, kterou mělo být dílo vybaveno, tímto se měl zabývat pan M., svědek od samého začátku nevěděl, jakou konkrétní dokumentaci by pro výstavbu elektrárny potřeboval, nerozuměl tomu, spoléhal na společnost GUASPOL. Tato měla dodat také licenci od ERÚ. Svědek samotný se ničím takovým nezabýval, nezajišťoval ani objednání jakékoli podkladové dokumentace pro účely správních řízení, např. revizní zprávu či jakékoli rozhodnutí, obžalovaného M. nezná.

Pokud jde o jednání, resp. žádosti, podpisy za společnost SUNPEMA ENERGY, svědek pověřil pana M., pokud jde o jednání a účast na kontrolních dnech, komunikaci s úřady pak měla na starosti paní T.. Pokud jde o předání elektrárny, svědek sám ji papírově nepřebíral, dělali to M. s T. někdy v lednu 2010. Svědek během ledna procházel elektrárnu s panem K.. Se Stavebním úřadem v Hustopečích svědek nejednal, byl informován od K. o nějakém problému se stavebním úřadem, mělo jít o změnu stavby před dokončením. Svědek potvrdil, že obdrželi dokument o zastavení stavby, nicméně měl zato, že fakticky k pozastavení prací nedošlo. Dále vypověděl, že rozhodně nepožadoval z estetických důvodů výměnu panelů.

Pokud jde o vlastní výrobu elektrické energie, měl zato, že se začala vyrábět už v prosinci, šlo o malý objem, k první fakturaci došlo v lednu 2010, dělal to pan M.. V lednu se elektřiny moc nevyrobilo s ohledem na špatné povětrnostní podmínky, následně se pak již dodávala elektrická energie běžně.

K dotazu na případnou finanční analýzu v souvislosti se změnou podmínek ohledně výkupních cen elektrické energie od roku 2010 svědek uvedl, že mělo jít o snížení výkupní ceny v řádech haléřů, to pro ně nehrálo žádnou roli.

Svědka se dále vyjadřoval k předloženým předávacím protokolům, kdy pokud jde o protokol ze dne 14. 12. 2009 (č. l. 24), tento protokol za obžalovanou společnost podepsal on, kdy tak učinil na základě informací od pana M., že stavba běží, že to funguje, byl ujišťován o tom, že stavba bude předána v termínu. On sám na stavbě nebyl, aby počítal panely. V době,

kdy protokol podepsal, to zřejmě pan K. k něčemu potřeboval, šlo o datum zhruba 14 dnů do konce dodávky, kdy K. garantoval, že stavba bude řádně dokončena, svědek tedy neměl důvod to nepodepsat, podpis ho údajně k ničemu nezavazoval. Pokud jde o cenu díla, doplatek byl uhrazen v průběhu roku 2010, kdy přesně svědek nevěděl. Vyjadřoval se také k dodávce fotovoltaických panelů, kdy odkazoval na fakturaci během listopadu a prosince 2009, faktury chodily, oni je propláceli. Nevěděl ale, kdy konkrétně byly panely nacvakány na konstrukce. K dotazu uvedl, že stavba začala v říjnu, možná v září 2009. Dále se vyjadřoval k pravomocem Š. T., kdy uváděl, že podstatné záležitosti s ním konzultovala, příp. o tom hovořila s panem M., když svědek nebyl přítomen. Měla plnou moc pouze k tomu, aby se mohla prokázat na stavebním, katastrálním či jiném úřadě. Pokud jde o žádost o předběžné užívání na stavebním úřadě, svědek měl zato, že takto postupovala zřejmě na základě jednání s panem K., kdy konkrétní pokyn v tomto směru od svědka V. asi neměla. Pokud jde o případné další udělení plné moci ze strany T. panu S. (č. l. 223 – souvislost s licenčním řízením), o tom svědek nic nevěděl.

Svědek MVDr. R. S. vypověděl, že je jednatelem společnosti SUNPEMA ENERGY s. r. o., a to společně s Dr. V., kdy se jedná o jednu ze společností, které spolu vlastní. V roce 2009 společně uvažovali o pořízení fotovoltaické elektrárny, kdy chtěli využít investiční pobídky. Objevila se možnost koupit už hotový připravený projekt před realizací, kdy se jednalo o doporučení kamaráda V. pana J.. Svědek měl zato, že ve vztahu k projektu již bylo vydáno územní rozhodnutí. Společnost koupili, udělali výběrové řízení na dodavatele, kterým se stala společnost GUASPOL. Pokud jde o uzavření smlouvy, za prioritu považovali cenu pořízení, termín realizace, rovněž použité materiály, konkrétně panely, neboť neměli zajištěno plné finanční krytí z vlastních zdrojů, měli rozjednaný úvěr, kdy banky vycházely ze schválených seznamů dodavatelů jednotlivých komponentů pro elektrárny. Jednalo se o zakázku na klíč. Svědek uvedl, že on sám se o realizaci projektu příliš nezajímal, byl sice informován o tom, jak stavba postupuje, ale nijak fyzicky se vlastní akce neúčastnil, kdy byl tehdy odpovědný za jiné části jejich podnikatelských aktivit. Tvrdil, že se společností GUASPOL začali jednat někdy v létě 2009. Pokud jde o dohodnutý termín dokončení elektrárny, jednalo se o dobu do konce roku 2009, kdy toto svědek označil za prioritu, a to z toho pohledu, že mělo dojít ke změnám ohledně výkupní ceny energie. V souvislosti s termínem dodání stavby se pamatovalo na relativně vysoké penále, pokud by termín nebyl dodržen. Svědek uvedl, že ohledně dohodnutého termínu nevznikl žádný spor, bylo jim tvrzeno, že termín je dosažitelný, kdy skutečně došlo k realizaci stavby v dohodnutém termínu, tedy do konce roku 2009. Pokud jde o získání licence na ERÚ, svědek měl zato, že to bylo součástí smlouvy. Dodavatel si pouze říkal, které dokumenty za účelem získání licence od nich požaduje. Ohledně přípravy dokumentů měli asistentku paní T., kdy za objednatele fungoval pan M., který měl být nápomocen realizátorům ohledně technických záležitostí. Svědek S. získával informace o průběhu výstavby elektrárny od Dr. V.. Pokud jde o jednání s dodavateli, vzpomněl si pouze na pana K., zbytek jmen si nedokázal vybavit, dále uváděl pana Č., nicméně nevěděl, co Č. konkrétně na stavbě dělal. Ing. Č., který zpočátku fungoval jako stavební dozor, nepřišel se svědkem nikdy do styku, nikdy s ním nejednal. Pokud jde o ukončení stavby, ke konci roku 2009 na místě svědek fyzicky nebyl, má zato, že elektrárna byla skutečně dokončena do konce roku 2009, když vyráběla elektřinu, neboť následně probíhaly fakturace za vyrobenou energii. Na místo se dostavil až někdy v lednu nebo v únoru, viděl funkční elektrárnu. Pokud jde o výkup elektrické energie, měl zato, že první

faktura byla vystavena v lednu nebo v únoru roku 2010, kdo odečítal stavy, to ale nevěděl, vlastní vystavování faktur dělala slečna T.. Svědek uvedl, že on sám nikdy na Stavebním úřadě v Hustopečích nejednal, pouze věděl o tom, že došlo k pozastavení stavby, mělo jít pouze o minoritní problém, který se vyřešil úpravou stavebních plánů před dokončením. Nevzpomněl si, že by se žádalo o předčasné užívání stavby. Pouze rámcově věděl o problému s fotosolárními panely, kdy uváděl, že některé části se musely fyzicky zaměnit.

Svědék vypověděl, že o revizi elektrozařízení se nezajímal, revizní techniky nekontaktoval ani s nimi nejednal, předání celého díla na konci roku 2009 se neúčastnil, pouze byl údajně ujišťován, že celek je funkční, a to doktorem V., který s realizátory jednal, svědek neměl důvod se tím dále zabývat. V souvislosti s úhradou ceny za dílo došlo ke sporu v souvislosti s tím, že dodavatel při realizaci použil panely, které nebyly na bankou schváleném seznamu, věc se řešila. Svědek sám se kontrolních dnů neúčastnil, zřejmě se tím zabýval pan M.. Svědek neměl žádné informace o průběhu licenčního řízení, nevěděl, kdo podepisoval žádosti o vydání licence, nevěděl o žádném zplnomocnění. Uvedl, že obžalovaného M. nezná. Pokud jde o vlastní výstavbu elektrárny, podle svědka se se stavbou začalo někdy koncem léta 2009, v roce 2009 on sám byl na stavbě na podzim 2009, přesněji uvést neuměl. V průběhu prosince se na stavbě neobjevil.

Dále se svědek vyjadřoval k panu M., o kterém uvedl, že se jednalo o zaměstnance společnosti VASTA INVEST, kterou vlastní opět s panem V., M. byl v této společnosti ředitelem. SUNPEMA ENERGY neměla a ani nemá žádné zaměstnance, proto byl pověřen pan M., aby vlastníky zastupoval při organizaci investice. Měl pověření jednatelů, aby organizoval nebo dohlížel na činnost, nebyl ale vlastním zaměstnancem společnosti SUNPEMA ENERGY s. r. o. Pokud se měl vyjádřit k předávacímu protokolu, listinu předtím neviděl, nezná ji, stejně tak jako dříve neviděl prohlášení o úhradě ceny za dílo na č. l. 26.

Dále byl jako svědek vyslechnut Ing. M. B., jeden z jednatelů společnosti GUASPOL, s. r. o., který uvedl, že druhým z jednatelů je pan K.. Jejich společnost GUASPOL získala od firmy TRUMF zakázku na výstavbu fotovoltaické elektrárny o výkonu 1,3 MW. Vzhledem k tomu, že se jednalo o větší stavbu, oslovili renomované firmy, kdy svědek doplnil, že v oblasti výstavby fotovoltaických elektráren neměli žádnou zkušenost a neměli ani žádné zaměstnance. V rámci výběru se nejvíce profesionálně jevila firma FOTO SOLAR z Ostravy. Smlouvu, která byla uzavřena mezi společnostmi TRUMF a společností GUASPOL, se stejnými podmínkami překloupili na společnost FOTO SOLAR a takto začala být stavba realizována. Stavba probíhala na podzim roku 2009, kdy ještě před podpisem smlouvy probíhaly projektové a konzultační práce ze strany společnosti FOTO SOLAR. Termín byl podle svědka napnutý, bylo třeba, aby elektrárna byla připravena k licenci do konce roku 2009. Pokud jde o osobní účast svědka B. na stavbě, ta probíhala hlavně v říjnu, listopadu a začátkem prosince, kdy se účastnil kontrolních dnů na stavbě, kontrolovali jednotlivé etapy. Později na stavbu jezdil už pouze pan K., který svědka informoval o průběhu stavby, případně o vzniklých problémech. Ke konci stavby začaly časové problémy, k tomu se přidala i nepřízeň počasí a problémy s termíny dodávek fotovoltaických panelů. Řízení licence na ERÚ společnost GUASPOL neměla na starosti, měla to dělat firma FOTO SOLAR. Svědek uváděl, že pokud jde o společnost FOTO SOLAR, zde jednal s jednatelem panem D. a panem S., kteří také jezdili na kontrolní dny, ještě se tam pohyboval pan Č., nicméně svědek nevěděl, zda se

jednalo o jejich pracovníka či externistu. Podle názoru svědka šlo o technického poradce, neboť se k problematice fotovoltaických elektráren vyjadřoval velice fundovaně. Stavební deník byl veden, zápisy psali lidé z FOTO SOLARU, kdy lidé z GUASPOLU zápis buď odsouhlasili, nebo neodsouhlasili, příp. připomínkovali. Svědek nevěděl, kdo byl na stavbě stavbyvedoucím. Pokud se měl vyjádřit ke stavu elektrárny v době, kdy tam přestal docházet, tedy na začátku prosince, uvedl, že na poli byly instalovány firmou Hilthi stojany a začaly se navážet panely, ty ještě nebyly namontovány. Svědek nevěděl, kdy se celá elektrárna smontovala. O pokynu k přerušení stavby později slyšel, v té době nicméně o tom nic nevěděl.

Svědék uváděl, že pokud jde o společnost SUNPEMA ENERGY, jednal pouze s panem V., S. neznal. S Ing. M. nijak nejednal, nejednal ani s paní T.. Tvrdil, že společnost GUASPOL nepřipravovala žádné dokumenty, měla to na starosti v souladu se smlouvou společnost FOTO SOLAR. Později V. začal jednat přímo se společností FOTO SOLAR, řešil také možnost rozšířit kapacitu na 2 MW, toho se však už GUASPOL nezúčastnil. Pokud jde o spolupráci se společností SUNPEMA ENERGY, vše bylo řádně zapláceno, potíže byly s firmou FOTO SOLAR, neboť následně na stavbě nastaly problémy, např. se přehřívaly měniče, kdy řešení od firmy FOTO SOLAR nebylo adekvátní, GUASPOL si tedy najal, aby stihl termín, externí firmu EKOSOLARIS, k tomu došlo ještě v roce 2009.

Elektrárna podle svědka začala vyrábět elektřinu začátkem prosince, přesný termín ale svědek neznal. Nevěděl nic o revizi elektrárny, revizní zprávu neviděl. Jejich společnost nebyla v kontaktu s ČEZ ani s ERÚ. Pokud jde o zajišťování dokumentů pro licenční řízení, FOTO SOLAR GUASPOLU nic nepředkládal, GUASPOL žádné dokumenty neviděl. Pokud jde o předávání díla za společnost GUASPOL, svědek B. dílo nepředával, měl zato, že pokud k předání došlo, účastnil se toho pan K.. Svědkovi byly předkládány listiny, které dokladují předání díla, žádnou z nich svědek údajně neviděl, nic nepodepsal. Uvedl nicméně, že dílo rozhodně nemohlo být předáno dne 14. 12. 2009. Pokud jde o čestné prohlášení ze dne 14. 12. 2009, z něhož vyplývá, že veškeré platby k uvedenému dni byly uhrazeny, svědek měl zato, že se jedná o pravdivou informaci. Uvedl, že finanční stránku měl na starosti pan K.. Svědek sám nikdy žádné listiny pro stavební úřad nepřipravoval ani na stavebním úřadě v souvislosti s výstavbou fotovoltaické elektrárny v Hustopečích nebyl. Samotná společnost GUASPOL na stavbě neprováděla žádnou fyzickou činnost, vše dělala společnost FOTO SOLAR, ke konci pak společnost EKOSOLARIS.

Druhý z jednatelů společnosti GUASPOL s. r. o. M. K. byl rovněž vyslechnut jako svědek, kdy uvedl, že kvůli onemocnění skončil u GUASPOLU jako jednatel v roce 2010. Pokud jde o fotovoltaickou elektrárnu v Hustopečích nad Bečvou, zakázku dojednával jeho tehdejší společník pan B., on sám se dostal k akci až v době, kdy se řešila smlouva s panem V. a panem S.. Vlastní realizaci prováděla firma FOTO SOLAR, kterou rovněž nakontaktoval Ing. B.. Byla sjednána podmínka dostavby a ukončení do konce roku 2009, což skutečně proběhlo. Pak se dělaly na stavbě ještě nějaké dokončovací práce, nicméně společnost FOTO SOLAR už nekomunikovala, proto akci dodělala společnost EKOSOLARIS, jednalo se o nějaké úpravy spíše technického rázu. Následně došlo ke kompletnímu fyzickému předání někdy v březnu 2010.

Pokud jde o fungování společnosti GUASPOL, svědek uvedl, že měl na starosti spíše technické záležitosti, B. spíše shánění obchodů apod. GUASPOL neměl z minulosti žádné zkušenosti s fotovoltaikou, jednalo se o jedinou zakázku tohoto typu a sehnal ji Ing. B. FOTO SOLAR pro ně měl zakázku udělat na klíč. Původně byla uzavřena smlouva mezi společnostmi TRUMF a GUASPOL, smlouva byla překlopena na společnost FOTO SOLAR. GUASPOL vystupoval v podstatě jako prostředník, kdy FOTO SOLAR dodával stavbu kompletně na klíč včetně veškerých náležitostí, včetně licence. Svědek sám se neúčastnil žádným způsobem na zajišťování podkladů pro získání licence, na zajišťování licence, na přípravách v souvislosti s jejím získáním, to vše bylo plně v režii FOTO SOLARU, kdy svědek měl zato, že se tím nezabýval ani pan B.. Za FOTO SOLAR jednaly tři osoby, a to pan Č., který měl na starosti technické věci – výstavbu, zapojení apod., pan S., který měl zřejmě na starosti dozor nad stavbou a zřejmě papírovou část, dále pan D., který vykonával jakousi kontrolní činnost. Svědek sám docházel čas od času také na staveniště, byly stanoveny kontrolní dny, kde se setkali s panem V. a se zástupci společnosti FOTO SOLAR. Na kontrolní dny se zapisovali do stavebního deníku. Svědek nevěděl, že by na stavbě docházelo k nějakým časovým prodlevám. Elektrárna byla skutečně dokončena do konce roku 2009. Rovněž do konce roku byla v provozu, jednalo se o smluvní podmínku. K tomu, jak probíhalo zahájení provozu elektrárny, se svědek nedokázal vyjádřit, tyto záležitosti řešila přímo společnost FOTO SOLAR se zástupcem společnosti TRUMF, u fyzického předání elektrárny svědek asi nebyl, na nic takového si nevzpomněl.

Svědek vypověděl, že si matně vybavuje, že nastal nějaký problém v souvislosti s jednáním se Stavebním úřadem v Hustopečích, upravovala se projektová dokumentace, věc se nějak vyřešila, když svědek si nepamatoval detaily. Svědek dále objasnil, že pokud dříve hovořil o fyzickém předání až v březnu 2010, šlo pouze o dokončení nějakých pozemních úprav, úklid staveniště, formální předání, ukončení a uzavření celého projektu. Svědek nevěděl nic o tom, že by docházelo k odmontování alespoň části panelů, k jejich výměně. Nevěděl také nic o revizních zprávách k elektrozařízení, to bylo vše v kompetenci společnosti FOTO SOLAR. Svědek sám nejednal s ERÚ. Pokud byly svědkovi předloženy předávací protokoly s různými daty, neviděl dříve žádný z těchto protokolů, žádný ani nepodepsal. Nebyl schopen vyjádřit se ke stavu rozestavěnosti elektrárny ke dni vydání licence, tedy k 17. 12. 2009.

Svědek Ing. P. M. u hlavního líčení vypověděl, že byl zaměstnán u společnosti VASTA INVEST, která patřila stejnému majiteli jako SUNPEMA ENERGY s. r. o., kdy k obžalované právnické osobě neměl žádný konkrétní vztah. U společnosti VASTA INVEST nastoupil někdy v září 2009, pracovní poměr ukončil v červnu 2010. Na konci října 2009 pan V. podepsal smlouvu na výstavbu fotovoltaičné elektrárny, následně odjížděl do zahraničí, proto svědka pověřil, aby dohlížel během jeho nepřítomnosti na průběh stavby. V období října a listopadu 2009, kdy byl V. pryč, svědek M. dojížděl na stavbu buď s panem K., nebo s panem Č., chodili po stavbě a tito muži mu ukazovali, jak výstavba probíhá, v tomto smyslu M. V. informoval. Dr. V. se vrátil zřejmě začátkem prosince, poté si už stavbu kontroloval sám. Svědek měl zato, že stavba byla již v prosinci hotová. Uváděl, že pokud jde o výstavbu, V. dílo koupil na klíč, o subdodavatelích neměl svědek žádné informace. Věděl pouze, že smlouva na výstavbu byla podepsána s panem K., pan Č. byl některým ze subdodavatelů K.. Samotný M. komunikoval buď s K., nebo s Č.. Nepamatoval si, jak přesně výstavba

probíhala, šlo o období říjen až prosinec 2009. Posléze byl svědek M. jmenován pověřenou osobou elektrárny nebo něco takového, fakticky už tam nicméně nefiguroval, netušil, co bylo jeho úkolem. Na elektrárnu nicméně pravidelně ještě dojížděl. Nedovedl říci, kterého prosince byl na stavbě naposledy, nevěděl, zda se tam pracovalo i přes vánoční svátky a zda byl na stavbě 31. 12. 2009.

Dále svědek vypověděl, že poprvé byla fakturována vyrobená elektrická energie v únoru 2010, protože předtím tam nebyly žádné stavy, kdy následně upřesnil, že elektrické energie bylo v lednu vyrobeno tak málo, že byla zahrnuta do faktury za další období, nevzpomněl si, zda se jednalo o únor nebo březen. Tvrdil, že odečítal stavy od února do června 2010, na základě jeho odečtu výrobu elektrické energie fakturovalo ekonomické oddělení společnosti VASTA INVEST. Svědek nebyl u žádného oficiálního předávání stavby, nedovedl se vyjádřit k tomu, kdy elektrárna byla kompletně dokončena. Pokud jde o licenční řízení, uvedl, že o něm nemá žádné informace, tomu nerozumí, nijak se na něm nepodílel, předpokládal, že licenční řízení měl na starosti pan K.. Elektrárna získala licenci v prosinci, pokud byl tázan, zda ke dni vydání licence byla elektrárna hotová, uvedl, že si to nepamatuje. Svědek nevěděl nic o revizních zprávách, nekontaktoval revizní techniky ani žádné úřady v souvislosti s revizí elektrozařízení. Pokud jde o jednání se Stavebním úřadem v Hustopečích, zpočátku s nimi jednal, zmínil blíže nespecifikované problémy, kdy úřad žádal odstranit stavbu, žádné detaily si nicméně nepamatoval, pouze uvedl, že se stavebním úřadem jednala paní T.. T. elektrárně a její výstavbě po technické stránce nerozuměla. Svědek si nevzpomněl, že by snad podepisoval nějaké předávací protokoly. Vyjadřoval se také k účasti pana S., kdy uvedl, že S. na stavbě párkrát byl, ale zřejmě se na ní žádnou výraznou měrou nepodílel.

Svědčce Š. T. u hlavního líčení vypověděla, že od roku 2004 pracuje ve společnosti VASTA INVEST, kdy v roce 2009 majitelé koupili projekt fotovoltaické elektrárny. Jejím úkolem bylo starat se o veškerou administrativu, kdy komunikovala s generálním dodavatelem, konkrétně s panem K., dále komunikovala s Ing. H., který byl vedoucím stavebního úřadu, chystala podklady pro ředitele společnosti, kterým byl Ing. M., vykonávala zkrátka kompletní administrativu., která byla spojena s chystáním podkladů, většinou pro kolaudaci, stavební nebo územní řízení spojené s fotovoltaickou elektrárnou. K tomu, jak probíhala výstavba elektrárny z technického hlediska, se svědkyně nedokázala vyjádřit. Pokud jde obecně o výstavbu elektrárny, realizace započala na základě nabídky z roku 2009, šlo v podstatě o stavbu na klíč generálním dodavatelem. Technicky výstavbu elektrárny zastřešoval Ing. M., který byl ředitelem společnosti VASTA INVEST, měl zplnomocnění, aby kontroloval, jak stavba probíhá. Svědkyně od M. dostávala pokyny v souvislosti s její administrativní prací, chystala pro něj podklady. Chystala rovněž podklady do složky, kde byly shromažďovány dokumenty pro ERÚ, kdy ERÚ jim poslal seznam dokumentace, kterou potřebují nachystat a předložit oddělení licence. Tyto byly v souladu se seznamem zkompletovány a následně předány na ERÚ. Svědkyně takto zajišťovala veškeré dokumenty, které mohla dodat za společnost SUNPEMA ENERGY, zbytek technických věcí zajišťoval Ing. M.. Pokud jde o revizní zprávu, svědkyně neměla informaci o tom, kdo zprávu vyžádal, nevěděla, kdo ji zpracoval, donesl či zajistil.

Pokud jde o I. Č., jedná se o zástupce společnosti FOTO SOLAR, ten většinou chodil za Ing. M.. Svědkyně si nepamatovala, zda jí Č. předával nějaké podklady pro ERÚ či zda pro ně něco připravoval.

Vyjadřovala se také k otázce žádosti o povolení k předčasnému užívání stavby, kdy si na to příliš nepamatovala. Svědkyně obecně uvedla, že pokud šlo o jednání se stavebním úřadem, většinou ji Ing. H. žádal o doplnění podkladů, další věci zařizoval Ing. M. s panem K., kdy ona podle jejich požadavků nachystala podklady. Ve věci předčasného užívání stavby připravil žádost a některé z listin pan K., který s tím měl zkušenosti, svědkyně je pouze podepsala. Svědkyně uvedla, že si nepamatuje, že by ona sama komukoli udělila plnou moc, aby jednal za společnost SUNPEMA ENERGY, rozhodně vyloučila, že by udělovala komukoli ručně psanou plnou moc, a to včetně plné moci, jež byla udělena panu S. a je založena na č. l. 223, zde dokonce svědkyně vyloučila, že by se jednalo o její podpis. Ona sama S. nepožádala, aby fyzicky odvezl na ERÚ nějaké dokumenty a licenci vyzvedl.

Svědkyně zkompletovala celou složku pro ERÚ podle seznamu, podklady předala panu M. a ten komunikoval dál. Ona sama s ERÚ nejednala, nijak s nimi nekomunikovala. Stejně tak nekomunikovala se společností ČEZ. Svědkyně údajně na stavbu docházela, nicméně pouze sporadicky, nevšimla si, v jaké fázi rozestavěnosti se stavba v konkrétním období nachází. Nevzpomněla si, kdy začala elektrárna vyrábět elektrickou energii. Tvrdila, že elektrárna byla dostavěna určitě do konce roku 2009.

Svědék Ing. R. D. – tehdejší jednatel společnosti FOTO SOLAR s. r. o., vypovídal, že společně s panem S. založili společnost asi v květnu roku 2009, zabývali se menšími výstavbami, domy, šlo možná o pět případů. K zakázce výstavby fotovoltaické elektrárny v Hustopečích nad Bečvou pro společnost GUASPOL jakožto pro generálního dodavatele, kdy investorem byla společnost SUNPEMA ENERGY, se společnost FOTO SOLAR dostala přes pana I. Č., kterého dříve svědek neznal, Č. jim nabídl spolupráci. Nebyli osloveni firmou GUASPOL ani jejími jednatelem B. či K.. Obsah smlouvy o dílo se společností GUASPOL za společnost FOTO SOLAR vyjednal rovněž pan Č.. Svědek tvrdil, že Č. zřejmě nemohl mít firmu, kdy konkrétní důvody pro tento postup svědek nedokázal osvětlit, Č. byl u nich veden jako technický ředitel, vesměs se zabýval nákupem materiálu i výstavbou, výstavbě elektrárny rozuměl. Svědek uvedl, že společně s Č. byli na stavbě obden nebo i každý den. Č. byl stavbyvedoucím, nicméně razítko podle svědka neměl. Stavební deník byl na stavbě veden, vedli ho všichni, kdo se stavby účastnili. Pokud jde o získání licence k fotovoltaické elektrárně, svědek D. tvrdil, že toto měl na starosti generální dodavatel, tedy nikoli jeho společnost FOTO SOLAR. Svědek uvedl, že elektrárna měla být hotova do konce roku 2009, výkopové práce byly prováděny někdy koncem září. Svědek tvrdil, že výstavba se určitě stihla do konce roku. Vyskytl se problém s dodávkami panelů, které byly dodány později, nicméně namontovaly se včas. Panely montoval subdodavatel, tuto záležitost měl na starosti druhý společník S.. Na stavbě se dělalo o Vánocích, mezi svátky i na silvestra. Mezi svátky se montovaly panely na konstrukce, přičemž se to do konce roku stihlo. Pokud jde o dodávky panelů – kamiony – bylo jich víc, panely dodávala firma HASOLAR. Z kamionů se panely skládaly přímo na pole. Svědek připustil, že nějaká dodávka panelů mohla přijít i mezi svátky. Naposledy byl na stavbě na silvestra, odpoledne už bylo vše na svém místě, všechno bylo na

konstrukcích, elektrárna již byla částečně zapojena. Část panelů se zapojovala ještě před svátky, možná v říjnu, listopadu, šlo o 60 – 70 % panelů.

V přípravném řízení ve vztahu k těmto časovým údajům nicméně svědek uvedl, že pokud jde o montáž panelů s odkazem na zápis ve stavebním deníku ze dne 11. 12. 2009, tam k tomuto datu nebyly namontovány ještě žádné panely, když 14. 12. 2009 je zapsána montáž první a druhé řady. Pokud měl osvětlit rozpory v tomto bodě, připustil, že platit by mělo to, co je uvedeno ve stavebním deníku, pravda je tedy asi to, co uváděl o montážích panelů v přípravném řízení.

Pokud jde o zapojení elektrárny, svědek vypověděl, že zkušební provoz se prováděl již v průběhu montáže, zkušební provozy nicméně dále probíhaly dále po novém roce. Nevěděl nic o tom, že by došlo k nějakému výpadku ve výrobě elektrické energie. Svědek tvrdil, že pokud jde o období Vánoc, v té době už elektrárna elektrickou energii vyráběla.

Svědek dále uvedl, že společnost FOTO SOLAR neměla žádné zaměstnance, měli pouze subdodavatele. On sám neshromažďoval žádné listiny, které by pak předával společností GUASPOL nebo SUNPEMA ENERGY pro účely licenčního řízení, nebyl si vědom ani toho, že by někomu do ruky předával složku se shromážděnými doklady. Pokud jde o revizní zprávu, ta se k nim dostala přes pana Č.. Materiály pro získání licence měla určitě zajistit společnost GUASPOL jako generální dodavatel, nicméně pokud bylo cokoli třeba zajistit, většinou to měl na starosti pan Č.. Svědek si ale nevzpomněl, že by snad Č. shromažďoval nějaké podklady pro licenční řízení. Č. svědka o zajištění žádné potřebné listiny nežádal. Svědek sám nikomu pokyn k zajišťování jakýchkoli listin nedával, ERÚ nekontaktoval. Vypovídal rovněž k revizní zprávě, kdy revizi vypracovával zřejmě pan M., on sám s ním nejednal, nebyl si ani jist, zda mu firma FOTO SOLAR vyplácela v souvislosti s vypracováním revizní zprávy nějakou odměnu. Připustil, že je možné, že mu odměnu vyplácel pan Č. z vlastních zdrojů, kdy uvedl, že některé faktury, které jim Č. fakturoval, tam asi byly, s Č. nicméně neměli uzavřenou žádnou písemnou smlouvu, vše bylo postaveno na ústní dohodě.

Svědek nevěděl nic o povolení k předčasnému užívání elektrárny. Pokud jde o zapojení elektrárny, to všechno řešil pan Č., přes pana Č. se k nim dostala i revizní zpráva ve vztahu k elektrárně. Svědek sám se stavebním úřadem nejednal, pokud jde o zápisy do stavebního deníku, připustil, že něco, stejně jako pan Č. nebo pan S., zapisoval.

Pokud jde o vlastní dokončení elektrárny, uvedl, že dne 31. 12. 2009 skutečně byli na stavbě do večerních hodin, on sám odjížděl kolem 17. – 18. hodiny, kdy připustil, že na stavbě možná ještě někdo zůstal déle. On sám odjížděl dřív s tím, že stavba bude kompletně dokončena. Pokud jde o zapojování fotovoltaických panelů, dělá se to průběžně, panely se namontují a jen se docvakají kabely, vše už bylo nachystáno.

Svědek se rovněž vyjadřoval k předávacím protokolům, nicméně uvedl, že neví, kdy byly předávací protokoly podepsány, nedokázal ani říci, zda to bylo před nebo po instalaci fotovoltaických panelů. Svědek připustil, že je možné, že podepsali předběžně předávací protokoly v situaci, kdy stavba nebyla dokončena, nedokázal to nijak zdůvodnit, pouze

poukazoval na to, že se ne jejich vinou pozdržela dodávka, věděli, že potřebný materiál bude dodán, možná tedy předčasně protokol podepsali s tím, že to do konce roku dodělají.

Dále se vyjadřoval k úhradám za dílo, kdy společnost GUASPOL jim neuhradila závěrečnou fakturu a vícepráce, celkem jde zhruba o 12 milionů korun.

Svědék dále vypovídal k osobě pana Č., kdy popřel, že by se jednalo o tichého společníka společnosti FOTO SOLAR. Č. měl podle něj jejich důvěru a neformální plnou moc, a to pouze ústní. Č. měl přístup k firemní dokumentaci, za společnost FOTO SOLAR objednával veškerý materiál, chystal veškeré potřebné doklady, věděl veškeré informace týkající se případných povolení, kdy Č. se neptal, co má dělat, všechno věděl a jednotlivé kroky prováděl. Č. si mohl vypůjčit i firemní razítko, mohl jménem FOTO SOLARU objednat revizní zprávu, svědek měl zato, že Č. v tomto smyslu jednal s panem M..

Svědék M. S., druhý tehdejší jednatel společnosti FOTO SOLAR s. r. o. vypověděl, že pan Č. přišel s tím, že budou stavět pro generálního dodavatele pro společnost SUNPEMA fotovoltaickou elektrárnu, věc se domluvila, došlo k podpisům smlouvy. Svědek měl na starosti výstavbu konstrukce a osazení panelů. Výstavba začala v listopadu nebo v říjnu, skončili v prosinci. Poslední panel byl osazený na silvestra. Uvedeného dne se pracovalo déle, protože všechny panely musely být osazeny. Svědek nevěděl nic, že by se s panely dělalo cokoli ještě po novém roce. Na místě pracovali elektrikáři, kteří panely zapojovali. Svědkovi bylo řečeno, že i toto elektro-propojení bylo hotovo do konce roku. Po novém roce byl na staveništi až někdy v březnu nebo dubnu, kde instalovali osvětlení na pohybové čidlo. Svědkovi bylo údajně řečeno, že první uvedení elektrárny do provozu proběhlo v prosinci.

Pokud jde o dodávku fotovoltaických panelů, byly přiváženy po kamionech v rozmezí dvou, tří dnů, pak po týdnu.

Pan Č. byl svědkovi druhým jednatelem D. představen jako tichý společník a člověk, který se má starat o technické věci. Svědek nevěděl, zda byl Č. u nich zaměstnán. Zpočátku stavěli konstrukce jeho dva nebo tři lidi. Č. dojížděl na kontrolní dny. Pokud jde o někoho ze společnosti SUNPEMA ENERGY, svědek znal pana V., který občas na stavbu jezdil.

Svědék nevěděl údajně nic o revizní zprávě, pokud jde o zajištění licence pro elektrárnu, vezl podklady na licenci na ERÚ. Bylo to z toho důvodu, že jel zrovna do Prahy, tak mu tedy Č. dokumenty dal, ať je vezme do Jihlavy, že je to po cestě. Č. předal svědkovi celou složku o síle zhruba 4 – 5 cm. Svědek nevěděl, kdo měl na starosti zajištění těchto dokladů, kdy se domníval, že to měl udělat pan D.. V té době, kdy vezl doklady na ERÚ, v elektrárně ještě nebyly usazeny všechny panely, ale konstrukce tam byla. Svědek uvedl, že nevěděl, co je potřeba k tomu, aby byla vydána licence.

Pokud jde o jednání s paní T., s tou svědek nejednal, pouze mu podepsala plnou moc na vyřízení licence, tuto plnou moc mu předal D. ve složce, svědek ji jen podepsal. Od T. nedostal žádné dokumenty, k dotazu uvedl, že nejednal se Stavebním úřadem v Hustopečích.

Svědék vyvrátil, že by byly nějaké panely posléze demontovány, pouze uvedl, že zhruba 8 – 9 panelů mohlo být poškozeno, ty se měnily.

Svědék se také vyjadřoval k montáži trafostanice, kdy k tomu mělo dojít v průběhu prosince, přesněji nevěděl.

Pokud jde o dostavbu elektrárny, podle svědka byl určitě podepsán předávací protokol, ale nevěděl kdy ani kde. Pokud se měl vyjádřit k předávacím protokolům, v podstatě odkazoval na to, že v té době panely ještě nebyly namontovány v plném rozsahu, což vysvětlil tím, že v době podpisu předávacího protokolu se předávalo pouze množství panelů. Pokud jde o písemné vyhotovení protokolu, to připravil pan Č., který ho svědkovi také předal. Stavba se předávala pouze jednou, svědek neměl spolehlivé vysvětlení, z jakého důvodu je k dispozici více shodných předávacích protokolů s různými daty. Svědek nevěděl, zda součástí předávání byly i nějaké další dokumenty.

Soud k důkazu vyslechl jako svědka I. Č., který vypověděl, že na konci října 2009 se na žádost společnosti GUASPOL, která byla generálním dodavatelem ve vztahu k výstavbě fotovoltaické elektrárny v Hustopečích nad Bečvou, stali subdodavatelem subdodavatele, a to společnosti FOTO SOLAR, za kterou jednal pan D. a ještě jeden jednatel. Měli na starosti technickou přípravu jako takovou a dohled nad projektovým řízením celé elektrárny. Fungoval v rámci společnosti Plex, která se zabývala projektovým řízením pro takové stavby, měla dva zaměstnance, svědka Č. a pana Č.. Za GUASPOL s ním jednal pan K. a pan B.. Podle svědka výstavba probíhala podle plánu, prakticky celá stavba kromě panelů byla hotova do 10. 12. včetně plotu, zabezpečení. Měníče, stringboxy a ostatní elektrotechnická zařízení nutná pro provoz přišla okolo poloviny prosince, k tomu byla dostupná dokumentace. Konstrukce dodala a natloukla společnost Hilti, která ukončila někdy v půlce listopadu montážní práce. Elektrikářské rozvody byly hotové zhruba ve stejnou dobu, dělalo se to souběžně s konstrukcemi. Někdy okolo poloviny prosince dorazily fotovoltaické panely, kdy v okamžiku, kdy měli potvrzení z celnice, dodavatel sehnal asi 40 lidí na montáž, ti byli rozděleni asi do 10 čet, každá montovala zhruba 400 panelů denně. 23. 12. 2009, kdy přijel ČEZ, byla elektrárna kompletně namontována a propojena. Uvedeného dne ČEZ elektrárnu zapojil, byla provozuschopná.

Pokud jde o dodávku panelů, byly dodány společností HASOLAR, jež dodávku splnila ve slíbeném termínu, a to před Vánoci. Svědek nevěděl, kdo dodávku z HASOLAR domlouval.

Panely podle svědka byly dodány na kamionech ve třech nebo čtyřech dnech za sebou. Dřív, než se z kamionů složily další panely, první skupina již měla vyložené panely namontovány. Přímou při montáži byly panely jednoduše zapojovány do kabelů, na konci to kontroloval pan Č.. K 23. 12., kdy přijel k zapojení ČEZ, panely byly všechny namontovány a zapojeny. Svědek tedy uvedl, že není možné, aby teprve 30. 12. přijela poslední dodávka panelů. Svědek vypověděl, že některé panely, a to v počtu asi 30 – 40 kusů, byly k žádosti investora odmontovány, a to z estetických důvodů, kdy některé panely byly tmavší a jiné světlejší, investor si vyžádal barevné sladění. Investorem byla společnost SUNPEMA, svědek zmínil jejího zástupce pana V. a jeho společníka, jehož jméno neuvedl, dozorem byla

pověřená paní T.. Kdo konkrétně z investorů měl požadavek na estetické sladění, si svědek nevzpomněl.

Pokud jde o zajištění materiálů a podkladů pro účely licenčního řízení, svědek tvrdil, že jeho firma Plex takový úkol neměla, měl zato, že toto zajišťoval subdodavatel nebo dodavatel. Ve vztahu k revizní zprávě uvedl, že pouze od pana M. převzal revizní zprávu, která odpovídala tehdejšímu stavu. On sám M. nekontaktoval, měl zato, že M. byl kontaktován elektromontérem R. Š., který to tam zajišťoval. Svědek uvedl, že v té době neměl za sebou žádnou spolupráci s panem M., M. znal pouze jako společníka z jedné elektrospolečnosti, nikdy předtím s ním nespolupracoval. Tvrdil, že M. na stavbu rozhodně nevezl, v době, kdy se M. nacházel na stavbě za účelem revize, on sám na stavbě nebyl. Svědek tvrdil, že M. si přebíral každou etapu, kdy etapy byly tři nebo čtyři, svědek je rozlišoval podle průměru kabelů, kdy každá etapa údajně končila tím, že kabely určité tloušťky trčely ze země, k tomu byl vždy přivolán pan M.. To, že si M. přebíral každou etapu, mu bylo oznámeno elektromontérem, který M. kontaktoval. Ten pracoval na živnostenský list a byl nasmlouván zřejmě společností FOTO SOLAR. Svědek dále upřesnil, že po třech etapách, v rámci kterých jsou instalovány pouze kabely, následuje etapa, která se týká montáže skříní, pojistkových skříní, měničů, připojení do trafostanice, poslední částí jsou pak rozvody pod panely. Podle svědka tam tedy byl před vypracováním revizní zprávy M. 3x nebo 4x, kdy svědek tam v jeho přítomnosti nebyl ani jednou. Tvrdil, že od M. přebíral revizní zprávu, a to v době, kdy byly práce dokončeny, M. mu volal, zda si u něj může revizní zprávu vyzvednout. Svědek tvrdil, že M. ho kontaktoval, přestože on sám M. předtím nijak neznal a na práce ho nenasmuloval, protože byl v té době M. nejbližší. Svědek tedy k M. pro zprávu zajel. Svědek tvrdil, že v době vypracování zprávy byly skřínky na konstrukcích, část panelů, zřejmě první dvě řady, byla osazena, s tím se udělal zkušební provoz. V té době byly zapojeny měniče do trafostanice a rozvaděče i ostatní věci byly na místě. Svědek převzatou revizní zprávu předal společnosti FOTO SOLAR.

Svědek Č. dále vypověděl, že ví, jaké konkrétní listiny měly být shromážděny v souvislosti se žádostí o vydání licence od ERÚ, kdy je specifikoval a uvedl, že se jedná asi o 11 listin. V tomto konkrétním případě žádnou z požadovaných listin nezajišťoval, nevěděl ani, jak se v tomto konkrétním případě dokumenty na ERÚ doručovaly. Popřel, že by on sám dával komukoli materiály k licenčnímu řízení ve složce. Pokud jde o přípravu materiálů k licenčnímu řízení, tvrdil, že ve společnosti FOTO SOLAR pracovala zaměstnankyně – Slovenka, která toto měla na starosti.

Svědek dále uváděl, že na stavbu jezdil jednou nebo dvakrát týdně, příp. když jel kolem. Stavbyvedoucím byl někdo od společnosti GUASPOL, konkrétně svědek nevěděl, tvrdil, že se stavbyvedoucím v žádném směru nejednal. Na elektrárně dál poté, co práce společnosti Plex byly ukončeny, pracoval zaměstnanec pan Č., toho jezdil svědek kontrolovat.

V průběhu hlavního líčení byla za účelem odstranění rozporů přečtena výpověď svědka I. Č. z přípravného řízení. V přípravném řízení svědek mimo jiné uvedl, že si nedokáže vybavit, zda mu M. předával vyhotovenou revizní zprávu, nevěděl ani, zda případně zprávu i podepisoval. Pokud jde o dostavbu elektrárny, svědek v přípravném řízení tvrdil, že elektrárna byla ke dni 17. 12. 2009, tedy k datu vystavení licence ze strany ERÚ, dokončena a

schopna licencovaného výkonu, kdy veškerá zařízení fotovoltaické elektrárny již byla na místě. Pokud byl tázán, jak je možné, že následujícího dne mělo být zjištěno, že je nainstalována pouze první řada a třetina druhé řady panelů, svědek tvrdil, že pan H. ze Stavebního úřadu Hustopeče nad Bečvou při předmětné prohlídce zjistil, že stavba neodpovídá projektové dokumentaci, pak tedy přestože ke dni 17. 12. 2009 byly všechny panely nainstalovány a zapojeny, následně dle pokynu pana H. byly tyto panely demontovány, neboť mělo údajně dojít ke změně stavebního povolení.

U hlavního líčení pak svědek tvrdil, že nyní si už nepamatuje, že by se cokoli demontovalo. Výpověď doplnil v tom smyslu, že na stavbu nedocházel od konce listopadu a pana Č. nadále nemusel kontrolovat. K dotazu připustil, že Č. kontrolovat chodil, nicméně nedělo se tak každý den, pouze jednou či dvakrát týdně, když jel kolem. V souladu s tímto tvrzením pak upřesnil, že v prosinci tam byl možná i desetkrát. K dotazu tvrdil, že panely byly namontovány v den dodání, kdy to ovšem bylo, to nedokázal říci.

Svědek k dotazu uvedl, že nekomunikoval se stavebním úřadem, nevzpomíná si, že by vypracovával jakékoli podklady pro zahájení řízení o povolení k předčasnému užívání stavby.

Uváděl, že s panem M. spolupracoval v jediném případě v květnu 2011 v souvislosti s revizí fotovoltaické elektrárny v Boskovicích, žádný jiný případ spolupráce si nevybavil. Pokud jde o působení pana M. na stavbě v Hustopečích, ke stavu elektrárny ke dni revize svědek tvrdil, že stringboxy již byly osazeny na konstrukcích, nevzpomněl si nicméně, zda toto platí ve vztahu k celé elektrárně, pouze uvedl, že ví, že na konstrukcích byly krabice. Nedokázal osvětlit, z jakého důvodu není patrné na fotografiích ze dne 18. 12. 2009, že by se s výjimkou dvou řad na konstrukcích cokoli nacházelo, nejsou tam patrné stringboxy ani kabeláž, toto nedokázal svědek vysvětlit, pouze tvrdil, že tam, kde byly panely, musely být stringboxy.

Svědek připustil, že zapisoval možná do stavebního deníku. O stavbu se přestal zajímat prakticky v listopadu, později, když už tam někdy byl, byl pouze přítomen zápisu, příp. byl k zápisu přizván, a to jako subdodavatel. Tvrdil, že i za situace, kdy již jeho práce skončila a neměl tam žádné povinnosti, byl požádán, aby se úkolu zúčastnil, kdy pokud věděl, že v té době pojede kolem, tak se tam zastavil.

K dotazům se opakovaně vyjadřoval k osobě obžalovaného M., kdy opakovaně uváděl, že M. na práci v souvislosti s revizní zprávou nesjednával, objednával si ho elektromontér a měl ho také platit. Elektromontér byl placen FOTO SOLAREM, to svědek údajně věděl jistě.

Dále specifikoval, že pokud jde o práce prováděné společností Plex, měli zadáno srovnání terénu, plot, výkopové práce pro kabely, zajištění plánu rozmístění konstrukcí a přípravu pro jejich montáž.

Svědek sám dělal společnosti FOTO SOLAR technického poradce, když bylo potřeba. Tvrdil, že jednatele uvedené společnosti fotovoltaice nerozuměli. Pokud jde o konkrétní podklady pro vydání povolení k předčasnému užívání, na to měl FOTO SOLAR

zaměstnankyni. Svědek popřel, že by jakýmkoli způsobem shromažďoval podklady potřebné pro licenční řízení či je kontroloval, tvrdil, že ani nevěděl, kdy se podklady na ERÚ posílaly. Dále vypověděl, že měl od společnosti FOTO SOLAR pro tuto stavbu plnou moc pro případné přebírání dokumentů pro stavbu potřebných, na základě této plné moci přebíral revizní zprávu právě od obžalovaného M., následně informoval Š., že zprávu od M. obdržel.

Svědék dále vypověděl, že nejvíce rozuměl problematice fotovoltaických elektráren jak po stránce technické, odborné, tak i po stránce administrativní ohledně vyřizování licence, stavební dozor – pan B.. Ten kontroloval činnost stavebníků, minimálně jednou za týden či za čtrnáct dnů se na místě objevil, jednalo se o stavební dozor investora.

Svědkoví byly předkládány různé listiny, kdy na některých byl u subjektu FOTO SOLAR vedle jednatelů uveden i svědek, a to včetně telefonického a e-mailového kontaktu, nedokázal spolehlivě objasnit, z jakého důvodu tam takto vystupoval. Při předložení revizní zprávy pak svědek potvrdil, že dole jako podpis provozovatele je jeho podpis, kdy listinu podepsal zřejmě proto, že byl v té době jediný přítomen buďto na stavbě či v Havířově, když byla zpráva předána.

Svědék J. Č. u hlavního líčení vypověděl, že v letech 2007 – 2010 byl zaměstnancem společnosti Plex, kdy jeho nadřízeným byl pan Č., společnost žádné jiné zaměstnance neměla. Pokud jde o práce na fotovoltaické elektrárně v Hustopečích nad Bečvou, nastoupil tam jako dělník právě za společnost Plex, nejprve dělal konstrukce, později měl na starosti rozpočítávání panelů a jejich propojení. Elektrárna se stavěla na podzim a v zimě roku 2009. Svědek nejprve uvedl, že na stavbě byl naposledy zřejmě o svátcích. Tvrdil, že v době, kdy nastoupil svou práci ve vztahu k panelům, byly panely už namontované. On měl za úkol je „rozpočítat, aby to všechno pasovalo“, propojit je. Blíže v podstatě nebyl schopen obsah své práce vysvětlit. Uvedl pouze, že se v podstatě jednalo o elektropráce. Tvrdil, že na práci související s panely nastoupil asi na konci listopadu, na silvestra už tam nebyl. Upřesňoval, že takto měl na starosti dvě třetiny elektrárny, když zbylou část dělala jemu neznámá firma, on po ní práci přebíral. Vypovídal, že nebyl u toho, když byla elektrárna spuštěna do provozu a začala vyrábět elektřinu. Pokud jde o chronologický průběh jeho prací, svědek vypověděl, že panely se propojí a pak by se mělo změřit, jestli ta určitá série propojených panelů dává to, co má, kdy opět nebyl schopen po technické stránce smysl své práce blíže objasnit. Po ukončení své práce na panelech pak měl svědek zato, že na elektrárně již žádné další práce neprobíhaly, jeho další prací na elektrárně byla oprava datové komunikace.

Pokud byl svědek seznámen s tím, že poslední dodávka fotovoltaických panelů měla proběhnout až 30. 12. 2009, opakoval, že on sám se svojí prací musel počkat, až budou všechny panely namontovány, poté je musel rozpočítat, pracoval takto na dvou třetinách panelů, a to až poté, co převzal hotovou jednu třetinu od předchozí firmy. Samotné zapojení panelů trvá podle svědka pět minut, to poté upravil na minutu, posléze uvedl, že jde o dobu 15 vteřin. Propojení je jednoduchou záležitostí, propojí se dva kabely. Pokud jde o jeho práci na panelech, tedy jakési rozpočítávání a následné propojení, toto prováděl od poloviny listopadu až do Vánoc, propojoval polovinu z této doby. Následně vyjádřil nejistotu ohledně ukončení prací firmy, která měla na starosti zbývající jednu třetinu panelů.

Pokud jde o revizní zprávu ve vztahu k fotovoltaické elektrárně, svědek vypověděl, že to se ho netýkalo, zprávu neviděl. Pana obžalovaného M. zná od vidění, na stavbě elektrárny v Hustopečích ho neviděl, nevěděl, kdo jeho práce případně objednal. Pokud jde o účast Č. na stavbě, toho tam moc nevidal, nevěděl, jakou tam měl pozici.

V závěru výsledku svědek připustil, že na elektrárnu docházel možná i mezi svátky, kdy po něm zůstaly panely rozpočítané i propojené, kdy měl zato, že všechny. Své původní tvrzení, že firma, která propojovala a propočítávala zbývající jednu třetinu panelů, měla vše hotovo předtím, než on sám na práce nastoupil, upřesňoval, že tato firma mu pouze deklarovala, že je vše zapojené, posléze upřesnil, že montování a zapojování panelů zřejmě udělal do konce roku, avšak doplnil, že netuší, zda byly všechny panely navzájem propojené. Pokud jde o jeho přítomnost na stavbě na silvestra, ke konci výsledku pak uvedl, že toto neví, pouze si myslí, že tam nebyl.

Svědek R. Š. uvedl, že byl osobou samostatně výdělečně činnou v oboru elektro, k zakázce na elektrárnu v Hustopečích se dostal přes pana Č., který ho oslovil a na práci ho najal, stalo se to někdy na podzim v roce 2009. Na elektrárně zapojoval kabely, a to na základě ústní smlouvy. Za práci fakturoval firmě pana Č., kdy na jméno firmy si svědek nevzpomněl. Po předložení příslušné faktury (č. l. 586) svědek potvrdil, že tedy fakturoval na firmu FOTO SOLAR. Pokud jde o rozsah jeho práce, svědek zapojoval měniče, trafostanici. Fotovoltaické panely nezapojoval. Svou práci určitě končil těsně před Vánoci. Pokud jde o zapojení a napojení panelů, svědek tvrdil, že v době, kdy zapojoval měniče a trafostanici, nějaké panely tam určitě byly, kdy je možné, že tam byly i panely nezapojené. Svědek nedokázal říci, zda elektrárna byla kompletně dokončena, nepoznal by, zda funguje. Uváděl, že pan Č. na stavbě býval, on sám s ním ve všech případech jednal, kdy asi dvakrát viděl na stavbě i pana S. ze společnosti FOTO SOLAR. Č. byl osobou, která ho úkolovala a na kterou se mohl obracet. Svědek znal i pana Č., který pro Č. pracoval, kdy měl zato, že Č. zapojoval panely, nedokázal ale říci, zda Č. měl v době, kdy svědek končil práci, už hotovo.

Pokud jde o revizní zprávu, svědek uvedl, že ji neobstarával. Věděl, že tam byl revizní technik, šlo o pana M., který byl poprvé na stavbě s panem Č.. Svědek uvedl, že M. znal z minulosti z práce, kdy pracovali u jedné firmy. Svědka požádal pan Č., zda nezná nějakého revizního technika a zda by s ním nedomluvil schůzku, svědek ji tedy domluvil s panem M.. Uvedl ale, že M. se s Č. již znal z minulosti, kdy již předtím revidoval pro Č. malé elektrárny na rodinných domcích, a to ve čtyřech nebo pěti případech. Pokud jde o rozsah revize, svědek uvedl, že rozhodně neřekl M., co má dělat. V Hustopečích se setkali s panem Č., kdy svědek si nebyl jistý, zda s ním jel už z místa bydliště M.. V době, kdy byl M. na stavbě, práce svědka ještě nebyla hotova. M. se domlouval jen s Č.. Svědek revizní zprávu neviděl. M. za revizní zprávu neplatil. Nebyl schopen říci, zda v době, kdy M. prováděl revizi, byl na stavbě, nevěděl, kdy kontrola ze strany M. na stavbě probíhala.

Pokud jde o ukončení jeho vlastní práce, svědek tvrdil, že před Vánoci byly zapojeny všechny měniče a trafostanice. Uvedl, že neví, zda trafostanice byla pod napětím. Pokud jde o kabeláž, ta byla položena a zasypána, kdy následně všechny kabely, které dělal svědek, byly zakopány v zemi. Pokud jde o kabeláž u trafostanice, podle snímku ze dne 18. 12. 2009 tato zakopána nebyla, dělalo se to v prosinci mezi měniči a trafostanicí.

Svědék uvedl, že se potkal na elektrárně se zástupci společnosti ČEZ, a to před Vánoci, když montovali elektroměr.

Svědék byl tázán, zda je schopen posoudit, zda mohly být jednotlivé části elektrárny revidovány revizním technikem, kdy v zásadě nevěděl, nebyl si jist, ale domníval se, že v době, kdy on sám na stavbě působil, DC elektroinstalace fotovoltaického systému mohla být revidována, stejně tak se domníval, že mohlo dojít k provedení revize rozvodných skříní, jištění stringboxů a napojení fotovoltaických panelů, nicméně systémy musely být propojeny. Pokud jde o fotovoltaické panely, svědek uvedl, že v prosinci tam fotovoltaické panely byly, kdy nedokázal posoudit, zda všechny, protože nevěděl, kolik jich mělo být, nicméně nějaké tam byly.

Svědék Ing. P. V. uvedl, že byl jednatelem a vlastníkem společnosti HASOLAR, která dodávala fotovoltaické panely, a to pro společnost FOTO SOLAR na fotovoltaickou elektrárnu Hustopeče nad Bečvou, kdy zakázka probíhala v roce 2009, dodávka panelů byla stanovena do konce roku 2009, kdy termín se stihl. Pokud jde o společnost FOTO SOLAR, jednal s panem Č., který byl manažerem společnosti, dále s R. D.. Č. se staral FOTO SOLARU o fotovoltaické projekty. Pokud jde o solární panely, byly dodávány na výkon přes 1 MW. Pokud došlo k nějakým reklamacím, kdy mohlo jít o vadné panely nebo jejich prasknutí, šlo jen o pár kusů, které se měnily okamžitě kus za kus, vše se skutečně dodalo do konce roku. Dodávka byla placena zálohově, byl vypracováván dodací list a faktura, kdy faktura následuje po dodacím listu maximálně do dvou dnů. Zboží se fakturovalo až tehdy, když bylo na místě. Pokud svědkovi byly předloženy faktury s daty vystavení 15. 12., 22. 12. a 30. 12. 2009, uvedl, že je to reálné. Pokud jde o poslední fakturu ze dne 30. 12. 2009, svědek uvedl, že poslední dodávka byla realizována v době 28. – 29. 12. Je-li ve stavebním deníku uvedeno, že k vykládce pěti kamionů docházelo 30. 12. 2009, svědek uvedl, že přesně si to už nepamatuje. Vyjadřoval se k možnosti namontování posledního dodaného množství panelu, kdy uvedl, že pokud je vše nachystáno, tedy konstrukce, připravené rozvody, je montáž otázkou tří minut, kdy jde o instalaci čtyř šroubů, které jsou v podstatě částečně i přípravou na montáž dalšího panelu. Zapojení do elektrického proudu už znamená jen zapojení konektoru. Svědek uvedl, že na stavbě byl naposledy v den, kdy byly dovezeny poslední panely, měl zato, že již bylo vše rozvedeno.

Svědék se měl vyjádřit k potvrzení o dodávce materiálu (č. l. 16), kdy uvedl, že ke dni 9. 12. 2009, kdy bylo potvrzení vystaveno, rozhodně nebyly předány společnosti FOTO SOLAR veškeré fotovoltaické panely.

Dále byl jako svědek vyslechnut Ing. P. H. – jediný zaměstnanec Stavebního úřadu Hustopeče nad Bečvou. Svědek uvedl, že v červenci 2009 požádala společnost SUNPEMA ENERGY o vydání územního rozhodnutí o místní stavbě a stavební povolení ve vztahu k fotovoltaické elektrárně Hustopeče nad Bečvou. Rozhodnutí bylo vydáno v září 2009, právní moci nabylo v říjnu. Podle oznámení společnosti SUNPEMA ENERGY byla stavba zahájena dne 9. 11. 2009, za stavebního podnikatele, který stavbu prováděl, byla označena společnost GUASPOL. Zřejmě 16. 12. 2009 bylo vydáno stavební územní povolení předčasného užívání stavby, které nabylo právní moci dne 17. 12. 2009. Dne 18. 12. 2009

proběhla na stavbě kontrolní prohlídka za účasti stavebníka, zhotovitele a projektantů. Na prohlídce bylo zjištěno, že stavba není prováděna v souladu s ověřenou projektovou dokumentací a s podmínkami stavebního povolení ze září 2009. Na stavbě nebyla ověřena projektová dokumentace, byla tam jiná dokumentace, na základě které byla stavba prováděna. Byla tedy vydána výzva k zastavení prací a bylo zahájeno řízení o odstranění stavby. Následně bylo zjištěno, že práce zastaveny nebyly, proto stavební úřad vydal rozhodnutí, kterým se nařídilo zastavení prací, dále probíhalo řízení o odstranění stavby, které po podání žádosti o dodatečné povolení bylo přerušeno. Následně po vydání dodatečného povolení bylo řízení zastaveno a stavba byla v březnu zkolaudována. Pokud jde o rozpory s povolenou dokumentací, ty byly zjištěny v oblasti technologie fotovoltaické elektrárny, šlo o trafostanici, počet řad, výšky řad, rozteče mezi nimi, patrně i technologie panelů. Řízení a odstranění stavby se tedy netýkalo plotu a přípojky vysokého napětí.

Svědék uvedl, že je vedoucím uvedeného stavebního úřadu, a to od 1. 12. 2004 až dosud. Šlo o jedinou fotovoltaickou elektrárnu, kterou povoloval a kolaudoval. Pokud se měl vyjádřit k šetřením v souvislosti s následným rozhodnutím o předčasném užívání, svědek osvětlil, že řízení bylo zahájeno podáním žádosti společnosti SUNPEMA ENERGY na předčasné užívání této stavby, k ní byl přiložen souhlas zhotovitele a podmínky, sjednané mezi zhotovitelem a investorem, na základě kterých bude stavba předčasně užívána. Svědek se nezabýval tím, do jaké míry je už stavba vystavěna, kdy z podstaty věci je zřejmé, že stavba byla rozestavěná. Uvedená dohoda k rozhodnutí postačovala. Svědek neprovedl kontrolní prohlídku ani ohledání na místě, neboť zákon nic takového nepřikazoval. Domníval se, že pokud jsou připojeny alespoň nějaké panely, nic nebrání tomu, aby dodávaly proud. Předčasné užívání se povoluje na určitou dobu, v tomto případě to bylo do konce března 2010. Pro účely tohoto řízení nebyly potřeba žádné zprávy ani revizní podklady. Následně dne 18. 12. svědek provedl kontrolní prohlídku na místě, a to údajně na základě žádosti společnosti SUNPEMA ENERGY, která mu byla doručena mailem nebo byl o to požádán telefonicky, a to paní T.. Pokud jde o prohlídku stavby na místě samém, svědek uvedl, že na místě nezjišťoval, zda je možné stavbu s ohledem na rozestavěnost užívat, nedokáže říci, zda elektrárna fungovala. Na místě viděl, že se tam nachází trafostanice, nedokázal říci, zda byly v zemi kabely. Pokud jde o osazení fotovoltaickými panely, byly osazeny necelé dvě řady, kdy svědek měl zato, že tyto dvě řady mohly vyrábět elektřinu, kdy však nevěděl, zda je to technicky možné, ani to nezjišťoval. Svědka překvapilo, že provedená část stavby je v rozporu s ověřenou dokumentací. Pokud v původní žádosti bylo uvedeno, že stavba je v hlavních rysech dokončena, svědek polemizoval s tím, co je hlavní rys. Při kontrole na místě samém dne 18. 12. 2009 svědek pořídil fotografie.

K důvodu žádosti o předčasné užívání svědek uvedl, že hlavním důvodem žádosti bylo, aby mohli být připojeni k soustavě a vyrábět elektřinu. Svědek dále vypověděl, že věděl, že žádost o předčasné užívání je podána v souvislosti s licenčním řízením, to bylo v žádosti uvedeno. Otázka důvodu podání žádosti však pro něj nebyla významná. Uvedl, že posuzoval pouze souhlas zhotovitele s předčasným užíváním, který byl řádně doložen, dále pak shodu na podmínkách, které měly být při předčasném užívání dodržovány, nic dalšího nemělo relevanci.

Svědék dále popisoval, že 4. nebo 5. 1. stavbu zkontroloval a viděl, že panely jsou osazeny, práce tedy nebyla zastavena, z toho důvodu bylo vydáno rozhodnutí o nařízení zastavení prací, neboť nebyla uposlechnuta prostá výzva. Žádný zápis z návštěvy stavby z počátku ledna 2010 neprovedl, fotografie nepořizoval. Nevzpomněl si, zda v lednu byl někdo na staveništi, nepoznal, zda elektrárna funguje.

Svědék vyloučil, že by mu snad v souvislosti s výstavbou elektrárny byla nabídnuta nějaká výhoda za konkrétní jednání z jeho strany, stejně tak popřel, že by mu byly nabídnuty nějaké peníze, že by mu byl slíben úplatek či jakákoli jiná výhoda, on sám ani nic takového nepožadoval.

Svědék se dále vyjadřoval k I. Č., který byl uveden jako stavbyvedoucí ve stavebním deníku, nicméně svědek uvedl, že následně zjistil, že Č. není autorizovanou osobou a stavbyvedoucím být nemůže. Svědek vyvracel tvrzení Č., že na základě jeho pokynu měly být panely demontovány. Svědek tvrdil, že nic takového neučinil, o ničem takovém se ani v protokole o kontrolní prohlídce nezmiňoval, šlo pouze o výzvu k zastavení práce. Svědek nevěděl nic o tom, že by snad už osazené panely byly sundány.

Dále byl k důkazu vyslechnut svědek Ing. R. M., který vypověděl, že pracoval na ERÚ od roku 2002 do roku 2012, kdy nejprve se věnoval tepelným elektrárnám, později v souvislosti s boomem výstavby fotovoltaických elektráren byl přeřazen na oddělení řešící licenční řízení fotovoltaických elektráren, konkrétně v roce 2009. Byl zařazen na odboru licencí jako specialista pro udělování licencí v podnikání v energetických odvětvích, kdy jeho náplní práce bylo právě vedení licenčních řízení. Popisoval průběh správního řízení u regulačního úřadu, uváděl, jakým způsobem řešil situaci, kdy současně s příslušnou žádostí nebyly předloženy všechny potřebné dokumenty, kdy odkazoval na to, v jaké fázi, pokud jde o délku správního řízení, se řízení nacházelo v době, kdy nedostatek dokumentace zjistil. Postupoval buďto neformálně, použil telefon či e-mail, pokud se zákonem stanovená doba správního řízení blížila k závěru, pak se řízení přerušilo za účelem vyžádání dokumentů. Svědek odkazoval, že se řídil energetickým zákonem a související vyhláškou, měl zato, že tyto předpisy nebyly doplněny žádnými interními předpisy, také uvedl, že nepodstoupil žádné školení, jehož předmětem by byl způsob posuzování předkládaných dokumentů. Uváděl, že licence byla vydána, pokud žadatel předložil revizní zprávu, dále kolaudační souhlas, který mohl být nahrazen souhlasem se zahájením zkušebního provozu nebo souhlasem s předčasným užíváním stavby. Pokud jde o revizní zprávu, jednalo se o revizi na nízkonapětovou část, kdy část týkající se vysokého napětí nijak nekontrolovali. Vyjadřoval se také k tomu, do jaké hloubky hodnotil konkrétní předloženou revizní zprávu z hlediska náležitostí a obsahu, kdy v podstatě uvedl, že podstatný pro něj byl závěr, že elektrárna je schopná bezpečného provozu. Nebyl schopen uvést, zda v revizi bývají rozepsána jednotlivá zařízení, která fotovoltaickou elektrárnu tvořila, kdy se v podstatě soustředil pouze na to, zda je uvedeno, jaký má elektrárna výkon, příp. kolik je nainstalováno fotovoltaických panelů. Navýšení výkonu po vydání licence již nebylo možné, neboť licence byla vydána na určitý výkon, mohlo se postupovat pouze cestou žádosti o změnu, rozšíření. V tomto smyslu nebylo možné ani doplňovat fotovoltaické panely.

Pokud jde o místní šetření, svědek uvedl, že v roce 2009 nic takového neprobíhalo, vlastní stavby začali kontrolovat až ke konci roku 2010. Svědek nicméně uvedl, že pokud by na případné kontrole viděl, že naprostá většina fotovoltaických panelů není na stavbě umístěna, licenci by nevydal.

Svědka byl dotázán na konkrétní elektrárnu v Hustopečích nad Bečvou, tu si nicméně nevybavil. Vypověděl, že revizního technika M. M. nezná, nikdy ho neviděl. Rovněž k dotazu popřel, že by byl někdy požádán o nestandardní řešení, kupříkladu s příslibem úplatku či nějaké jiné výhody, kdy rovněž uvedl, že ani on sám nikdy nic takového nepožadoval.

Pokud jde o skutečnost, že v rámci revizní zprávy bylo v části týkajícího se popisu zařízení uvedeno, že se může jednat pouze o dílčí revizi, toto svědek nedokázal nijak posoudit, kdy ve vztahu k této konkrétní zprávě M. M., již se soud v této věci zabývá, dovodil, že je v ní napsáno, že je nainstalováno všechno, co tam má být, kdy na konci či na začátku je zcela jistě napsáno, že stavba je schopna bezpečného provozu, což pro svědka bylo v rámci licenčního řízení nejdůležitější. Obecně uvedl, že pokud jde o revizní zprávu, sledovali hlavně panely, střídače a obdobné věci. Tyto náležitosti musely korespondovat s výkonem. On sám zkoumal, zda je nainstalován avizovaný počet panelů nebo zda je tam napsán instalovaný výkon, který tam má být. Zda je stavba dokončená, to z revize nepozná. Pokud jde o příslušné rozhodnutí stavebního úřadu, z toho vycházel jako z celku, kdy měl zato, že pokud stavební úřad souhlasí se zkušebním provozem, předpokládal, že je vše v pořádku, znamená to, že elektrárna na místě stojí a že vedoucí stavebního úřadu rozhodl, že je schopná po uvedenou dobu předčasného užívání.

Svědka se dále vyjadřoval k práci na příslušném úřadě, kdy uváděl, že žádostí chodilo velké množství, ke konci roku 2009 odhadoval, že k vyřizování žádosti se dostal možná desátý den od podání, v případě, že byly doloženy veškeré doklady, bylo možné licenci v zákonné lhůtě 30 dnů vydat. Za dobu působení na ERÚ vydal řádově stovky licencí. V konkrétních kauzách rozhodoval ředitel, když se díval na základní věci, jako je počet panelů, hlavní náležitosti – revize, majetkový vztah, další věci už v tom množství neřešil. Na oddělení bylo devět zaměstnanců, přes léto, zřejmě v letech 2009 – 2010, bylo přijato asi deset brigádníků, ti nicméně nedělali tyto velké elektrárny. Žádná školení neproběhla, nebyly k dispozici žádné metodické pokyny.

Svědka Ing. Mgr. J. V. uvedl, že na ERÚ byl zaměstnán od března 2001 do srpna 2013, kdy jeho hlavní činností bylo rozhodování sporných věcí mezi držiteli licence a zákazníky, případně související agenda. Na konci ledna 2011 se stal ředitelem odboru licencí, kde působil do konce července 2011. Svědek vypověděl, že si nevybavuje, že by existoval nějaký metodický pokyn nebo vnitřní předpis v souvislosti se zkušebním provozem či prokázáním technických náležitostí v rámci licenčního řízení. Stejně tak neexistoval žádný pokyn ani pravidla ve vztahu k posuzování revizních zpráv. Rovněž uvedl, že nebylo pořádáno žádné školení, ani vytvořena metodika pro zaměstnance za účelem rozpoznání, zda revizní zpráva pokrývá celou výrobu elektrické energie. Svědek si nevybavil společnost SUNPEMA ENERGY s. r. o. ani obžalovaného M. M.. Pokud jde o práci licenčního odboru, měl zato, že v roce 2009 došlo určitě ke zvýšenému náporu, pracovalo se nicméně pouze

v pracovních dnech. Dovodil, že revizní zpráva rozhodnutí stavebního úřadu říkala, že zařízení, k němuž se tyto dokumenty vztahují, je provozuschopné.

Za souhlasu stran byl s odkazem na ust. § 211 odst. 6 trestního řádu čten úřední záznam o podaném vysvětlení, které bylo sepsáno s J. H., který na ERÚ pracuje od roku 2013 na pozici referenta – specialisty. Vyjadřoval se ke konkrétní výchozí revizní zprávě ze dne 29. 11. 2009, která je předmětem tohoto trestního řízení a která měla být vypracována revizním technikem M. M.. Uvedl, že tato zpráva sama o sobě nemůže obstát při žádosti o udělení licence na předmětnou elektrárnu, vyplývá totiž z ní, že elektrárna není kompletně evidována jako celek, neboť není konstatován bezpečný provoz celé provozovny jako celku. Dle J. H. z revizní zprávy muselo být zřejmé, že provozovna je schopna provozu na požadovaný licencovaný výkon, přičemž provoz je bezpečný dle příslušných norem. Elektrárna musela být zcela dokončena a funkční a musely být nainstalovány a propojeny veškeré fotovoltaické panely. Pokud by v konkrétním případě nastala situace, že z celkového počtu 19 řad konstrukcí panelů bylo namontováno pouze jedna a jedna třetina řady fotovoltaických panelů, pak výrobce získat licenci neměl, neboť provozovna nebyla hotová na licencovaný výkon. J. H. také doplnil, že jednoznačně existoval postup pro pracovníka v rámci licenčního řízení za situace, kdy předložené podklady nesplňují veškeré náležitosti k vystavení licence, řízení pak mělo být přerušeno, žadatel měl být vyzván k doplnění žádosti, pokud jde o vlastní posouzení předložených listin, pracovník mohl využít kolegu – specialistu, měl možnost vyžádat si odborné vyjádření, případně znalecký posudek, mohl také vyzvat žadatele k podání vysvětlení.

Pokud jde o provedené listinné důkazy, byla čtena smlouva o dílo (č. l. 1479) uzavřená dne 12. 11. 2009 mezi objednatelem TRUMF INTERNATIONAL s. r. o. a zhotovitelem GUASPOL, s. r. o., kdy předmětem smlouvy o dílo je výstavba fotovoltaické elektrárny v Hustopečích nad Bečvou, smlouva vedle specifikace předmětu smlouvy upravuje jednotlivá práva a povinnosti smluvních stran a další ujednání včetně povinnosti zhotovitele zajistit licenci od Energetického regulačního úřadu, kdy obecně se jedná o smlouvu na generální dodávku technologií pro výstavbu fotovoltaické elektrárny, její výstavbu a související projekční a inženýrskou činnost. Konkrétně v části č. 6 označené Harmonogram je zařazeno ustanovení 6.3.a, podle něhož se zhotovitel smlouvou zavazuje, že pod sankcí smluvní pokuty v termínu do 31. 12. 2009 provede napojení fotovoltaické elektrárny o výkonu 1,3 MW na elektrickou distribuční soustavu, kdy provedené dílo musí splňovat technickou a stavební připravenost pro výkon do 2 MW, a to včetně připojovacího kabelu a trafostanice. Energetickým regulačním úřadem bude udělena licence pro objednatele na provoz fotovoltaické elektrárny. Dále byl čten dodatek č. 1 k uvedené smlouvě o dílo ze dne 19. 1. 2009 (č. l. 17), který upravuje platební kalendář a harmonogram prací, z něhož je zřejmé, že stavba má být dokončena nejpozději do 31. 12. 2009. Rozpis plateb zahrnuje mimo jiné položku „licence“, již odpovídá částka 10 tisíc korun, tato platba je zahrnuta mezi platby, na něž se vztahuje záloha ze dne 10. 12. 2009. Pokud jde o dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo (č. l. 22) ze dne 20. 11. 2009, ten upravuje změnu v tom smyslu, že veškerá práva a povinnosti plynoucí z původní smlouvy o dílo ze dne 12. 11. 2009 se převádějí na nového objednatele, jímž je společnost SUNPEMA ENERGY s. r. o., která tedy nahradila původního investora, resp. objednatele TRUMF INTERNATIONAL s. r. o. Vlastní smlouva o dílo mezi společnostmi SUNPEMA ENERGY s. r. o. a GUASPOL, s. r. o., (č. l. 118) je datována 26. 11.

2009, nicméně podepsána 12. 11. 2009, opět se jedná o smlouvu na generální dodávku technologií pro výstavbu fotovoltaické elektrárny Hustopeče nad Bečvou. Smlouva je obsahově v podstatě totožná s dříve uzavřenou smlouvou ze dne 12. 11. 2009. Rovněž byla čtena smlouva o dílo mezi společnostmi GUASPOL, s. r. o., a FOTO SOLAR s. r. o. ze dne 19. 11. 2009 (č. l. 91), kdy se jedná, pokud jde o text smlouvy, o shodně znějící smlouvu, i zde je upravena povinnost zhotovitele, zde tedy FOTO SOLAR s. r. o., pokud jde o výstavbu elektrárny a zajištění licence Energetického regulačního úřadu, i zde je podchycena shodně ve článku 6.3.a.

Z příslušných plných mocí, notářského zápisu a smlouvy o převodu obchodních podílů (č. l. 33 a násl.), dále z výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 62) vyplývá, že pokud jde o společnost TRUMF INTERNATIONAL s. r. o., jejíž jednatele byli MVDr. P. V. a MVDr. R. S., uvedená společnost se stala nabyvatelem obchodních podílů ve výši 100 % základního kapitálu ve společnosti SUNPEMA ENERGY s. r. o., a to na základě smlouvy ze dne 9. 11. 2009. Jednateli společnosti se od 19. 11. 2009 stali MVDr. P. V. a MVDr. R. S. (č. l. 1539).

K důkazu byl čten spis Energetického regulačního úřadu, sp. zn. LIC-09188/2009-ERÚ, jenž byl veden pro společnost SUNPEMA ENERGY, s. r. o., šlo o řízení na základě žádosti o udělení licence skupiny 11. S odkazem na příslušný spis a rovněž s odkazem na listiny, jež jsou shromážděny ve svazku č. 1 pod č. l. 9 – 224, je třeba konstatovat, že trestní spis obsahuje veškeré listiny, jež byly součástí správního spisu vedeného ERÚ, kdy ve vlastním správním spise ERÚ jsou listiny zařazeny v souladu s přehledem, jenž je založen na č. l. 9. Spis především obsahuje žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby, kdy žadatelem je společnost SUNPEMA ENERGY, s. r. o., žádost byla na ERÚ doručena dne 30. 11. 2009, byla vypracována dne 27. 11. 2009 a je podepsána Š. T.. K důkazu byla rovněž provedena plná moc, udělená jednatelem společnosti MVDr. P. V. Š. T. dne 20. 11. 2009, a to k vyřízení všech podkladů vedoucích k souhlasu úřadu se stavbou fotovoltaické elektrárny v katastrálním území Hustopeče nad Bečvou, dále plná moc obsahuje generální ustanovení ve smyslu co nejširšího zastupování společnosti. Spisový materiál dále obsahuje ustanovení a prohlášení vztahující se k odpovědnému zástupci, jímž byl nejprve s odkazem na listinu ze dne 25. 11. 2009 L. T. (č. l. 82), poté Ing. P. M., a to s odkazem na listinu ze dne 15. 12. 2009 (č. l. 27), tato ustanovení jsou doplněna prohlášeními a doklady, vztahujícími se k profesní způsobilosti odpovědných zástupců. Ve správním spise je dále shromážděna řada prohlášení příslušných subjektů, potvrzení, jež jsou požadována, vlastní projekt včetně finanční bilance a ekonomických výkazů, energetický audit, informací týkajících se pozemků, na nichž měla být elektrárna vystavena, souhlas spoluvlastníků pozemku, výpisy z katastru nemovitostí včetně příslušné mapy. Ve spise se nacházejí již rovněž zmíněné smlouvy o dílo a rozvedené dodatky, které navazují na původní smlouvu o dílo ze dne 12. 11. 2009. K důkazu bylo dále čteno potvrzení o dodávce materiálu na fotovoltaickou elektrárnu, které dne 9. 12. 2009 měl vystavit jednatel společnosti FOTOSOLAR s. r. o. M. S., tento potvrdil, že v průběhu prosince 2009 dodali společnosti GUASPOL, s. r. o., konstrukce Hilti, přípojku VN, trafostanici, rozvaděče vysokého a nízkého napětí, měniče, fotovoltaické panely v počtu 4642 kusů, plot a dvě kontejnerové budovy (č. l. 16.) Předávací protokol sepsaný mezi objednatelem SUNPEMA ENERGY, s. r. o., a zhotovitelem GUASPOL, s. r. o., podle listiny (č. l. 24) ze dne 14. 12. 2009 dokládá, že došlo k předání zařízení do provozu, a to v rozsahu odpovídajícím dodaným materiálům

popsaným na předchozí listině. Listina navazuje na předávací protokol (č. l. 46) ze dne 11. 12. 2009, který dokladuje předání shodného materiálu zhotovitelem FOTOSOLAR s. r. o. objednateli GUASPOL, s. r. o. Listiny ve spise doplňují informace typu výpisů z rozličných rejstříků a informace o vlastní provozovně. Dne 14. 12. 2009 pak M. K. jako jednatel společnosti GUASPOL s. r. o. prohlásil, že společnost SUNPEMA ENERGY, s. r. o., uhradila veškeré platby dle příslušné smlouvy o dílo v souvislosti s výstavbou FVE v Hustopečích nad Bečvou (č. l. 26). Spis je dále doplněn listinami stavebního úřadu městyse Hustopeče nad Bečvou, a to oznámením o zahájení řízení o povolení k předčasnému užívání stavby ze dne 8. 12. 2009 (č. l. 14) a rozhodnutím o povolení k předčasnému užívání ze dne 16. 12. 2009 (č. l. 53), kdy oba dokumenty vypracoval vedoucí stavebního úřadu Ing. P. H..

Dále byla k důkazu čtena jako součást správního spisu zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení č. 057M/09MM-RE (č. l. 145), která měla být vypracována dne 29. 11. 2009 revizním technikem M. M.. Zpráva je vypracována pro firmu FOTOSOLAR, s. r. o., předmětem výchozí revizní zprávy je elektroinstalace a napojení rozvodu od fotovoltaické elektrárny na volném poli u obce Hustopeče nad Bečvou, kdy v části revidovaná elektroinstalace je uvedeno rozvaděč AGN–RH1 – jištění (AC) skupiny jednotlivých invertorů INV1 až INV13, rozvodné skříně SP1 až SP13 jištění (DC) string boxů napojení FV panelů a rozvody DC elektroinstalace FV systému. Na úvodní straně je pod označením Celkový posudek napsáno: Zařízení schopno bezpečného provozu (viz protokoly měření a závěr revizní zprávy). V části Zdroje elektrického proudu je uvedeno, že se jedná o vlastní zdroj v počtu 13 kusů generátoru o celkovém výkonu max. 1300 kW. Pod částí označenou Předmět výchozí revize následuje část označená Elektroinstalace FV systému, v rámci které je uvedeno, že elektroinstalace FV systému sestává z fotovoltaických panelů SOPRAY SR 156 P-280 instalovaných ve 13 řadách na samostatných konstrukcích i na volném poli u obce Hustopeče nad Bečvou, jejich kabelových propojovacích a napojovacích rozvodů DC napětí včetně jištění v rozbočovacích a rozjišťovacích skříních SP1 – SP13. Revizní technik dále popisuje ochranu před úrazem elektrickým proudem, provedení uložení kabelů, jež má být provedeno v zemním kabelovém výkopu v zemi a na konstrukci FV panelů, a to v souladu s platnou normou ČSN. Znalec hodnotí dimenzi průřezu vodičů a uvádí, jakými kabely je provedena elektrická instalace. Následuje část nazvaná Elektroinstalace – popis, kde revizní technik uvádí:

Na volném poli jsou na konstrukci instalovány sestavy fotovoltaických panelů, E1 – E4424 (panelů SOPRAY SR 156 P-280/DC). Jednotlivé panely v každé sestavě jsou vzájemně propojeny v sériovém zapojení a svedeny izolovanými vodiči s dvojitou izolací Solarplus 1x6 mm do rozjišťovacích a propojovacích string boxů instalovaných na konstrukci pod FV panely. Jednotlivé rozjišťovací a propojovací string boxy jsou napojeny vodiči CYY 25 mm ze samostatných jisticích skříní SR1 – SR3 viz projektová dokumentace pro každou řadu FV panelů a každá tato jisticí skříň je napojena na uzemnění provedené uzemňovacím páskem FeZn 30/4 v zemi. Jednotlivé jisticí skříně SR1 – SR11 jsou napojeny každá samostatně vodiči AYY 120 mm vedenými v zemi a napojenými každá na samostatný střídač (měnič) DC/AC INV1 – INV11. Jednotlivé jisticí skříně SR12 – SR 13 jsou napojeny každá samostatně vodiči AYY 70 mm vedenými v zemi a napojenými každá na samostatný střídač (měnič) DC/AC INV12 – INV13. Elektroinstalace, rozvody a zapojení jsou provedeny dle projektové

dokumentace. Ostatní elektroinstalace a elektroinstalace neuvedena v této revizní zprávě není předmětem této revizní zprávy.

Následuje rozpis jednotlivých jisticích skříní SR1 – SR 13 a část týkajících se jednotlivých měření a poté závěr:

Prohlídkou ani provedeným měřením nebylo zjištěno porušení ČSN. Naměřené hodnoty nepřekročily přípustnou mez ČSN. Zařízení v době revize schopno bezpečného provozu. Zařízení a elektroinstalace neuvedená v této revizní zprávě nejsou součástí této revize.

V závěru pak jsou uvedena doporučení provozovateli, která se týkají následného užívání elektrických a hromosvodních zařízení, nutnosti konat pravidelné revize, bezpečnosti práce, resp. nutnosti seznámení osob, jež budou v prostorách revidovaného zařízení pracovat apod.

Dále bylo k důkazu čteno rozhodnutí o udělení licence č. 110911835 ze dne 17. 12. 2009 (č. l. 192), která byla ERÚ udělena společnosti SUNPEMA ENERGY, s. r. o., na předmět podnikání výroba elektřiny, přičemž odpovědným zástupcem byl Ing. P. M.. Oprávnění k licencované činnosti s odkazem na licenci vzniklo dnem právní moci uvedeného rozhodnutí, tedy 17. 12. 2009, kdy licence byla udělena na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti. Pokud jde o rozsah podnikání a technické podmínky, na které se udělená licence váže, jednalo se o fotovoltaickou elektrárnu o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 1,3 MW, licence se vztahovala na jedinou provozovnu v obci Hustopeče nad Bečvou. Soud k důkazu četl protokol o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva podání rozkladu ze dne 17. 12. 2009 (č. l. 222), z něhož vyplývá, že zmocněnec M. S. na základě plné moci ze dne 21. 11. 2009 převzal rozhodnutí ERÚ – licenci – a následně se vzdal práva podání rozkladu. Toto je doplněno ručně psanou plnou mocí ze dne 21. 11. 2009 (č. l. 223), kterou takto Š. T. udělila M. S. k vyřízení všech podkladů vedoucích k souhlasu úřadu s vyřízením licence ERÚ fotovoltaické elektrárny v Hustopečích nad Bečvou a k převzetí rozhodnutí Energetického úřadu.

Pokud jde o vlastní řízení ve věci rozhodnutí o udělení uvedené licence s předmětem podnikání výroby elektřiny na základě žádosti společnosti SUNPEMA ENERGY, s. r. o., oprávněnými úředními osobami byly stanoveni Bc. L. P., ředitel odboru licencí, a Ing. R. M., specialista odboru licencí, což vyplývá z příslušného opatření (č. l. 190). Tyto úřední osoby jsou jako referent (Ing. M.) a pověřená úřední osoba (Bc. P.) uvedeny také na obalu spisu správního řízení, kdy pokud jde o kontrolu (Ing. R. K.), zde políčko není vyplněno datem ani podpisem kontrolující osoby.

Pokud jde o další listinné důkazy, byly provedeny dokumenty, které byly předloženy Stavebním úřadem úřadu městyse Hustopeče nad Bečvou (č. l. 433 – 539), zde soud odkazuje zejména na žádost o povolení předčasného užívání stavby a dokumenty, které tuto žádost doplňovaly a které byly předloženy žadatelem – společností SUNPEMA ENERGY, s. r. o., konkrétně souhlas zhotovitele s předčasným užíváním stavby, příslušné technické dokumenty včetně požadovaných certifikátů, zápis o předání a převzetí staveniště, protokol o vytyčení

stavby, protokol o převzetí odpadu včetně příslušných certifikátů a technických materiálů, předložené revizní zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, souhlas zhotovitele společnosti GUASPOL, s. r. o., s předčasným užíváním stavby, na to navazující rozhodnutí stavebního úřadu, vlastní rozhodnutí – povolení k předčasnému užívání, následně pak oznámení o zahájení řízení a pozvání k ústnímu jednání v souvislosti s řízením o odstranění stavby, na to navazující dodatečné povolení uvedené stavby, protokol z ústního jednání ve věci kontrolní prohlídky, pořízenou fotodokumentaci, kopie stavebního deníku, výzvu k bezodkladnému zastavení prací na uvedené stavbě a rozhodnutí o zastavení prací, rozhodnutí o uložení pokuty.

Z uvedených listin vyplývá, že dne 7. 12. 2009 byla na stavebním úřadě podána společností SUNPEMA ENERGY, s. r. o., (podepsána Š. T. jako pověřený zástupce firmy) žádost o vydání povolení k předčasnému užívání stavby, v rámci které bylo uvedeno, že stavba je v hlavních rysech dokončena, užíváním stavby nebude ovlivněna užitelnost stavby, nebude ohrožena bezpečnost ani zdraví osob či zvířat anebo životní prostředí. K žádosti byla přikládána dohoda se zhotovitelem – společností GUASPOL, s. r. o. – jejímž obsahem je také souhlas s předčasným užíváním stavby, jež byl rovněž k důkazu čten, tento je datován 4. 12. 2009. Uvedená listina obsahuje informaci o tom, že stavba byla povolena rozhodnutím Stavebního úřadu městyse Hustopeče nad Bečvou dne 16. 9. 2009 a je budována na základě smlouvy o dílo ze dne 12. 11. 2009. Součástí je příloha, jež obsahuje podmínky vydaného souhlasu zhotovitele, jež jsou společností SUNPEMA ENERGY, s. r. o., přijaty. Žádost je doplněna mailem, jenž byl rovněž k důkazu čten, kterým Š. T. žádá zavedení předčasného užívání do 31. 3. 2010. Dne 16. 12. 2009 byla žádost o vydání rozhodnutí doplněna dalším přípisem ze strany společnosti SUNPEMA ENERGY, s. r. o., a GUASPOL, s. r. o., v němž je doplněno, že důvodem žádosti je zejména mimořádná situace, která nastala ve zkrácení doby příjmu dokladů pro licenční řízení (přidělení licenčního čísla Energetickým regulačním úřadem), jehož nezbytnou součástí je i rozhodnutí o předčasném užívání stavby. Vzhledem ke skutečnosti, že by došlo ke značnému zmaření investice, žadatelé vzhledem k vážnosti situace žádají o mimořádný úkon ze strany stavebního úřadu.

Dne 16. 12. 2009 pak bylo úřadem vydáno rozhodnutí nazvané povolení k předčasnému užívání fotovoltaické elektrárny Hustopeče nad Bečvou, a to do 31. 3. 2010, kdy v rámci odůvodnění je uvedeno, že stavební úřad poté, co 8. 12. 2009 oznámil zahájení řízení účastníkům, upustil od ohledání na místě a ústního jednání. Tento postup nebyl žádným způsobem vysvětlen. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 17. 12. 2009. Oznámení o zahájení řízení o povolení k předčasnému užívání stavby ze dne 8. 12. 2009 a rozhodnutí – povolení k předčasnému užívání ze dne 16. 12. 2009 jsou také součástí správního spisu vedeného v souvislosti s udělením licence ERÚ.

Dále byl čten protokol z ústního jednání ve věci kontrolní prohlídky, která proběhla dne 18. 12. 2009 a týká se stavby fotovoltaické elektrárny Hustopeče nad Bečvou, s odkazem na protokol se prohlídky zúčastnil za stavební úřad jeho vedoucí Ing. P. H., dále projektanté, jednatel společnosti GUASPOL, s. r. o., M. K., za stavebníka SUNPEMA ENERGY, s. r. o., pak Š. T.. V rámci protokolu je uvedeno, že byl předložen stavební deník, v němž byly zjištěny níže popsané závady, kupříkladu o osobě hlavního stavbyvedoucího (I. Č.), není uvedeno jeho oprávnění provádět tuto činnost, chybí otisk razítka a podpis. Z protokolu, který

je doplněn podrobnou a jednoznačnou fotodokumentací, vyplývá, že na příslušných pozemcích bylo umístěno 19 řad fotovoltaických konstrukcí, dále prefabrikovaná trafostanice, nicméně v jiné části pozemku oproti schválené dokumentaci, u trafostanice je umístěn kiosk pro decentralizované měniče, mezi řadami jsou umístěny na povrchu napájecí skříně v počtu 13 kusů. V rámci místního šetření projektanti uvedli, že skutečný stav prováděné stavby není v souladu s projektovou dokumentací. V protokolu je explicitně uvedeno, že není provedeno osazení všech fotovoltaických panelů, kdy je osazena pouze jedna řada a zhruba jedna třetina druhé řady, počítáno od jihu. Informace uvedené v protokolu o ústním jednání na vlastním místě výstavby jsou v souladu s fotografiemi, jež byly téhož dne pořízeny.

Téhož dne vyzval Stavební úřad Hustopeče nad Bečvou společnost SUNPEMA ENERGY, s. r. o., k bezodkladnému zastavení prací na uvedené stavbě, neboť je prováděna v rozporu s rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 16. 9. 2009, tedy se stavebním povolením. S odkazem na příslušné oznámení pak bylo zjištěno, že dne 22. 12. 2009 stavební úřad stavebníkovi oznámil zahájení řízení o odstranění stavby a nařídil ústní jednání 8. 1. 2010. Dnem 5. 1. 2010 stavební úřad rozhodl o zastavení prací na uvedené stavbě, kdy v rámci odůvodnění odkazoval na kontrolní prohlídku ze dne 18. 12. 2009 a výstavbu v rozporu se stavebním rozhodnutím, zejména pak odkázal na fakt, že navzdory výzvě k bezodkladnému zastavení prací na stavbě bylo zjištěno dne 4. 1. 2010, že práce na stavbě pokračovaly a nadále pokračují. Konkrétně bylo dne 4. 1. 2010 zjištěno, že stavebník provedl osazení fotovoltaických panelů na podpěrné konstrukce na všech 19 řadách, přičemž dne 18. 12. 2009 byla osazena pouze jedna řada z jižní strany a zhruba jedna třetina druhé řady z jihu. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 21. 1. 2010.

Dne 3. 2. 2010 pak stavební úřad vydal rozhodnutí, jímž dodatečně povolil uvedenou stavbu fotovoltaické elektrárny, kdy v rámci odůvodnění bylo poukazováno na fakt, že 8. 1. 2010 podal stavebník žádost o dodatečné povolení na stavbu, stavební úřad následně dospěl k závěru, že uskutečněním stavby nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem ani jiné předpisy. Projektová dokumentace aktuální stavby splňuje obecné technické požadavky a nebyly shledány důvody, jež by v povolení stavby bránily. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 2. 2010. Dále pak dne 17. 2. 2010 stavební úřad rozhodl o uložení pokuty ve výši 80 tisíc korun společnosti SUNPEMA ENERGY, s. r. o., a to za spáchání správního deliktu, který spočíval v porušení výzvy stavebního úřadu k bezodkladnému zastavení prací, neboť, jak vyplývá z odůvodnění, práce zastaveny nebyly, ale pokračovalo se v osazování konstrukcí fotovoltaickými panely, kdy zbývající panely byly osazeny do 30. 12. 2009. Tento fakt měl stavební úřad zjistit v rámci ústního jednání dne 9. 2. 2010 od Š. T..

Dne 16. 2. 2010 byla na stavební úřad doručena žádost o vydání kolaudačního souhlasu ze strany stavebníka SUNPEMA ENERGY, s. r. o., podepsaná Š. T., z níž vyplývá, že stavba je dokončena. Žádost je doplněná celou řadou technické dokumentace, požadovanými protokoly (zápis o předání a převzetí staveniště, protokol o vytyčení stavby, technická zpráva, protokol o převzetí odpadu ze dne 12. 2. 2010, související certifikáty a atesty a zprávami o výchozí revizi elektrického zařízení jednak ze dne 17. 12. 2009, která byla vypracována společností Elekt-graf s. r. o. (P. P. st. a P. P. ml.) a jejímž předmětem byla trafostanice a přípojka vysokého napětí, dále zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení ze dne 15. 1. 2010 vypracovaná M. M., jejímž předmětem je elektroinstalace a napojení rozvodů

fotovoltaické elektrárny na volném poli u obce Hustopeče nad Bečvou, kdy jakožto revidovaná elektroinstalace je uveden rozvaděč RH1 – jištění skupiny jednotlivých invertorů, střídače (měniče) DC/AC napětí, invertory, rozvodné skříně, jištění string boxů, napojení fotovoltaických panelů a rozvody DC elektroinstalace fotovoltaického systému.

Z protokolu z ústního jednání ve věci kontrolní prohlídky pak vyplývá, že tato proběhla dne 9. 3. 2010 za přítomnosti vedoucího stavebního úřadu Ing. P. H. a Š. T. za SUNPEMA ENERGY, s. r. o., následně dne 16. 3. 2010 stavební úřad vydal kolaudační souhlas. Listiny jsou doplněny fotodokumentací označenou jako stav ke dni 21. 10. 2013, kdy z fotografií je patrné, že elektrárna je v plném rozsahu dokončena.

Dále byly k důkazu čteny listiny, jež byly vyžádány od společnosti ČEZ Distribuce, a. s., kdy konkrétně se jedná o žádost společnosti SUNPEMA ENERGY s. r. o. o připojení výrobní elektřiny k distribuční soustavě (č. l. 266), a to včetně příslušných příloh, stanovisko společnosti ČEZ Distribuce, a. s., k uvedené žádosti (č. l. 277), smlouva o budoucí smlouvě (č. l. 281), dále jde o dokumenty předkládané společností ČEZ Distribuce, a. s., v souvislosti se shora rozvedenou žádostí (č. l. 287 a násl.), kdy konkrétně jde o vyjádření k projektové dokumentaci a technické výkresy týkající se připojení fotovoltaického systému, již dříve zmíněné rozhodnutí ERÚ o udělení licence společnosti SUNPEMA ENERGY s. r. o., místní provozní předpis fotovoltaické elektrárny, technické protokoly, předávací protokol o nastavení a odzkoušení síťových ochranných, vlastní předávací protokol k celkovému fotovoltaickému systému o výkonu 1300 kW, zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, a to jednak ze dne 17. 12. 2009 vypracovaná revizními techniky P., jednak zpráva ze dne 29. 11. 2009 vypracovaná revizním technikem M. M.. Dále byla k důkazu čtena smlouva o připojení výrobní elektřiny k distribuční soustavě (č. l. 323), a to včetně příloh obsahujících převážně technické podmínky, rovněž smlouva o podpoře výroby elektřiny s přílohami (č. l. 332), měsíční výkazy o výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů, a to za období od února 2010 do prosince 2012 (č. l. 341 a násl.). K důkazu dále soud četl žádost o uzavření smlouvy o podpoře výroby elektřiny (č. l. 376), kdy z příslušného sdělení ČEZ Distribuce, a. s., vyplývá, že výrobce neuvedl formu podpory, k telefonickému dotazu upřesnil, že požaduje podporu formou povinného výkupu. Dále bylo čteno potvrzení o ověření stanovených měřidel ze dne 2. 12. 2009 (č. l. 377) a výkaz ČEZ měření ze dne 17. 12. 2009 o montáži elektroměru (č. l. 380), společnost ČEZ Distribuce, a. s., dále předložila rovněž již shora rozvedené rozhodnutí úřadu městyse Hustopeče nad Bečvou, stavebního úřadu, o povolení k předčasnému užívání ve vztahu k fotovoltaické elektrárně Hustopeče nad Bečvou (č. l. 381).

Z uvedených listin vyplývá, že společnost SUNPEMA ENERGY, s. r. o., požádala dne 14. 4. 2009 společnost ČEZ Distribuce, a. s., o připojení výrobní fotovoltaické elektrárny o výkonu 2 MW, kdy v té době za žadatele ještě jednal jednatel P. S.. Dne 14. 5. 2009 se k žádosti vyjádřila společnost ČEZ Distribuce, a. s., kde stanovila podmínky, jež je třeba splnit k možnému uzavření smlouvy o připojení výrobní, ze stanoviska vyplývá, že po uzavření smlouvy bude osazen elektroměr, vydán protokol o uvedení výrobní do provozu, přičemž termín připojení byl stanoven ve lhůtě do 30 dnů po splnění shora rozvedených podmínek, kdy platnost stanoviska byla určena do 13. 11. 2009. Pokud jde o konkrétní podmínky, jež bylo nutné splnit ze strany žadatele k uzavření smlouvy o připojení výrobní, měla být předložena výchozí revizní zpráva ve vztahu k přípojce, trafostanici a výrobě,

protokol nastavení a odzkoušení síťových ochran, kolaudační rozhodnutí nebo doklad o povolení předčasného užívání stavby, a to vedle dalších ve stanovisku specifikovaných dokladů. Dne 30. 6. 2009 pak došlo k uzavření smlouvy o budoucí smlouvě, již měla být smlouva o připojení odběrného zařízení k distribuční soustavě vysokého napětí a o dalších právech a povinnostech, a to mezi provozovatelem distribuční soustavy ČEZ Distribuce, a. s., a žadatelem SUNPEMA ENERGY s. r. o., jež se týkala zařízení v obci Hustopeče nad Bečvou, konkrétně fotovoltaické elektrárny o výkonu 2 MW. Ze shora rozvedených listin vyplývá, že provozovateli distribuční soustavy byly předloženy listiny tak, jak byly požadovány ve zmíněném stanovisku, tyto jsou součástí spisu a byly čteny k důkazu. Pokud jde o výchozí revizní zprávu, vedle revizní zprávy vypracované obžalovaným M. M., jež byla podrobněji popsána shora, byla předložena také zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení ze dne 17. 12. 2009, již vypracoval P. P. ml. a P. P. st. a jejímž předmětem byla trafostanice a přípojka vysokého napětí. Pokud jde o předávací protokol fotovoltaického systému Hustopeče nad Bečvou, jenž byl rovněž předkládán provozovateli distribuční soustavy, jedná se o protokol ze dne 27. 11. 2009, kterým bylo potvrzeno, že společnost FOTOSOLAR s. r. o. jako zhotovitel předává dílo objednateli GUASPOL s. r. o., resp. bylo potvrzeno předání zařízení do provozu, a to včetně fotovoltaických panelů v počtu 4642 kusů, konstrukcí Hilti, kabelového vedení, rozvaděčů vysokého i nízkého napětí, plotu, příjezdové komunikace, přípojky vysokého napětí. Dne 30. 12. 2009 pak společnost SUNPEMA ENERGY s. r. o. podepsala smlouvu o připojení výrobní elektřiny k distribuční soustavě do sítě vysokého napětí jakožto výrobce elektřiny, a to s provozovatelem distribuční soustavy ČEZ Distribuce, a. s., kdy celkový instalovaný výkon výrobní je stanoven jako 1,3 kW. Ve smlouvě je jako kontaktní osoba výrobce uveden I. Č. včetně e-mailu a mobilního telefonu (č. l. 323). Uzavření smlouvy předcházelo podání žádosti o uzavření smlouvy o podpoře výrobní elektřiny, které není datováno a v němž je rovněž jako osoba oprávněná pro technické záležitosti uveden I. Č. včetně veškerých kontaktů. V žádosti je uveden požadovaný termín zahájení dodávky elektřiny 15. 12. 2009. Zmíněná potvrzení o ověření stanovených měřidel pochází ze dne 2. 12. 2009, elektroměr byl namontován s odkazem na příslušný výkaz dne 17. 12. 2009. K uzavření smlouvy o podpoře výroby elektřiny mezi provozovatelem ČEZ Distribuce, a. s., a SUNPEMA ENERGY s. r. o. pak došlo dne 14. 1. 2010. Na základě uvedených smluv pak byly vykazovány informace o výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů, a to na příslušných formulářích k tomu určených, kdy první z těchto výkazů byl vypracován a předložen za měsíc únor 2010, kdy nese datum 2. 4. 2010, přičemž za výrobce elektrické energie je podepsán P. M.. Z jednotlivých měsíčních výkazů o výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů (č. l. 341 – 375), je zřejmé, jaké konkrétní množství elektřiny bylo v tom kterém měsíci, tedy od února 2010 do prosince 2012 vyrobeno, dále je jednoznačně specifikováno množství elektřiny, na které je nárokován bonus, celková nároková částka, tedy výkupní cena, je rovněž přesně uvedena. Pokud jde o osobu, jež jednotlivé měsíční výkazy o výrobě elektřiny podepisovala, vedle P. M. se na výkazech objevuje také podpis P. V. či Š. T., příp. jiný nečitelný podpis.

Rovněž z přípisu ERÚ (č. l. 232) vyplývá, že výkazy o výrobě elektřiny jsou na ERÚ zasílány společností SUNPEMA ENERGY s. r. o. pravidelně od února 2010, a to v elektronické podobě, kdy tyto výkazy byly rovněž čteny k důkazu, obsahují vždy informaci o výrobě elektřiny v megawatthodinách, a to po zaokrouhlení na jednotky, částky odpovídají pro období od února 2010 do prosince 2012 informacím, jež vyplývají ze zmíněných výkazů

o výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů, jež byly společností SUNPEMA ENERGY s. r. o. za jednotlivá období předkládány provozovateli distribuční soustavy ČEZ Distribuce, a. s.

Soud dále k důkazu četl příписы a stanoviska společnosti ČEZ Distribuce, a. s., která byla doplněná přehledy o výrobě elektrické energie v průběhu prosince 2009 ze strany společnosti SUNPEMA ENERGY s. r. o., resp. fotovoltaické elektrárny Hustopeče nad Bečvou, z nichž vyplývá, že byť společnost ČEZ Distribuce, a. s., obdržela první listiny dokládající uskutečněnou dodávku elektřiny teprve za únor 2010, a to s odkazem na měsíční výkaz o výrobě elektřiny, provozovatel distribuční soustavy eviduje uskutečnění dodávky elektřiny výrobcem do distribuční soustavy již v roce 2009, nicméně ve vztahu k dodávce elektřiny před únorem 2010 výrobce nárok na podporu neuplatnil. Faktem tedy je, že k zahájení výroby elektřiny v průběhu prosince 2009 v dotčené výrobní elektřiny došlo (č. l. 384 a násl., č. l. 393 a násl.). Dle provozovatele distribuční soustavy výrobce předložil veškeré podklady, které prokazovaly výrobu a dodání elektřiny do distribuční soustavy, tedy šlo o písemnosti prokazující splnění technických podmínek pro uvedení výroby do provozu. Elektrárna byla k distribuční soustavě připojena na základě předložených listin a rozhodujícím dnem pro přiznání podpory byl den 31. 12. 2009, kdy k uzavření smlouvy o připojení došlo 30. 12. 2009. Takto tedy společnosti SUNPEMA ENERGY s. r. o. vzniklo právo provozovat v souladu s licencí na výrobu elektřiny fotovoltaickou elektrárnou Hustopeče. Zkušební provoz fotovoltaické elektrárny prováděn v tomto případě nebyl. Z přiloženého přehledu, jenž obsahuje informaci o měřených dodávkách elektřiny do distribuční soustavy (č. l. 394 a násl.) ve srovnání se stanoviskem ERÚ (č. l. 412) pak vyplývá, že dne 23. 12. 2009 byly dodány čtyři jednotky elektřiny do distribuční soustavy, a to ve 13.30 hodin, později také další jednotky, následně došlo k výrobě jediné jednotky dne 27. 12. 2009, poté elektrárna vyráběla elektrickou energii, resp. dodávala ji do distribuční soustavy od 12.15 hodin dne 29. 12. 2009 v rádech jednotek až do 31. 12. 2009 do 5.30 hodin. Dle sdělení ERÚ na č. l. 412 je tak den 23. 12. 2009 považován za datum uvedení výroby do provozu.

Pokud jde o další výrobu a dodávku elektrické energie do distribuční soustavy, konkrétně pokud jde o období od ledna 2013, k důkazu byly čteny faktury, které navazovaly na výkazy o vyrobené elektřině (č. l. 1339 – 1401) tak, jak byly předloženy společností ČEZ Prodej, s. r. o., kdy vydané faktury odpovídají informacím, pokud jde o množství dodané energie tak, jak je popsáno na jednotlivých výkazech. Předložené listiny týkající se období od ledna 2013 do května 2013 plně odpovídají výkazům, jež byly předloženy ERÚ, jsou založeny na č. l. 252 – 254. Z příslušných detailních rozpisů vyúčtování, vyplněných výkazů a dalších faktur, které byly vystaveny společností ČEZ Prodej, s. r. o., v následujícím období, pak bylo jednoznačně zjištěno, jaké množství elektrické energie z obnovitelných zdrojů bylo společností SUNPEMA ENERGY s. r. o. vyrobeno a jakým způsobem bylo finančně oceněno a fakturováno (výkazy a doklady na č. l. 1404 až 1419 – září 2014 až leden 2015. Pokud jde o období od února do května 2015, i ve vztahu k této době byly provedeny listiny, z nichž bylo možné zjistit, jaké množství elektrické energie z obnovitelných zdrojů bylo takto vyrobeno a účtováno společnosti ČEZ Prodej, s. r. o., zde soud odkazuje na faktury a detailní rozpis vyúčtování předložené poškozenou společností ČEZ Prodej, s. r. o., na č. l. 1999 – 2007, kdy z příписы společnosti ČEZ Prodej, s. r. o., (č. l. 1998) vyplývá, že výkazy výroby výrobce disponuje operátor provozu elektřinou, zde společnost OTE, a. s., jemuž je do jeho informačního systému zadával sám výrobce, přičemž společnost ČEZ Prodej, s. r. o., je

umožněn pouze jakýsi náhled do informačního systému, kdy z uvedeného je zřejmé, že samotná poškozená společnost ČEZ Prodej, s. r. o., má možnost kontroly údajů, jež jsou uváděny na příslušných fakturách, resp. detailních přehledech vyúčtování.

Z uvedených listin, které se týkají dokumentace výroby a dodávky elektrické energie z obnovitelných zdrojů dodané do distribuční soustavy za období od února 2010, kdy bylo poprvé žádáno o úhradu výkupní ceny, do dubna 2015, resp. května 2015, je zřejmé, že v průběhu roku 2010 fotovoltaiická elektrárna dodala do distribuční soustavy 1 013 159 kWh, za což vyfakturovala provozovateli distribuční soustavy částku ve výši 13.221.728,05 Kč bez DPH, v průběhu roku 2011 odpovídá dodané množství elektrické energie hodnotě 1 260 284 kWh, byla vyfakturována částka ve výši 16.786.982,88 Kč. Pokud jde o rok 2012, v průběhu roku byla vyrobena energie v množství 1 181 997 kWh, fakturovaná částka pak odpovídá hodnotě 16.063.339,23 Kč. V průběhu roku 2013 vyrobila elektrárna 1 014 185 kWh, fakturovala 14.058.632,47 Kč. V průběhu roku 2014 odpovídá vyrobené elektrické energii v množství 1 127 842 kWh vyfakturovaná částka ve výši 15.946.558,04 Kč. Pokud jde o průběh roku 2015, pak v období od ledna do dubna 2015 bylo vyrobeno a vykázáno množství 422 431 kWh, což odpovídá fakturované ceně ve výši 4.015.468,50 Kč. V květnu 2015 bylo vyrobeno 141 954 kWh elektrické energie z obnovitelných zdrojů, což odpovídá fakturované částce ve výši 2.046.744,14 Kč. Z příslušných vyjádření poškozených společností ČEZ Distribuce, a. s., a ČEZ Prodej, s. r. o., pak vyplývá, že fakturované částky byly vyplaceny, a to od roku 2011 do roku 2013 po odečtení odvedené solární daně.

Pokud jde o vlastní výstavbu fotovoltaiické elektrárny, zde soud provedl listiny, které se k ní vztahují, konkrétně pak doklady, jež byly vystavovány jednotlivými společnostmi, které se na výstavbě podílely jako subdodavatelé a dodávali materiál či práce zhotoviteli – společnosti FOTO SOLAR, s. r. o. Soud konkrétně odkazuje na faktury vystavené subdodavatelem Stone-break s. r. o., Hilti ČR spol. s r. o., M. K., Plex, s. r. o., R. Š., M. K., Svostr s. r. o., BC copartners s. r. o., ARI. CZECH, s. r. o. (č. l. 575 – 603), kdy pokud jde o subdodavatele Stone-break s. r. o., z faktur a zejména pak z přípisu jednatele společnosti (č. l. 610) vyplývá, že uvedený subdodavatel dodal společnosti FOTO SOLAR s. r. o. střídače a příslušenství, a to ve dvou dodávkách, kdy faktura sloužila zároveň jako dodací list, faktury jsou vystaveny 4. 11. 2009 (inventory v počtu 14 kusů) a 21. 12. 2009 (stringboxy v počtu 42 kusů). Pokud jde o spolupráci se subdodavatelem ARI. CZECH, s. r. o., k důkazu byla provedena kromě zmíněných faktur také smlouva o dílo, související technická dokumentace a protokol o předání a převzetí, kdy předmětem smlouvy o dílo byla dodávka a montáž kioskové trafostanice s transformátorem včetně zprovoznění trafostanice tak, aby trafostanice mohla být uvedena do řádného provozu, kdy smlouva byla uzavřena dne 5. 11. 2009, kdy za společnost FOTO SOLAR byl jako kontaktní osoba uveden I. Č., technický ředitel, který mimo jiné smlouvu také opatřil podpisem, práce měly být dle smlouvy zahájeny 9. 11. 2009, popř. do deseti dnů od podpisu smlouvy a předání stavebního povolení, dílo mělo být dokončeno do 19. 12. 2009, protokol o předání díla je datován 18. 12. 2009 (č. l. 615 – 622). Pokud jde o spolupráci se subdodavatelem R. Š., vedle faktur jím byl vyhotoven také zakázkový list (č. l. 587), který obsahuje přesný popis druhu a množství provedené práce pro společnost FOTO SOLAR s. r. o., z listin je zřejmé, že práce probíhaly od 7. 11. 2009 do 19. 12. 2009, kdy kupříkladu 11. 12. 2009 mělo dojít mimo jiné k proměřování a popisování kabelů od pole k měničům, trasování kabelovými žlaby, posouvání měničů, 13. 12. 2009 pak

ke vtažení kabelů k měničům, spojování kabelů a uchycení, totéž pokračovalo v následujících dnech, dne 15. 12. 2009 kromě spojování kabelů a uchycení probíhala montáž pojistkových rozvaděčů a vtažení kabelů, dne 16. 12. 2009 po nákupu materiálu připravoval subdodavatel trasy v kontejneru pro kabely z trafa do kontejneru k měničům. Ve dnech 17. – 19. 12. 2009 probíhalo tažení kabelu z trafa do kontejneru. Fakturu pak R. Š. vystavil společnosti FOTO SOLAR s. r. o. dne 18. 1. 2010.

Společnost Plex, s. r. o., vystavila společnosti FOTO SOLAR s. r. o. tři faktury, a to 26. 11. 2009 mimo jiné na výkop v souvislosti s vysokým napětím, výkop v souvislosti s nízkým napětím, pokládku kabelů, výkopy pro kiosek, trafostanice, následně vystavila fakturu 28. 12. 2009, kdy se jednalo opět o částečný výkop, plot, cestu a překladiště, pak 31. 12. 2009, kdy jde v podstatě o vyúčtování, mimo jiné se ve faktuře uvádí položka finální terénní úpravy, úklid, vykládka, vyúčtování (č. l. 654 – 656).

Subdodavatel BC copartners s. r. o. vystavil společnosti FOTO SOLAR s. r. o. 20. 11. 2009 zálohovou fakturu na provedení stavebních a montážních prací na zakázce, kterou jsou solární panely Hustopeče nad Bečvou v počtu 4642 kusů, kdy existují dvě totožné faktury pod č. 49/09 a 52/09 na stejnou částku se stejným obsahem, vždy se jedná o zálohu č. I uhrazenou hotově, dále byla vystavena faktura č. 55/09, a to 30. 11. 2009, šlo o zálohu č. II na shodné práce, dne 7. 12. 2009 pak došlo k vystavení faktury č. 58/09, kdy šlo opět o zálohovou fakturu ve vztahu k záloze č. III na montáž solárních panelů, opět hrazeno hotově. Dne 13. 12. 2009 byla vystavena faktura č. 63/09 za dodání pomocné stavební čety při instalaci konstrukce fotovoltaické elektrárny, opět placeno hotově. Dne 15. 12. 2009 pod č. 65/09 bylo vyfakturováno provedení dokončovacích prací – solární panely, první etapa, dne 16. 12. 2009 pak pod č. 67/09 byla fakturována pomocná četa při montáži konstrukcí, dne 29. 12. 2009 byla vystavena faktura č. 70/09 za stavební a montážní práce na zakázce solární panely, kdy byly vyúčtovány zálohové faktury, dne 30. 12. 2009 podle faktury č. 71/2009 došlo k fakturování dokončovacích prací – solárních panelů – druhá etapa. K dispozici měl soud dále fakturu č. 81/09, v číselné řadě tedy následující, nicméně údajně vystavenou dne 28. 12. 2009, která byla opět vyúčtováním dříve vystavených zálohových faktur č. 52/09, 55/09 a 58/09, faktura je tedy v podstatě totožná s fakturou č. 70/09 (č. l. 590 – 599, č. l. 681).

Z faktury vystavené M. K.(č. l. 588) vyplývá, že K. fakturoval společnosti FOTO SOLAR montáž konstrukce v Hustopečích nad Bečvou dne 28. 12. 2009, v poznámce je uvedeno, že bylo uhrazeno převodem dne 31. 12. 2009.

Dále soud k důkazu provedl faktury na č. l. 763 – 765, kdy se jedná o faktury vystavené společností HA SOLAR s. r. o. odběrateli FOTO SOLAR s. r. o., na dodání solárních panelů, z nichž vyplývá, že dne 15. 12. 2009 byla vystavena faktura na dodání 380 kusů solárních panelů, dne 22. 12. 2009 na dodání 1600 kusů solárních panelů a následně 30. 12. 2009 na dodání 3020 kusů solárních panelů, kdy den splatnosti faktury odpovídá datu vystavení.

Ve vztahu k jednotlivým subdodavatelům soud k důkazu také provedl výpisy z obchodního rejstříku, z nichž bylo zjištěno, kdo byl statutárním orgánem uvedených společností. Pokud jde o společnost Plex, s. r. o., ze zprávy Okresní správy sociálního

zabezpečení Jihlava pak vyplývá, že jedním z jejích čtyř zaměstnanců byl také I. Č., a to v období od 1. 6. 2007 do 30. 6. 2010 (č. l. 1436 – 1437).

K důkazu byla dále provedena fotokopie části stavebního deníku (č. l. 876 a násl.) ve vztahu k stavbě fotovoltaické elektrárny Hustopeče nad Bečvou, která obsahuje relativně podrobné zápisy z jednotlivých dnů, je opatřena daty a podpisy, které z větší části není možné identifikovat, také písmo je často nečitelné. Je nicméně patrné, že kupříkladu dne 26. 11. 2009 měla probíhat montáž konstrukcí, zatloukání profilů Hilti, taktéž 28. 11. 2009 nabíjení konstrukcí, montáž stolu na panely, 30. 11. 2009 roznáška konstrukcí, nabíjení konstrukcí, montáž stolu, rovněž došlo k vykládce kamionu – konstrukce. Totéž 1. 12. 2009 kromě vykládky z kamionu – tři konstrukce, je zde uvedeno také nabíjení nosníků, montážní práce na stole, roznáška konstrukcí. Dne 2. 12. 2009 opět roznáška nosníků, montážní práce druhá řada, montáž kiosku a rozvoz nosníků. Dne 3. 12. 2009 opět rozvoz konstrukcí, nabíjení konstrukcí, montáž stolu – třetí řada, dne 4. 12. 2009 totéž s upřesněním, že šlo o montáž stolu – čtvrtá řada, montáž konstrukcí pokračuje i dne 5. 12. 2009. Stejně tak 7. 12. 2009 betonování konstrukcí, roznáška a montáž konstrukcí, vykládka měničů. Taktéž 8. 12. až 10. 12. 2009 je vždy uváděno mimo jiné, že byly montovány a roznášeny konstrukce, dne 10. 12. 2009 probíhaly také práce na měničích. Dne 11. 12. 2009 zápis obsahuje informaci o tom, že proběhl kontrolní den, probíhaly dokončovací práce na konstrukcích, byly montovány konstrukce, pracovalo se na měničích a kabeláži, zápis obsahuje také informaci o tom, že byla předána stavba po vzájemné dohodě před dokončením instalace fotovoltaických panelů. Dne 15. 12. 2009 jsou uvedeny mimo jiné dokončovací práce na konstrukcích, betonáž děr pro konstrukce. Taktéž 16. 12. a 17. 12. 2009 dochází k pracím na měničích a k montáži panelů, natahování kabelů. Dne 18. 12. 2009 je zaznamenána návštěva ze Stavebního úřadu Hustopeče nad Bečvou za přítomnosti Ing. P. H., stavba zastavena ve 12.00 hodin, zahájení konzervace stavby. Dne 19. 12. nicméně je uvedeno, že dochází k roztahování kabelů a k udržovacím pracím, v následujících dnech se rovněž pracuje na kabelech. Dne 22. 12. 2009 se vykládají dva kamiony, dochází k rozvozu panelů a k montáži panelů. Práce související s rozvozem a montáží panelů probíhají také podle stavebního deníku ve dnech 23. 12. až 27. 12. 2009. Stejně tak 29. 12. 2009, kdy je navíc uvedeno vykládka dvou kamionů. Montáž panelů je uváděna i u data 30. 12. 2009, kde se také píše o výkopových pracích a uložení kabelů, montáž panelů je uváděna také u data 31. 12. 2009. Pokud jde o zápisy z ledna 2009, je zde uváděno zapojování elektro, elektropráce, a to opakovaně vedle terénních úprav a úklidu. Dne 27. 1. 2010 je ve stavebním deníku zapsaná informace o převzetí dokumentace, jež je ve stavebním deníku specifikována, dne 2. 3. 2010 pak měla být provedena kontrola ze strany generálního dodavatele stavby.

Ve spise se nachází a k důkazu byla provedena celá řada předávacích protokolů fotovoltaického systému Hustopeče nad Bečvou o celkovém výkonu 1,3 kW. Jednak je to předávací protokol ze dne 27. 11. 2009 (č. l. 699), na základě kterého objednatel GUASPOL, s. r. o., přebírá stavbu od společnosti FOTO SOLAR s. r. o., a to v plném rozsahu tak, jak bylo uvedeno shora, protokol naprosto totožného znění (č. l. 700) je pak nicméně podepsán mezi stejnými účastníky dne 11. 12. 2009. Ve spise je dále založen a k důkazu byl proveden shodný protokol, tentokrát mezi objednatelem SUNPEMA ENERGY s. r. o. a zhotovitelem GUASPOL s. r. o., který je totožného znění v ostatních bodech a je podepsán 14. 12. 2009 (č. l. 24), tento je součástí licenčního spisu tak, jak bylo uvedeno shora v části, která se této

problematiky týká. Na to navazuje čestné prohlášení ze dne 14. 12. 2009 (č. l. 26), které je rovněž součástí licenčního spisu, v němž je uvedeno, že GUASPOL s. r. o. čestně prohlašuje, že společnost SUNPEMA ENERGY s. r. o. uhradila ke dni 14. 12. 2009 veškeré platby dle smlouvy o dílo v souvislosti s výstavbou fotovoltaické elektrárny. Ze zápisu o předání a převzetí dokončeného díla (č. l. 718), pak soud zjišťuje, že předávající GUASPOL s. r. o. předává společnosti SUNPEMA ENERGY s. r. o. dílo specifikované na základě smlouvy o dílo ze dne 12. 11. 2009 – fotovoltaická elektrárna Hustopeče nad Bečvou dne 8. 3. 2011.

Pokud jde o význam předávacích protokolů a čestných prohlášení, s odkazem na vyjádření ERÚ (č. l. 875), tyto bylo nutné do licenčního spisu předkládat za účelem prokázání majetkového vztahu k výrobě, kdy bez prokázání majetkového vztahu by nebylo možné licenci udělit, pokud by provozovatel nedoložil majetkový vztah jiným způsobem.

Pokud jde o vlastní dokončení díla, informace o tom také dokumentuje protokol o zkušebním provozu (č. l. 1465), z něhož vyplývá, že zkušební provoz proběhl v lednu 2010, v jeho průběhu se nevyskytla žádná mimořádná událost, protokol byl sepsán dne 16. 2. 2010, dne 8. 3. 2011 pak byl sepsán protokol o dokončení díla (č. l. 1466), který je podepsán M. K. jako jednatelem GUASPOL s. r. o. a P. V. jako jednatelem SUNPEMA ENERGY s. r. o. Ze zápisů z kontrolních dnů na staveništi (č. l. 1458 a násl.) pak vyplývá, že ve dnech 13. 11. 2009, 27. 11. 2009 a 4. 12. 2009 probíhaly kontrolní dny, pokud jde o zápis z 27. 11. 2009, je uvedeno, že je prováděna stavba konstrukcí, kdy je hotovo zhruba 20 %, přičemž veškerý materiál na konstrukci je dovezen na staveniště. Dále je dokončen zához nízkonapětových rozvodů.

K důkazu byly provedeny listiny, které se vztahují k živnostenskému oprávnění a práci obžalovaného M. M. jako revizního technika, soud odkazuje na zprávu odboru vnitra živnostenského úřadu Magistrátu města Havířova, výpis z živnostenského rejstříku (č. l. 1538a – 1538b), dále na zprávu oblastního inspektorátu práce (č. l. 1221) a Technické inspekce České republiky (č. l. 1230). Takto bylo zjištěno, že obžalovaný je podnikatelem, a to držitelem živnostenského oprávnění k živnosti ohlašovací řemeslné – výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení, kdy vedle toho vlastní také živnostenská oprávnění, s odkazem na zprávu Odboru vnitra Živnostenský úřad Magistrátu města Havířova bylo zjištěno, že ke dni 29. 11. 2009 byl M. M. držitelem živnostenského oprávnění, v rámci něhož byl oprávněn vystavit zprávu o revizi elektrického zařízení. Dle zprávy Technické inspekce České republiky (č. l. 1240a) byl obžalovaný byl držitelem platného osvědčení k provádění revizí vyhrazených elektrických zařízení vydaného Technickou inspekcí, v roce 2007 si požádal o vystavení nového osvědčení ze dne 14. 11. 2007 s platností do 14. 11. 2012, o prodloužení si poté nezažádal, takže poté již není způsobilý k vydávání revizních zpráv. Jednalo se o osvědčení o odborné způsobilosti v elektrotechnice.

Listiny týkající se posouzení obsahu revizní zprávy M. M., která je předmětem tohoto řízení, stejně tak jako závěry znaleckého posudku znalce Ing. M. T., CSc. z oboru energetika, specializace obnovitelné zdroje energie, budou rozebrány níže.

Pokud jde o skutková zjištění, která se opírají o provedené důkazy, po jejich zhodnocení jednotlivě a zejména ve vzájemných souvislostech soud uzavírá, že zejména bylo zjištěno, že v druhé polovině roku 2009 probíhala v katastrálním území Hustopeče nad Bečvou výstavba fotovoltaické elektrárny, a to na základě smlouvy o dílo, jež byla původně uzavřena dne 12. 11. 2009 mezi objednatelem TRUMF INTERNATIONAL s. r. o. a zhotovitelem GUASPOL, s. r. o., následně došlo k změně ve vlastnické struktuře společnosti TRUMF INTERNATIONAL s. r. o., k dalším dohodám, které v konečném důsledku vedly k tomu, že došlo ke změně uvedené smlouvy o dílo, nikoli ovšem obsahově, ale k jejímu jakémusi překlopení na jiné subjekty, konkrétně objednatelem byla poté společnost SUNPEMA ENERGY, s. r. o., jejímiž jednatelem byli MVDr. P. V. a MVDr. R. S., kteří s odkazem na obchodní rejstřík oba jednali samostatně, a to od 19. 11. 2009. Pokud jde o vlastní výstavbu díla, GUASPOL, s. r. o., jako generální dodavatel uzavřel obsahově totožnou smlouvu se subdodavatelem FOTO SOLAR, s. r. o., a to 19. 11. 2009. Za společnost GUASPOL jednali jednatelé M. K. a Ing. M. B., pokud jde o společnost FOTO SOLAR, s. r. o., tak jejími jednatelem byli Ing. R. D. a M. S.. Uvedené skutečnosti vyplývají ze shora rozvedených listin, byly potvrzeny také v podstatě všemi vyslechnutými svědky, kteří o uvedených vztazích mezi objednatelem a jednotlivými dodavateli věděli. Smlouva o dílo byla smlouvou komplexní, jednalo se o smlouvu na generální dodávku technologií pro výstavbu fotovoltaické elektrárny, vlastní výstavbu elektrárny a související projekční a inženýrskou činnost, kdy součástí dodávky v termínu do 31. 12. 2009 mělo být provedeno také napojení elektrárny o výkonu 1,3 MW na elektrickou distribuční soustavu a zajištění licence Energetického regulačního úřadu. Povinnost k vybavení fotovoltaické elektrárny veškerými potřebnými dokumenty nutnými k zahájení provozu a k výrobě elektrické energie byla jednoznačně zakotvena ve všech smlouvách o dílo, jež byly mezi jednotlivými subjekty uzavřeny, a to v článku 6.3.a, kdy soud má zato, že skutečnost, že byla jednoznačně dána povinnost generálního dodavatele, resp. subdodavatele společnosti FOTO SOLAR s. r. o. licenci zajistit, zprostředkovaně vyplývá také ze čteného dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo, kdy je v rámci rozpisu plateb uvedena položka licence, jíž odpovídá částka 10.000,- Kč. O tom, že investorům mělo být předáno dílo hotové, vybavené všemi potřebnými dokumenty včetně licence, jednoznačně vypovídal MVDr. V. i MVDr. S.. Uzavřením následné smlouvy společnosti GUASPOL se společností FOTO SOLAR pak tedy uvedená povinnost přešla na dodavatele FOTO SOLAR s. r. o., v tomto smyslu vypovídal rovněž jednatel společnosti GUASPOL Ing. B. i M. K..

Na tomto místě je třeba uvést v souvislosti s hodnocením důkazů, z nichž soud při skutkových zjištěních vycházel, že u listin, které byly zmíněny, nevznikla pochybnost o jejich pravosti ani o tom, že by snad nedokumentovaly reálná jednání mezi konkrétními subjekty. Pokud jde o slyšené svědky MVDr. V., MVDr. S., K. a Ing. B., ze způsobu jejich výpovědi a z posouzení jejího obsahu, rovněž pak ve srovnání s tím, jak ve věci vypovídali v přípravném řízení, lze dovodit, že jednatelé společnosti SUNPEMA ENERGY s. r. o. S. ani V. neměli potřebné znalosti, zkušenosti, zdroje informací ve vztahu k investici, která spočívala ve výstavbě fotovoltaické elektrárny. Není zcela jasné, za jakých okolností se stala generálním dodavatelem stavby společnost GUASPOL, neboť její angažmá v uvedené záležitosti popisují svědci V. a S. jinak než jednatelé společnosti GUASPOL. S odkazem na to, jak svoji činnost jednatelé společnosti GUASPOL popisují, z čehož je zřejmé, že s výstavbou fotovoltaických elektráren neměli žádnou zkušenost a neměli ani žádné zaměstnance, je více než

nepravděpodobné, že by mohli být vybráni společností SUNPEMA ENERGY s. r. o. na základě reálných zhodnocení jejich možností a schopností jako ideální dodavatel této stavby. Z popisu následujících událostí, které spočívaly v tom, že došlo k uzavření smlouvy mezi společností GUASPOL a FOTO SOLAR a rovněž z popisu vzájemných vztahů mezi jednatelem společnosti FOTO SOLAR a I. Č. je spíše zřejmé, že zásadní postavou v této investici byl právě I. Č., který byl vybaven potřebnými zkušenostmi i znalostmi, měl informace o celkovém průběhu výstavby fotovoltaických elektráren, o jednání s úřady, rovněž byl podrobně informován o způsobu zajišťování licence ERÚ i jiných potřebných jednáních a dokumentech, které mohou vést k připojení fotovoltaické elektrárny k distribuční síti a k výrobě elektrické energie.

Svědék V. ani svědek S. v podstatě stejně jako svědek B. a K. se nijak zásadně nepodíleli na výstavbě elektrárny, nijak práce nekontrolovali ani nesledovali, nebyli schopni ani posoudit, do jaké míry výstavba probíhá v souladu s plány. Současně je třeba po zhodnocení výpovědi S. a V. uvést, že nebyli příliš ochotni vyjadřovat se ke konkrétním okolnostem výstavby. Nebyli schopni či ochotni se vyjádřit k průběhu výstavby, k tomu, k jakému datu byla která fáze elektrárny dokončena, pouze obecně uváděli, že měli zato, že stavba byla skutečně řádně dokončena do konce roku 2009 a vyráběla elektřinu. S. a V. dále uvedli, že pověřili Ing. P. M., který byl ředitelem jejich jiné společnosti, k jakémusi zastupování investora v souvislosti s výstavbou elektrárny, od kterého údajně získávali informace, kdy M. podle tvrzení svědků se měl průběhem výstavby elektrárny zabývat. Ing. P. M. byl vyslechnut tak, jak bylo uvedeno shora. Jeho výpověď je zcela vágní, naprosto neodpovídá tvrzení V. a S. o tom, že měl být jakousi odpovědnou, informovanou a znalou osobou, která mohla kompetentně dohlížet na výstavbu elektrárny a podávat o ní odpovídající informace investorům. Ze způsobu výpovědi Ing. M. je zřejmé, že buďto neměl zájem ve věci pravdivě a podrobně vypovídat a popsat průběh výstavby elektrárny včetně svého podílu na této stavbě, nebo byla jeho funkce pouze formální, o výstavbu elektrárny se nijak konkrétně nezajímal a nebyl schopen posoudit, co na staveništi probíhá a v jaké fázi se výstavba průběžně nachází. Svědek tvrdil, že si nevzpomínal, jak přesně výstavba probíhala, neměl žádné informace o subdodavatelích, nedokázal se vyjádřit ke kompetencím pana K., případně pana Č., nedovedl říci, kdy byl na stavbě naposledy a v jaké fázi se stavba nacházela, nebyl u žádného oficiálního předávání stavby a nedovedl se vyjádřit k tomu, kdy byla elektrárna kompletně dokončena. Na licenčním řízení se nijak nepodílel. Ani z výpovědi jiných svědků nevyplývá, že by Ing. M. měl nějaké významné pravomoci v průběhu výstavby, že by byl schopen na stavbu dohlížet a ji kontrolovat a účinně hájit zájmy investora v průběhu výstavby. Je zřejmé, že M. nebyl tou osobou, která by snad stavbu říkala či alespoň byla schopna posoudit, jak výstavba pokračuje, jakým směrem je třeba dále postupovat, nebyl schopen ani rozpoznat, zda je stavba hotová. V podstatě v žádných zásadních věcech nejednal ani s dalšími osobami, které se na výstavbě elektrárny nějakým způsobem podílely, buďto jako zástupci společností, jež zde vystupovaly dodavatelsky, či jako přímí pracovníci, které mohl teoreticky na stavbě potkat. K postavení a postojům investora SUNPEMA ENERGY, s. r. o., se dále vyjadřovala, jak bylo rozvedeno shora, svědkyně Š. T., jejíž výpověď soud v hrubých rysech hodnotí jako hodnověrnou, kdy bylo zřejmé, že Š. T. byla jakousi administrativní pracovnící, byť tedy nezaměstnanou u společnosti SUNPEMA ENERGY, s. r. o., ale jednalo se o asistentku Ing. M., kdy mimo jiné komunikovala s úřady, zejména se stavebním úřadem tak, jak bylo rozvedeno shora či bude dále pojednáno v souvislosti

s posouzením skutečností souvisejících s úkony úřadu práce Hustopeče nad Bečvou. T. se vyjadřovala k vlastním úkolům Ing. M. v širším rozsahu, než sám M. připustil, kdy tvrdila, že M. skutečně dával pokyny, požadoval po ní podklady, zajišťoval technické záležitosti, jejíž dokladování následně mělo být předáváno na ERÚ. Vyjadřovala se k osobě I. Č., kdy tvrdila, že zastupoval společnost FOTO SOLAR, komunikoval s M..

Svědci D. a S. (jednatelé společnosti FOTO SOLAR s. r. o.) pak jednoznačně označili jako iniciátora jejich angažování v této investici I. Č., který je sám oslovil, údajně dojednával spolupráci se společností GUASPOL. V tomto směru tedy oba svědci vypovídali v rozporu s ostatními svědky, zejména s I. Č., jak bude ještě pojednáno v rámci vyhodnocení jeho výpovědi, nicméně soud považuje v tomto směru jejich výpověď za hodnověrnou, neboť úloha Č. svým významem jednoznačně přesahovala roli, kterou jí přisuzují svědci M., T., V. či S. či o které hovoří sám Č.. Je zřejmé, že I. Č. byl stěžejní postavou celé výstavby.

Pokud jde o vlastní výstavbu fotovoltaické elektrárny, jak již bylo uvedeno, k jejímu konkrétnímu průběhu nebyli schopni se vyjádřit zástupci investora ani Ing. M. ani Š. T., stejně jako zástupci hlavního dodavatele GUASPOL s. r. o. Je možné částečně vycházet ze stavebního deníku, jehož část měl soud k dispozici a četl ji k důkazu, rovněž je pak namístě vyjít z materiálů, které byly shromážděny u stavebního úřadu městysu Hustopeče nad Bečvou. Pokud jde o posouzení skutkového stavu za účelem rozhodnutí v této trestní věci, dle názoru soudu není podstatné, kdy se začalo s výkopovými pracemi, kdy se řešila trafostanice a případně výstavba konstrukcí, na které se následně umísťovaly fotovoltaické panely. Podstatné je, kdy začaly, pokračovaly a následně byly dokončeny práce na nízkonapěťové části výroby elektrické energie, a to včetně fotovoltaických panelů, resp. kdy byla následně elektrárna zapojena do distribuční sítě a kdy začala vyrábět elektrickou energii. Svědci, kteří byli v tomto směru vyslechnuti, vypovídali nejasně, nepřesně, případně sice poskytli podrobné informace, avšak v rozporu s jinými důkazy jsou hodnoceni jako svědci nehodnověrní (např. I. Č., jak bude ještě pojednáno). Dle názoru soudu lze částečně vycházet z dokladů, zejména faktur, které byly vystavovány ze strany subdodavatelů v souvislosti s postupnou výstavbou elektrárny, a to právě ve srovnání se zápisy ve stavebním deníku. Naprosto objektivním důkazem, který vypovídá o stavu fotovoltaické elektrárny ke dni 18. 12. 2009, je pak protokol sepsaný stavebním úřadem v souvislosti s místním šetřením ze strany vedoucího úřadu Ing. H., který je doplněn jednoznačnou fotodokumentací.

Pokud jde o dokončení výstavby fotovoltaické elektrárny v Hustopečích nad Bečvou, svědci V. a S. shodně vypověděli, že mají zato, že do konce roku 2009 byla elektrárna skutečně předána funkční a plně vybavená dokumenty, dokončená, schopná vyrábět elektrickou energii. Svědek V. o průběhu stavby neměl žádné konkrétní informace, byl pouze M. informován o tom, že stavba běží. Do konce roku se k elektrárně nedostal, předávací papírové procedury probíhaly proto až v lednu 2010. Dle V. elektrárna začala vyrábět elektřinu už v prosinci, a to v malém objemu. Rovněž svědek S. uvedl, že do konce roku 2009 pak v závěru roku už na místě fyzicky nebyl, dostavil se tam až v lednu nebo v únoru. M. B. se účastnil stavby naposledy začátkem prosince, tvrdil, že ke konci stavby začaly časové problémy, nicméně elektrárna začala elektřinu již začátkem prosince vyrábět. M. K. také tvrdil, že dostavba a ukončení elektrárny skutečně proběhla do konce roku 2009, k fyzickému předání však došlo až v březnu 2010, kdy v průběhu uvedeného roku pak šlo už pouze o

nějaké úpravy spíše technického rázu. Elektrárna byla do konce roku 2009 v provozu. Svědek M. si nepamatoval, jak výstavba probíhala, nedovedl říci, kterého prosince byl na stavbě naposledy, nevěděl, zda se tam pracovalo i mezi vánočními svátky a zda byl na stavbě dne 31. 12. 2009. Š. T. uvedla pouze, že elektrárna byla určitě dostavěna do konce roku 2009. Pokud jde o svědka D., ten rovněž tvrdil, že výstavba se stihla do konce roku, vyskytl se problém s dodávkami panelů, jež byly dodány později, nicméně namontovány včas, dělalo se o Vánocích, mezi svátky i na silvestra, toto měl na starosti druhý společník S.. Namontování panelů se podle svědka skutečně stihlo do konce roku, kdy on sám byl na stavbě na silvestra, odpoledne už bylo vše na svém místě. Po konfrontaci se stavebním deníkem svědek upřesnil, že pokud je v deníku uvedeno, že dne 14. 12. 2009 byla namontována první a druhá řada panelů, pak by mělo platit to, co je uvedeno ve stavebním deníku. V období Vánoc dle svědka už elektrárna vyráběla elektřinu. Pokud jde o poslední práce v roce 2009, odjížděl kolem 17. – 18. hodiny, kdy připustil, že na stavbě možná ještě zůstával déle, on sám odjížděl dřív s tím, že stavba bude skutečně ještě téhož dne dokončena, provádělo se zapojování panelů. Svědek M. S. potvrdil, že měl skutečně na starosti výstavbu konstrukcí a osazování panelů, skončili v prosinci, kdy poslední panel byl osazen na silvestra, pracovalo se déle. S panely se následně po novém roce již nic nedělalo. Panely byly přiváženy po kamionech v rozmezí dvou, tří dnů, pak po týdnů. Svědek Č. tvrdil, že prakticky celá stavba kromě panelů byla hotova do 10. 12., a to včetně plotu a zabezpečení. Měníče, stringboxy a ostatní elektrotechnická zařízení nutná pro provoz přišla okolo poloviny prosince. Konstrukce na montáže panelů byly dodány v půlce listopadu, respektive tehdy již byly dokončeny montážní práce, kdy zhruba ve stejné době byly ukončeny elektrikářské rozvody, to se dělalo souběžně s konstrukcemi. Fotovoltaické panely dorazily okolo poloviny prosince, byly kompletně namontovány a propojeny do 23. 12. 2009, kdy na místo přijel ČEZ, elektrárnu zapojil. Dodávka panelů tedy byla dokončena kompletně před Vánoci, kdy svědek vyloučil, aby byly nějaké panely dodány po tomto datu. Svědek tvrdil, že ke dni 17. 12. 2009, tedy k datu vystavení licence, byla elektrárna kompletně vystavěna, dokončena, schopna licencovaného výkonu, kdy veškerá zařízení elektrárny již byla na místě, a to včetně panelů. Uváděl, že až následujícího dne na základě pokynů pracovníka stavebního úřadu pana H. došlo k demontáži panelů. U hlavního líčení tvrdil, že si nevzpomíná, že by se cokoli demontovalo, poté zmínil, že některé panely, a to v počtu asi 30 až 40 kusů byly demontovány k žádosti investora, a to z estetických důvodů. Zaměstnanec společnosti I. Č. svědek Č. tvrdil, že panely již byly v době jeho nástupu na práci namontovány, měl za úkol je „rozpočítat, aby všechno pasovalo“, propojit je. Takto pracoval od listopadu do prosince, na silvestra už nicméně na místě nebyl, měl potíže blíže časově specifikovat, kdy se konkrétně na stavbě nacházel, poté připustil, že možná docházel na stavbu i mezi svátky, nicméně po něm zůstaly všechny panely propojené. Š. zapojoval kabely, měniče, trafostanice, práci končil těsně před Vánoci. Kabeláž u trafostanice byla zakopávána v prosinci mezi prací na měničích a trafostanicích. Na stavbě byl ještě i těsně před Vánoci, kdy se potkal se zástupci společnosti ČEZ, když montovali elektroměr. Dále svědek V. za společnost HA SOLAR vypovídal o dodávkách panelů, kdy uvedl, že rozhodně nemohly být ke dni 9. 12. 2009 předány společnosti FOTO SOLAR veškeré fotovoltaické panely, přestože k tomuto datu bylo vystaveno potvrzení o dodávce materiálu. Panely byly dodávány a fakturovány ve třech dodávkách, a to 15. 12., 22. 12. a 30. 12. 2009, k vystavení faktury došlo maximálně do dvou dnů po dodání. Poslední dodávka tedy mohla být realizována v době od 28. do 29. 12., nedokázal se vyjádřit jednoznačně k zápisu ve stavebním deníku o tom, že k vykládce pěti kamionů docházelo ještě 30. 12. 2009.

Tato často vágní tvrzení (V., S., M.), mnohdy zavádějící tvrzení, vědomě nepřesná (Č., Č.) je pak možné srovnat s obsahem listin, které byly ve vztahu k vlastnímu dokončení, resp. k dodávkám materiálů, příp. k předání elektrárny a materiálů provedeny, soud konkrétně odkazuje na sadu předávacích protokolů s různými daty tak, jak byly vymezeny shora, dále na listiny předložené Stavebnímu úřadu Hustopeče nad Bečvou v souvislosti s žádostí o vydání rozhodnutí o předčasném užívání, kdy z těchto materiálů by mělo vyplývat, že již dne 9. 12. 2009 byly předány kompletně fotovoltaické panely dodavatelem společnosti FOTO SOLAR, dále měla být společností FOTO SOLAR generálnímu dodavateli GUASPOL stavba kompletně předána včetně kompletního počtu panelů, a to již dne 27. 11. 2009, případně 11. 12. 2009, následně pak měla společnost SUNPEMA ENERGY, s. r. o., kompletně stavbu převzít dne 14. 12. 2009. V rozporu s obsahem těchto listin je pak obsah jiných listinných důkazů, zejména soud odkazuje na informace poskytnuté Stavebním úřadem Hustopeče nad Bečvou, konkrétně se jedná o protokol o provedené prohlídce ze dne 18. 12. 2009 včetně jednoznačných fotografií, z něhož vyplývá, a to bez jakýchkoli pochybností, že ke dni 18. 12. 2009 elektrárna rozhodně nebyla osazena kompletním počtem fotovoltaických panelů, ale na místě bylo provedeno osazení pouze jediné řady a zhruba jedné třetiny druhé řady. Konkrétní informace o průběhu výstavby fotovoltaické elektrárny, a to zejména během prosince 2009, jsou pak zjištělné z již zmíněného stavebního deníku, z něhož je zřejmé, že stavba průběžně probíhala mimo jiné i v měsíci prosinci 2009, kdy do konce listopadu 2009 ještě ani nebylo dokončeno kompletní nainstalování konstrukcí pro fotovoltaické panely, nabíjení konstrukcí pokračovalo v průběhu prosince, a to nejméně do 11. 12. 2009. Na počátku prosince se pracovalo na měničích, kabeláži, kdy měniče byly vyloženy dne 7. 12. 2009. 16. a 17. 12. 2009 se rovněž pracovalo na měničích, montovaly se panely a natahovaly kabely. Práce na kabelech probíhaly také následně 19. 12., kdy pokud jde o fotovoltaické panely, poprvé je práce na panelech zaznamenána ke dni 16. 12. 2009, dále 22. 12. 2009 a 29. 12. 2009. Ukládání kabelů a výkopové práce probíhaly i 30. 12. 2009, montáž panelů pak do 31. 12. 2009.

Pokud má soud hodnotit hodnověrnost a spolehlivost provedených listinných důkazů, které se vztahují k dokončovacím pracem na fotovoltaické elektrárně, a to po srovnání s výpověďmi svědků, o jejichž hodnověrnosti, úplnosti a spolehlivosti již bylo v náznacích pojednáno, je třeba uvést, že soud považuje za jednoznačně hodnověrný důkaz materiály Stavebního úřadu Hustopeče nad Bečvou, konkrétně písemnosti, které úřad sám vypracoval. Soud považuje za jednoznačně prokázáno to, že objednatel fotovoltaické elektrárny SUNPEMA ENERGY, s. r. o., požádal o povolení k předčasnému provozu elektrárny s tím, že v listině bylo tvrzeno, že stavba je v hrubých rysech dokončena. Ke dni vydání rozhodnutí o povolení k předčasnému užívání dne 17. 12. 2009 nedošlo k žádné fyzické kontrole ze strany stavebního úřadu, což potvrdil svědek H., je to uvedeno i v odůvodnění příslušného rozhodnutí. Přesto z neznámých důvodů, kdy nelze s ohledem na okolnosti případu a postoje jednotlivých osob uvěřit tomu, že by k tomu došlo na základě podnětu ze strany Š. T., neboť jakákoli kontrola na místě samém byla v rozporu se zájmy objednatele, došlo následujícího dne k tomu, že se zástupce stavebního úřadu na místo dostavil, místo zkontroloval a pořídil fotodokumentaci. Tuto soud považuje za stěžejní důkaz, pokud jde o posouzení rozestavěnosti fotovoltaické elektrárny. Takto je patrné, že k uvedenému dni elektrárna nebyla naprosto dokončena, dokonce nebyla postavena ani v hrubých rysech. Místo neobsahovalo žádná

příslušná elektrotechnická zařízení, je patrné, že kabeláž nebyla umístěna v zemi, fotovoltaické panely byly nainstalovány pouze z malé části, nemohly být v žádném případě zapojeny. Na konstrukcích ani nejsou patrné žádné další „krabice“, které by měly obsahovat příslušná zařízení nutná k zahájení provozu.

S výjimkou svědka Č. nikdo netvrdil, že by panely mohly být kompletně namontovány již před touto fyzickou prohlídkou ze strany stavebního úřadu, kdy pokud jde o tvrzení I. Č., soud je hodnotí jako zcela nepravdivá. Svědek si odporuje, pokud jde o jeho tvrzení z přípravného řízení i z hlavního líčení, uvádí informace, které jsou zcela v rozporu s výpověďmi jiných svědků a s listinami. Soud má zato, že je nepravdivé tvrzení, že panely měly být následně demontovány na základě příkazu Ing. H., kdy on sám to popírá a takové tvrzení nemá oporu ani v listinách stavebního úřadu, které jsou jinak velmi podrobné a je z nich patrné, na základě jakých zjištění probíhá jaké konkrétní správní řízení, respektive jednotlivé úkony tohoto řízení. Soud považuje za nepravdivé tvrzení Č. rovněž o tom, že by odstraňoval část panelů z estetických důvodů k žádosti investora, neboť toto bylo vyvráceno svědky V. i S. a jeví se to nelogickým. Žádný z důkazů nevede k závěru, že by snad měly být panely kompletně namontovány před prohlídkou ze strany stavebního úřadu, v tomto směru nevypovídá jednoznačně v podstatě ani žádný ze svědků, který se z titulu subdodavatelství nějakým způsobem účastnil na montáži panelů, jejich propojení. Takové tvrzení je pak dále v rozporu zejména s výpovědí svědka V. za společnost HA SOLAR, jež je doplněna listinami, které dokladují dodání panelů, jež jsou naopak v naprostém souladu se zápisy ve stavebním deníku, kdy je patrné, že první várka fotovoltaických panelů byla na místo dodána až 15. 12. 2009, poslední pak zřejmě 29. 12. 2009. Je tedy vyloučeno, aby byly panely v plném rozsahu umístěny již ke dni 17., respektive 18. 12. 2009.

Je třeba uvést, že nešlo pouze o nedostatek související s umístěním a zapojením jednotlivých panelů, jako problematické se soudu jeví i to, že nebylo řádně dotaženo kabelové propojení, nebyly provedeny zákopové práce, pokud jde o elektrokabely, rovněž je třeba zabývat se otázkou zapojení ostatních elektrozařízení, zejména měničů. Na tomto místě soud odkazuje na již zmíněnou výpověď svědka Š., jehož prací bylo zapojování kabelů, měničů, trafostanice, kdy sám svědek uvedl, že práci skončil těsně před Vánoci, jeho tvrzení, které soud považuje za hodnověrné, bylo vedle faktury doplněno také zakázkovým listem, z něhož vyplývá, že jeho práce probíhaly od 7. 11. do 19. 12. 2009, je tedy zřejmé, že teprve okolo poloviny prosince docházelo k zapojování měničů, instalaci jednotlivých kabelů, montáži pojistkových rozvaděčů. Po zhodnocení těchto důkazů jednotlivě a zejména ve vzájemných souvislostech je tak třeba jednoznačně dospět k závěru, že ke dni 17. 12. 2009, kdy byla vydána licence ERÚ, již se soud v této trestní věci zabývá, fotovoltaická elektrárna nebyla dostavěna, a to ani v hrubých rysech do té podoby, že by byla schopna vyrábět elektřinu na výkon 1,3 MW, kdy nejenže nebyly namontovány fotovoltaické panely a navzájem propojeny, kdy tyto panely nebyly ani na tuto stavbu dopraveny, nebyly dokončeny elektropráce, které souvisely se zapojením dalších elektrotechnických zařízení nezbytných pro provoz fotovoltaické elektrárny, kdy na stavbě nemohly být umístěny stringboxy (tyto měly být dodány až společností STONE-BREAK s. r. o., kdy vystavená faktura ze dne 21. 12. 2009 měla sloužit současně jako dodací list), nebyly namontovány a řádně zapojeny invertory (měniče). Ke kompletnímu dokončení elektrárny došlo až 31. 12. 2009, což odpovídá zápisům ve stavebním deníku a také tvrzením svědků. V tomto směru lze svědecké výpovědi rozdělit

na dvě skupiny, a to na výpovědi svědků, kteří potvrdili, že skutečně k dokončovací práci docházelo až do večerních hodin na silvestra 2009, dále pak na skupinu svědků, kteří nebyli ochotni uvést, do kterého konkrétního dne v prosinci 2009 se na stavbě pracovalo, případně tvrdili, že již na stavbu nedocházeli a konkrétní informace nemají. Je přitom zřejmé, že svědci, kteří uváděli konkrétní údaj o pracích až do konce roku 2009, byli osobami, jež neměly žádný osobní zájem na dokončení elektrárny do konce roku 2009, oproti tomu druhá skupina svědků na jednoznačném dodržení smlouvy do konce roku 2009 zájem měla. Skutečnost, že docházelo k jistému časovému tlaku, je zřejmá nejen ze zmínky v rámci výpovědi některých svědků, ale také s ohledem na informace, jež byly uváděny v žádostech adresovaných stavebnímu úřadu v souvislosti se snahou urychlit rozhodnutí o předčasném užívání stavby, kdy bylo zmíněno, že je ohrožena investice v souvislosti se změnou týkající se fotovoltaických zdrojů.

V souvislosti s výstavbou fotovoltaické elektrárny probíhalo správní řízení u Energetického regulačního úřadu, jehož cílem mělo být vydání licence pro výrobce elektrické energie v provozovně, jež byla takto stavěna, tedy pro společnost SUNPEMA ENERGY, s. r. o., o průběhu a výsledku licenčního řízení objektivně pojednává obsah shora uvedeného spisu ERÚ, sp. zn. LIC-09188/2009-ERÚ. Podle uvedeného spisového materiálu, o jehož úplnosti a pravdivosti nevznikly sebemenší pochybnosti, byla žádost o vydání licence podána dne 30. 11. 2009, je podepsána Š. T. a doplněna plnou mocí, jež jí byla udělena oprávněnými osobami ze strany společnosti SUNPEMA ENERGY, s. r. o. Vedle celé řady listin, které bylo potřeba předložit licenčnímu úřadu, nicméně nemají vliv na skutková zjištění v této trestní věci, byly zejména předloženy listiny, jejímž účelem bylo z povahy věci deklarovat dokončenost fotovoltaické elektrárny, zejména potvrzení o dodávce materiálu ze dne 9. 12. 2009, z něhož mělo vyplývat, že v průběhu prosince 2009, resp. do 9. 12. 2009, tedy do dne vystavení tohoto potvrzení, dodavatel dodal investorovi veškerý potřebný materiál nutný k výstavbě fotovoltaické elektrárny, a to vedle konstrukcí na namontování fotovoltaických panelů a přípojky vysokého napětí také trafostanice, rozvaděče, měniče, fotovoltaické panely v počtu 4642 kusů, plot a dvě kontejnerové budovy. Předávací protokol s datem 14. 12. 2009 pak měl doložit, že zařízení bylo předáno do provozu, a to v rozsahu odpovídajícím dodaným materiálům, jež byly popsány shora. Již dne 11. 12. 2009 měla být takto elektrárna kompletně předána ze strany dodavatele generálnímu dodavateli GUASPOL s. r. o. Podle prohlášení ze dne 14. 12. 2009 podepsaného jednatelem společnosti GUASPOL s. r. o. již byly zaplacený veškeré platby dle příslušné smlouvy o dílo. Stěžejní listinou je pak rozhodnutí stavebního úřadu městyse Hustopeče nad Bečvou ze dne 16. 12. 2009 s nabytím právní moci následujícího dne, jímž bylo povoleno předčasné užívání fotovoltaické elektrárny. Vedle toho pak byla zásadní listinou zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení ze dne 29. 11. 2009, kterou vypracoval revizní technik M. M., její obsah byl podrobně rozveden v části týkající se provedených důkazů. Shromážděné listiny v rámci licenčního řízení nebyly žádným způsobem ze strany ERÚ aktivně doplňovány, resp. licenční spis o tom neobsahuje žádný záznam. Naopak dne 17. 12. 2009 byla udělena licence dle žádosti, a to na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti, tedy od 17. 12. 2009, neboť téhož dne licence nabyla právní moci. Rozhodnutí bylo doručeno M. S., který ho převzal a vzdal se práva podání rozkladu na základě ručně psané plné moci, jež měla být podepsána Š. T..

K průběhu licenčního řízení vypovídal zejména svědek Ing. R. M., tehdejší zaměstnanec ERÚ, jemuž byla uvedená žádost přidělena, který popsal, že na konkrétní elektrárnu si nepamatuje, dle jeho názoru spisový materiál nijak nevybočuje ze standardu. Uvedl, že v roce 2009 neprobíhala místní šetření. Vyhodnotil, a to s odkazem na to, že ve věci udělil licenci, že shromážděná dokumentace je dostatečná k prokázání oprávněnosti žadatele o získání licence. Doplnil, že se jako zaměstnanec ERÚ řídil v rámci licenčního řízení pouze právními předpisy, neměli k dispozici žádnou interní normu, nebyl žádným způsobem vyškolen v souvislosti s hodnocením předkládaných dokumentů, které řešily technické otázky elektrárny. Vyjadřoval se k předložené revizní zprávě, z níž dovodil, že na stavbě je nainstalováno všechno, co tam má být, stavba je schopna bezpečného provozu, což bylo pro svědka nejdůležitější. Svědek podotkl, že nebyl dostatečně technicky v tomto směru vzdělán, obecně se ve zprávě sledovaly panely, střídače a obdobná zařízení, která musela korespondovat s nainstalovaným výkonem. Svědek údajně sám zkoumal, zda je nainstalován avizovaný počet panelů či zda je ve zprávě napsán instalovaný výkon dle žádosti. Měl-li se zabývat tím, zda je stavba dokončená, to z revize zjistitelné není, zde odkazoval svědek na příslušné rozhodnutí stavebního úřadu, kdy svědek předpokládal, že pokud stavební úřad souhlasí se zkušebním provozem, je vše v pořádku, elektrárna na místě stojí a je schopna předčasného užívání. Svědek tvrdil, že s odkazem na velké množství žádostí a krátké lhůty k rozhodování sledoval základní věci, jako je počet panelů, revizi, majetkový vztah. Revizní zprávou se hlouběji nezabýval.

Z materiálů provozovatele distribuční soustavy ČEZ Distribuce, a. s., tak, jak byly rozepsány shora, vyplývá, že dne 17. 12. 2009 došlo k namontování elektroměru, současně byly uzavřeny všechny potřebné smlouvy o připojení výroby k distribuční soustavě. První listiny dokládající uskutečněnou dodávku elektřiny existují teprve za únor 2010, tedy konkrétní výkazy, na základě kterých byla fakturována dodávka elektrické energie vyrobené fotovoltaickou elektrárnou do distribuční soustavy, nicméně s odkazem na příslušnou písemnou dokumentaci k zahájení výroby elektřiny došlo již v průběhu prosince 2009, smlouva o připojení do distribuční soustavy byla uzavřena dne 30. 12. 2009. Pokud jde o vlastní výrobu elektrické energie, v malém množství k ní došlo již dne 23. 12. 2009, následně pak v dalších prosincových dnech. Soud odkazuje opět na listinu předloženou společností ČEZ Distribuce, a. s., kdy nevznikl důvod pochybovat o pravosti a spolehlivosti všech listin, jež byly takto na ČEZ Distribuci, a. s., shromážděny. Z uvedených údajů pak vyplývá, a to mimo jiné rovněž s odkazem na sdělení ERÚ, že poté, co ke dni 17. 12. 2009 obdržela společnost SUNPEMA ENERGY, s. r. o., licenci k výrobě elektrické energie, dne 23. 12. 2009, kdy byla poprvé vyrobena elektrická energie a dodána do distribuční soustavy, byla výroba uvedena do provozu.

V období od února 2010 pak docházelo průběžně k výrobě elektrické energie, jež byla zaznamenána a dokumentována v rámci příslušných výkazů, které byly předkládány provozovatelům distribuční soustavy v souvislosti se žádostí o úhradu výkupní ceny, a to v návaznosti na uzavřenou smlouvu o podpoře výroby elektřiny, respektive v návaznosti na příslušné právní předpisy, kdy s odkazem na obsah těchto výkazů a zejména obsah faktur, které byly na základě výkazů vystavovány společností SUNPEMA ENERGY, s. r. o., byla vyrobená elektrická energie povinně vykupována za garantovanou výkupní cenu ve výši 13.050,- Kč za MWh, respektive za cenu stanovenou cenovými rozhodnutími ERÚ pro

následující léta, kdy tento nárok se opíral o skutečnost, že elektrárna byla považována za uvedenou do provozu v roce 2009. Takto byla vyplacena výkupní cena v celkové výši za jednotlivé měsíce tak, jak je uvedeno v následujících tabulkách. Pro určení časového období, jímž se soud v této věci jednak ve vztahu k obžalovanému M. M. a jednak ve vztahu k obžalované právnické osobě SUNPEMA ENERGY, s. r. o., zabývá, jímž je vymezeno jednání, jež je a může být kladeno obžalovaným za vinu, toto se odvíjí konkrétně ode dne zahájení trestního stíhání, tedy doručení usnesení o zahájení trestního stíhání, k němuž došlo vůči obžalovanému M. M. dne 18. 6. 2015, soud se tedy zabýval obdobím do května 2015, vůči právnické osobě SUNPEMA ENERGY, s. r. o., pak dne 25. 5. 2015, soud se tedy zabýval obdobím do dubna 2015, pokud vyhodnocoval konkrétní výši skutečně způsobené škody.

Soud se dále zabýval otázkou rozestavěnosti, případné dokončenosti fotovoltaické elektrárny ke dni vyhotovení revizní zprávy ze strany obžalovaného M. M., a to vzhledem k tomu, že uvedená revizní zpráva byla jedním z podstatných podkladů v rámci licenčního řízení. Podrobný popis uvedené listiny je obsažen na jiném místě tohoto rozsudku. Dle pracovníka ERÚ Ing. R. M. uvedená revizní zpráva dává jednoznačnou odpověď na otázku, zda je stavba schopna provozu, vyhotovení stavby jednoznačně poukazovalo na to, že fotovoltaická elektrárna jako celek umožňuje bezpečný provoz. Svědek popsal, že nebyl dostatečně vzdělán ani školen v tom, jakým způsobem je třeba z technického hlediska hodnotit obsah revizní zprávy, nicméně odkazoval na hlavní rysy, které by taková revizní zpráva měla mít, aby dle jeho názoru umožnila učinit závěr, že fotovoltaická elektrárna je schopna instalovaného výkonu, zde tedy 1,3 MW. Poukazoval na nutnost informace buďto přímo o instalovaném výkonu či o počtu fotovoltaických panelů, z nichž lze instalovaný výkon dovodit. Svědek jednoznačně uvedl, že po vydání licence již nebylo možné navyšovat výkon a nebylo tedy možné ani doplňovat fotovoltaické panely nad avizovaný instalovaný výkon. Svědek popsal, že v uvedené době nedocházelo k žádným šetřením na místě, vycházel tedy pouze a jedině z doložených písemností. Pokud se měl vyjádřit k vlastní revizní zprávě M. M., tvrdil, že je v ní napsáno, že je nainstalováno všechno, co v elektrárně má být, odkazoval na informace o panelech, střídačích a podobných zařízeních. To, zda je stavba dokončena, z revize nepozná, uvedená informace podle svědka vyplývala z rozhodnutí stavebního úřadu, který pokud dovodí, že je možné stavbu předčasně užívat, dokládá tím, že stavba je v dostatečné míře dokončena tak, aby mohla sloužit svému účelu.

Skutečnost, že pracovníci ERÚ s největší pravděpodobností neabsolvovali žádná školení, neměli ani žádné interní pokyny či jiné materiály k tomu, aby byli způsobilí po odborné stránce zkoumat obsah revizní zprávy, vyplývá nejen z výsledku uvedeného svědka M., v tomto smyslu vypovídal i svědek J. V., kdy k posuzování revizních zpráv se vyjadřoval také J. H., který nicméně na ERÚ pracoval až od roku 2013, kdy po boomu fotovoltaických elektráren již byl systém zpracovávání předkládaných dokumentů v rámci licenčního řízení nastavený jinak. Z předložených dokumentů muselo být každopádně i v předchozím období zřejmé, že provozovna je schopna provozu na požadovaný licencovaný výkon, přičemž provoz musí být bezpečný dle příslušných norem. Z povahy věci je nutné, aby elektrárna byla zcela dokončena a funkční, musely být instalovány a propojeny veškeré fotovoltaické panely, v opačném případě by pak platilo, že provozovna nebyla hotova na licencovaný výkon. J. H.,

a v tomto smyslu vypovídal také svědek M., uvedl, že existoval postup pracovníků ERÚ pro případ, kdy by zaměstnanec dospěl k závěru, že podklady nejsou úplné či zcela spolehlivé, pak bylo třeba jít cestou výzvy k doplnění žádosti, tak se tomu nicméně v tomto konkrétním případě nestalo, což je zřejmé z provedeného licenčního spisu.

Z licenčního spisu, zejména pak z výpovědi svědka M. je zřejmé, že revizní zpráva byla vyhodnocena jako dostačující a způsobilá potvrdit, že fotovoltaická elektrárna je jako provozovna schopna bezpečně vyrábět elektrickou energii, revizní zpráva byla tedy akceptována jako dostatečný a způsobilý podklad pro rozhodnutí v rámci licenčního řízení, tedy pro vydání licence. Pokud tedy bylo z dokazování zjištěno, že přinejmenším ke dni vydání licence elektrárna jako taková nebyla dokončena, ale naopak nacházela se ještě ve značném stupni rozestavěnosti, v žádném případě tedy nemohlo být jednoznačně posouzeno, zda provozovna jako taková, respektive nízkonapěťová část výrobní, je schopná bezpečného provozu, je pak třeba se zabývat tím, co konkrétně revizní zpráva v podobě, v níž byla předložena v rámci licenčního řízení ERÚ, potvrzovala.

Pokud se měl samotný obžalovaný M. M. vyjádřit k zprávě o výchozí revizi elektrického zařízení a k okolnostem jejího vypracování, jeho výpověď byla zhruba popsána výše, kdy na tomto místě soud považuje za nutné za účelem srovnání obsahu zprávy v písemné podobě a výpovědi obžalovaného zopakovat jeho tvrzení, která se týkají toho, co konkrétně na místě viděl, co měřil, co revidoval. Obžalovaný především tvrdil, že od počátku nebylo jeho úkolem revidovat dílo jako celek, byl požádán údajně I. Č. pouze o dílčí revizi, kdy to byl Č., kdo mu ukázal, jaká konkrétní zařízení má revidovat, na důvody se neptal, pouze vyslovil jakousi domněnku, proč tomu tak bylo. Přestože v části Předmět výchozí revize je jednoznačně uvedeno, že předmětem revizní zprávy je obecně elektroinstalace a napojení rozvodů fotovoltaické elektrárny, toto tvrzení je doplněno odstavcem nazvaným Revidovaná elektroinstalace, v rámci které je specifikováno, že měl být revidován rozvaděč, jistič skupiny jednotlivých invertorů, rozvodné skříně, jistič stringboxů, napojení fotovoltaických panelů. Obžalovaný nicméně osvětlil, že byť v revizní zprávě je revidovaná elektroinstalace takto uvedena, na místě v podstatě byly pouze jisticí skříně, označené jako SR1 – SR13, kdy šlo tedy o 13 skříní s vývody, přívody a odvody z nich, kdy podle obžalovaného byly skříně uloženy v zemi, obžalovaný zkontroloval jejich napojení. Nic dalšího nerevidoval. Připustil, že na poli mohly být nějaké konstrukce, nebyly tam však instalovány fotovoltaické panely, na místě se nenacházely stringboxy, z povahy věci tedy vyplývá, že na místě nebyla ani žádná kabeláž, která by snad měla být v budoucnu spojit stringboxy s panely. Na místě se nenacházely invertory, přičemž do budoucna mělo být na stavbě umístěno 13 invertorů. Na jiném místě obžalovaný vypovídal, že pokud jde o uložení jisticích skříní, bývají na své vlastní konstrukci, případně na konstrukci fotovoltaických panelů, a to většinou na okraji řad panelů. Na fotografii ze dne 18. 12. 2009, která mu byla předložena (pořízena Ing. H.) však nebyl schopen označit, kde jsou konkrétně jisticí skříně umístěny, na fotografii je neviděl. Znovu zopakoval, že je třeba, aby byly umístěny v každé řadě. Skutečnost, že invertory se na místě nenacházely, opakoval v různých místech výpovědi, v souvislosti s listinou, kterou předložil a která obsahovala zařízení, jež nerevidoval, uváděl, že v rámci revize se nezabýval rozvodnou invertorů, jejich uzemněním, vnitřní elektroinstalací rozvodny invertorů, stejně tak se nezabýval elektroinstalací napájení stringboxů, rozvodnými skříněmi stringboxů, uzemněním stringboxů ani kabelovými rozvody,

napojením fotovoltaických panelů od stringboxů. Je-li v revizní zprávě explicitně v rámci revidované elektroinstalace uveden rozvaděč a jištění skupin jednotlivých 13 invertorů, jakékoli informace o případném měření či jakékoli kontrole ve zprávě chybí, což potvrdil samotný obžalovaný již v přípravném řízení, u hlavního líčení spekuloval, že kabely, které vedly k invertoru, mohly být napojeny na nějakém rozvaděči, případně provizorním rozvaděči, nedovedl ale vysvětlit, proč se tím v revizní zprávě nijak nezabýval. Obžalovaný doplňoval, že pokud uzavřel, že zařízení je schopno bezpečného provozu, měl zato, že elektrické zařízení je bezpečné pouze za předpokladu, že toto revidované elektrické zařízení bude připojeno k dalším částem fotovoltaické elektrárny, jež budou řádně zrevidovány, žádný takový závěr nicméně v písemné podobě revizní zprávy uveden není.

Soud na tomto místě považuje za nutné zhodnotit písemnou podobu revizní zprávy, kdy revizní zpráva obsahuje především informaci o tom, kdy byla revize provedena, v samém úvodu je naprosto jednoznačně specifikován výkon provozovny (1300 kW), na úvodní straně je rovněž uzavřeno, že zařízení je schopno bezpečného provozu. Revizní zpráva neobsahuje v úvodní části žádnou informaci o svém případném dílčím charakteru. Na straně č. 2 je v části popisu elektroinstalace popsáno kompletně celé zařízení fotovoltaické elektrárny, a to v přítomném čase tak, jak bylo rozvedeno shora, kdy zvolený styl jednoznačně navozuje představu kompletně postaveného díla, a to včetně instalovaných sestav fotovoltaických panelů v počtu 4424 kusů, kdy popis detailně uvádí, jakým způsobem jsou panely propojeny, jak jsou zapojeny do stringboxů, kde jsou stringboxy instalovány, jak jsou stringboxy dále napojeny na samostatné jistící skříně a jak je každá jistící skříň dále napojena na uzemnění provedené uzemňovacím páskem konkrétního typu. Dále je popsáno samostatné napojení jednotlivých jisticích skříní na samostatné inventory, kdy tento detailní popis v přítomném čase je doplněn větou, že elektroinstalace, rozvody a zapojení jsou provedeny dle projektové dokumentace. Navazuje sdělení, že ostatní elektroinstalace a elektroinstalace neuvedená v revizní zprávě není předmětem revizní zprávy.

Pokud tedy obžalovaný připouští, že ke dni provádění revize, respektive provedení ohledání na místě a měření, se na poli kromě konstrukcí, na nichž měly být snad v budoucnu umístěny fotovoltaické panely, nacházely pouze jistící skříně, kdy obžalovaný si ani nebyl jistý jejich přesným umístěním (v zemi, na konstrukcích), pak se obžalovaný snažil objasnit zařazení této popisné pasáže do revizní zprávy tím, že měl zato, že je potřeba zařadit revidované zařízení do jakéhosi kontextu, napsat, čeho do budoucna bude součástí, k jakému slouží účelu. Při popisu kompletně vystavené fotovoltaické elektrárny obžalovaný dle vlastního tvrzení vycházel z projektové dokumentace. Za těchto okolností nicméně není zřejmé, z jakého důvodu do popisu uvedl větu o tom, že elektroinstalace, rozvody a zapojení jsou provedeny dle projektové dokumentace a z jakého důvodu se zmiňoval, že případná existence, respektive výskyt jiných zařízení na staveništi nepodléhala jeho revizi. Je naprosto zřejmé, že pasáž obsahující popis elektroinstalace je extrémně zavádějící, kdy bez jakýchkoli pochybností vyvolává dojem, že ke dni provádění revize byla jednotlivá zařízení na místě nainstalována tak, jak je v přítomném čase přesvědčivě a s detaily popsáno právě v části elektroinstalace – popis. Odkaz na provedení dle projektové dokumentace naprosto vyvrací tvrzení obžalovaného, že se pouze pokusil uvést revidované zařízení do ostatních souvislostí na místě, kdy naopak z uvedené věty logicky vyplývá, že elektropráce spočívající

v elektroinstalacích, rozvodech a zapojení již byly v minulosti provedeny, a to dokonce v souladu s projektovou dokumentací.

Uvedená revizní zpráva byla porovnána také s později vyhotovenou zprávou o výchozí revizi elektrického zařízení (č. l. 474), o které obžalovaný M. rovněž hovořil, kdy byl údajně požádán o další dílčí revizi ve vztahu k dalšímu zařízení, jež byla provedena dne 15. 1. 2010. Je třeba uvést, že úvodní strana se s výjimkou data a počtu stran, jimiž revizní zpráva disponuje, vůbec neliší. Rovněž zde je předmětem revizní zprávy elektroinstalace a napojení rozvodů fotovoltaické elektrárny, kdy pokud jde o konkrétní soupis evidované elektroinstalace, popsaná elektroinstalace v revizní zprávě z listopadu 2009 je doplněna řádkem Střídače (měniče) DC/AC napětí, inventory INV1 – INV13. V části popisu elektroinstalace jsou použity shodné věty, jež jsou doplněny detailnějším popisem zapojení fotovoltaických panelů v rámci sestav i do stringboxů, dále je popis doplněn zevrubnějším popisem kovových nosných konstrukcí s odkazem na uzemnění. Revizní zpráva obsahuje informace o měření ve vztahu k fotovoltaickým panelům, ke skříním, stringboxům a dalším zařízením v rámci jednotlivých řad fotovoltaických panelů. Z porovnání uvedených dvou zpráv je patrné, že zpráva pozdější je zprávou podrobnější, obsahuje měření, jež se vztahují v podstatě ke všem zařízením, jež jsou součástí systému fotovoltaické elektrárny, a to na rozdíl od původní zprávy ze dne 29. 11. 2009, nicméně úvodní strana, jež obsahuje závěr celkového posouzení, je v podstatě shodná, není patrné, že by snad první ze zpráv ze dne 29. 11. 2009 měla být jakousi zprávou dílčí (byť, jak bude ještě pojednáno, takový požadavek nebyl na revizní techniku v žádném případě kladen, kdy označení „dílčí“ není podstatnou náležitostí revizní zprávy). Je tedy možné, aby revizní zpráva byla revizí pouze dílčí ve vztahu ke komplexu elektrického zařízení, nicméně způsob, jakým byla revizní zpráva ze dne 29. 11. 2009 zpracována, a to zejména s odkazem na podrobný popis elektroinstalace, měl jednoznačně vyvolávat dojem a také vyvolal dojem, že se jedná o revizi kompletní elektroinstalace a napojení rozvodů fotovoltaické elektrárny, a že závěr o tom, že zařízení je schopno bezpečného provozu, se právě k tomuto kompletnímu dílu vztahuje, aniž by bylo nutné za účelem zajištění bezpečného provozu celé výroby doplňovat jakoukoli další revizi elektrických zařízení, jež jsou její součástí. V tomto směru, jak vyplývá z provedeného dokazování, bylo také s revizní zprávou ze dne 29. 11. 2009 naloženo, byla jednoznačně vyhodnocena jako zpráva komplexní, postačující k vyhodnocení, že fotovoltaická elektrárna jako výroba je schopna bezpečného provozu.

S ohledem na způsob zpracování zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení dne 29. 11. 2009 je zřejmé, že zpráva byla tímto způsobem vypracována zcela záměrně, kdy záměrně byla elektroinstalace popsána v přítomném čase tak, aby budila dojem, že je v takovém rozsahu již na poli umístěna, kdy revizní technik zjevně měl možnost provedenou elektroinstalaci porovnat s projektovou dokumentací a zjistit soulad. S ohledem na stylistické zpracování zprávy i vlastní projev obžalovaného v průběhu hlavního líčení nelze rozhodně říci, že by snad obžalovaný nebyl schopen se verbálně či v písemné podobě projevoval srozumitelně a jednoznačně, naopak jeho projev vykazuje přiměřenou kultivovanost, i vypracovaný text je vždy srozumitelný a jednoznačný, jím předkládané další listiny (schéma, seznam) jsou přehledné, strukturované, smysluplné a vykazují vysokou míru odpovídající erudice. Dle názoru soudu naprosto nelze dospět k závěru, že by došlo k jakémusi nepochopení, neporozumění, pramínící snad z neobratného vyjadřování, zejména pak

vzhledem ke kontextu, v rámci kterého byla revizní zpráva vypracována a předložena ERÚ, je zřejmé, že bylo záměrem připravit revizní zprávu tak, aby budila dojem, že elektrárna je schopna bezpečného provozu jako celek. Pokud jde o zmíněné okolnosti, soud zde především odkazuje na shromažďování dalších listin, které neodpovídaly realitě, zejména na průběh stavebního řízení, kdy žádost o vydání povolení k předčasnému užívání obsahovala nepravdivé a zavádějící informace o tom, že stavba je víceméně dokončena, dále je třeba zmínit předávací protokoly, které měly dokladovat kompletní předání stavby včetně veškerých elektrozařízení, a to opět v rozporu se skutečností tak, jak bylo rozvedeno shora, a stejně tak prohlášení o kompletní úhradě ceny díla, jež rovněž neodpovídalo skutečnosti. Listiny byly datovány tak, že jejich vyhotovení krátce předcházelo žádosti o vydání licence, respektive vlastnímu datu vydání licence, kdy potřebné listiny byly průběžně do licenčního spisu doplňovány.

Rovněž okolnosti vyhledání a zaúkolování obžalovaného jakožto revizního technika pro tuto zakázku nebyly zcela objasněny, kdy je třeba zmínit se opakovaně o roli I. Č.. I. Č., který byl vyhodnocen jako zcela nehodnověrný, kdy jeho role je zřejmá z ostatních provedených důkazů, a to nejen ze svědeckých výpovědí, ale zejména z řady listin, v nichž I. Č. figuruje jako kontaktní osoba, technické zastřešení stavby včetně jeho telefonního čísla i e-mailové adresy, podepisuje celou řadu listin, nasmlouvává dodávky materiálu či vlastní práce, s nimiž v rozporu pak stojí jeho vlastní výpověď, kdy svědek Č. bagatelizuje svoji roli v rámci výstavby, a to přesto, že zejména jednateli společnosti FOTO SOLAR je označován jako iniciátor celé akce, aktivní osoba, která se podílela nejen na následující výstavbě, a to jak technologicky, tak po stránce vybavení dokumenty, ale také již na fázi smluvního zajištění celého projektu. Zde ve vztahu k reviznímu technikovi obžalovaný označuje Č. jako osobu, která ho kontaktovala, která ho úkolovala, byť tedy obžalovaný neuvádí žádné konkrétní údaje o tom, jakým způsobem měl být vznesen ze strany Č. požadavek na vyznění revizní zprávy. Samotný Č. oproti tomu popírá, že by revizního technika vyhledal a kontaktoval ho, vlastní působení revizního technika M. popisuje v naprostém rozporu s ostatními svědky, s tvrzeními obžalovaného M. i s obsahem listin, kdy Č. tvrdí, že M. předtím neznal, nenasmuloval ho, za práci neplatil. Velice nelogicky osvětloval, z jakého důvodu tedy nakonec od něj zprávu vyzvedl. Tvrdil, že v době vypracovávání příslušné revizní zprávy byly „skříňky“ na konstrukcích, část panelů osazena, dělal se zkušební provoz, byly již zapojeny měniče do trafostanice, na místě byly i rozvaděče a ostatní zařízení. Tvrdil, že M. byl zajištěn elektromontérem, jímž měl být pan Š., uváděl, že M. na stavbu docházel opakovaně, prováděl dílčí revize vždy po jednotlivých etapách, které specifikoval. Tvrzení I. Č. nicméně kromě samotného obžalovaného M. rozporuje svědek Š., navíc je jeho tvrzení v rozporu s listinami, které předložil obžalovaný M. a z nichž vyplývá, že s Č. dříve spolupracoval na celé řadě dalších zakázek, Č. mu platil za jednotlivé revizní zprávy, i v tomto konkrétním případě komunikoval s Č. a z jeho strany mu bylo rovněž za revizní zprávu zapláceno. Lze dovodit, že výpověď v rozporu s ostatními důkazy tak, jak ji poskytl I. Č., zapadá do snahy I. Č. neobjasňovat pravdivě vlastní zapojení do výstavby fotovoltaické elektrárny, neboť je zřejmé, že jeho úloha byla klíčová, a to nejen pokud jde o technologické části, ale zejména o zajišťování dokumentace. O Č. se zmiňuje celá řada dalších svědků jako o osobě, která přesně věděla, co má být zajištěno za účelem získání příslušných dokumentů, kdy sám Č. přisvědčil, že informace tohoto typu měl, tvrdil ale, že je dále neposkytoval a dokumenty nijak neshromažďoval. Konkrétní úloha I. Č. pak již nebyla objasněna a dle názoru soudu není

třeba se jí dále ani podrobně zabývat, neboť I. Č. není ve vztahu k výstavbě a souvisejícím okolnostem fotovoltaické elektrárny osobou obviněnou.

Za uvedených okolností je ale přinejmenším zřejmé, že to byl právě I. Č., kdo M. zkontaktoval, zaúkoloval, byť nejsou známy podrobnosti jeho požadavků. I. Č. shromažďoval listiny za účelem zajištění licence ze strany ERÚ, kdy je jednoznačně zřejmé, že revizní zpráva vypracovaná obžalovaným M. byla jednou z těchto listin. Pokud obžalovaný M. tvrdí, že nevěděl, za jakým účelem je revizní zpráva vypracovávána, na tomto místě je třeba uvést, že revizní zpráva je listinou komplexně a obecně použitelnou, obžalovaný jako revizní technik musel předpokládat, že potvrzení o tom, že zařízení je schopno bezpečného provozu, může být použito za jakýmkoli účelem, a to zejména v různých správních řízeních. Potvrzení o bezpečném provozu bývá základním dokladem k prokázání, že jakékoli elektrozařízení může plnit svůj účel, může být provozováno, v tomto případě že tedy fotovoltaická elektrárna může vyrábět elektrický proud. S tím tedy, že revizní zpráva může být a bude použita pro účely získání licence k výrobě elektrické energie, musel být obžalovaný jednoznačně srozuměn, tato skutečnost vyplývala z povahy revizní činnosti jako takové. Nebylo nijak tvrzeno ani prokázáno, že by snad měl obžalovaný M. informaci o tom, že revizní zpráva je vypracována za jiným účelem a že nebude a nemůže být použita v souvislosti s žádostí o vydání licence. Revizní zpráva jako taková prokazuje bezpečnost provozu, a to pro jakékoli účely obecně.

V průběhu řízení byly prováděny důkazy, jejichž obsahem bylo posouzení revizní zprávy jako takové, vyhodnocení jejich náležitostí. Za tímto účelem byly vyžádány zprávy či vyjádření znalce Ing. M. T., CSc., podle něhož stavebně-technický stav fotovoltaické elektrárny zachycený na fotografiích ze dne 18. 12. 2009 neodpovídá revizní zprávě ze dne 29. 11. 2009 (č. l. 1215), dále soud odkazuje na stanovisko Technické inspekce České republiky (č. l. 1230), jehož obsahem je komentování provádění výchozích revizí, vyjádření ke způsobu skutečných měření a k prohlídce, dále na zprávu Technické inspekce České republiky (č. l. 1237), která se zabývá označením revizní zprávy, jejími náležitostmi, z nichž vyplývá, že vlastní revizní zpráva je skutečně revizí výchozí, neboť se jedná o revizi prováděnou na novém nebo rekonstruovaném elektrickém zařízení před jeho uvedením do provozu, kdy se nemůže jednat o revizi pravidelnou, neboť v tomto případě by mělo jít o revizi provozovaných elektrických zařízení prováděnou pravidelně ve stanovených lhůtách, přičemž pojem dílčí revize není legislativně definován. Dílčím způsobem je možné revizi provést tak, že v části týkající se rozsahu revize je nutno konkrétně specifikovat, které části zařízení se revize týká. Není přitom nijak zpochybněno, že by nemohla být revize elektrických zařízení, která se sestavují na místě jejich uvedení do provozu z částí, prováděna po částech. Konkrétní revizní zpráva obžalovaného M. dle tohoto vyjádření obsahuje veškeré předpisy stanovené náležitosti.

Zejména je pak třeba odkázat na znalecký posudek, respektive výslech znalce z oboru energetika, specializace obnovitelné zdroje energie, Ing. M. T., CSc., kdy se znalec zabýval revizní zprávou obžalovaného M. ze dne 29. 11. 2009. Znalec připustil, že revizi elektrických zařízení je možné provádět po částech, nicméně je potřeba jednotlivé části následně zkompletovat, neboť jen tak může výchozí revize dokladovat, že zařízení je schopno bezpečného provozu. Revizní zpráva dle znalce vykazovala celou řadu formálních vad, kterými se znalec podrobně zabýval. Znalec dovodil, že revidované zařízení nemusí být

dokončeno a nemusí být funkční, musí být ale dokončeno z hlediska bezpečnosti, tedy elektrárna nemusí být v době provádění revize funkční, kdy panely, střídače, rozvaděče a transformátory nejsou předmětem revize, neboť mají CE, případně prohlášení shody, je známý přesný výrobce a dodavatel, tato jednotlivá ucelená zařízení tedy nejsou součástí revize. Revidují se nicméně zapojení těchto zařízení. Pokud jde o vlastní revizní zprávu, která byla vyhotovena obžalovaným M., znalec dovodil, že tato zpráva není dostatečná pro udělení licence ze strany ERÚ. Znalec uvedl, že revizní zpráva obžalovaného M. se týká v podstatě pouze rozvaděče, jištění AC a rozvodných skříní, přičemž chybí rozvody AC elektroinstalace, zejména pak chybí revize vlastních skříní SR1 – SR13, neboť je zřejmé, že tyto musely být vyrobeny za účelem použití v celkovém zařízení, jisticí skříně byly udělány na míru, byla použita normalizovaná plastová skříň s krytím, do toho jsou zasazeny pojistky. Jisticí skříň by měla mít revizi samostatnou. Znalec se vyjadřoval také k termínu DC kabeláž, kdy obecně je třeba mít zato, že není-li v podstatě vymezeno jinak, má se na mysli DC kabeláž na celé elektrárně. Po prostudování uvedené revizní zprávy znalec dovodil, že z revizní zprávy nevyplývá, že by revizní technik revidoval napojení elektrické přípojky, rozvodnu NN včetně rozvaděčů, rozvodnu invertorů, kabelové rozvodny mezi rozvodnou NN a rozvodnou invertorů, územní rozvody a rozvody invertorů, stejně tak dle zprávy nerevidoval vnitřní elektroinstalace rozvodny NN, vnitřní elektroinstalace rozvodny invertorů, elektrické napájení stringboxů ani uzemnění stringboxů. Z revizní zprávy dle znalce vyplývá, že kabelové rozvody – zapojení na stringboxy zřejmě obžalovaný revidoval.

Pokud jde o zhodnocení obsahu uvedených vyjádření k revizní zprávě obžalovaného a rovněž zhodnocení výpovědi znalce Ing. T., soud na tomto místě v podstatě odkazuje mimo jiné na obsah úředního záznamu o podaném vysvětlení, který byl sepsán se zaměstnancem ERÚ J. H., kdy z těchto listin a z vysvětlení vyplývá, byť znalecký posudek Ing. T. svým rozsahem přesahuje rámec potřeb trestního řízení, že revizní zpráva vypracovaná 29. 11. 2009 obžalovaným M. je pouze jakousi revizí dílčí. Z vlastního obsahu této zprávy je uvedený závěr rovněž patrný a při bližším přezkoumání obsahu revizní zprávy, byť vlastní popis předmětu revize, a to zejména v kontextu s popisem elektroinstalace může bez bližšího zkoumání působit dojmem komplexní výchozí revize celého fotovoltaického systému se závěrem, že zařízení je schopno bezpečného provozu, je zjevné, že výrobní nebyla revidována celá. Revize v tomto rozsahu naprosto nepostačuje k tomu, aby bylo možno uzavřít, že fotovoltaická elektrárna, respektive její nízkonapěťová část, která je výrobnou elektrické energie, je bezpečná, neboť v tomto smyslu nebyla provedena veškerá měření a nedošlo k revizi veškerých elektrozařízení a součástí celého systému.

Z uvedeného je tedy zřejmé, že revizní zpráva byla vypracována a koncipována tak, aby tvořila dojem, že celý fotovoltaický systém je bezpečného provozu, v tomto směru byla také elektroinstalace popsána, kdy v revizní zprávě na titulní straně je jednoznačně uveden instalovaný výkon a závěr o bezpečném provozu není nijak omezen ani podmíněn případným doplněním revizních zpráv či jakýmkoli jinými potřebnými či nutnými kroky. V kontextu probíhajícího licenčního řízení a zejména po vyhodnocení dalších dokumentů, jejichž obsah byl nepravdivý či zavádějící a které byly předkládány v rámci licenčního řízení a byly podkladem pro vydání licence, rovněž spolupůsobením laxního, neznalého či přímo nedbalého jednání ze strany zaměstnance ERÚ, který v rámci licenčního řízení listiny posuzoval a ve věci rozhodoval, pak jednoznačně došlo k vydání licence o výrobě elektrické

energie prostřednictvím zmíněné fotovoltaické elektrárny za situace, kdy elektrárna jako celek nebyla ani v hrubých rysech dostavěna, nebyla zapojena, nebyla funkční, nebyla způsobilá vyrábět elektrickou energii v rámci avizovaného výkonu, nebyla jednoznačně schopna bezpečného provozu, neboť ke dni vydání licence ani nebylo možné bezpečnost provozu posoudit, kdy jednotlivá elektrická zařízení nebyla na stavbě instalována, nebyla zapojena, přesto došlo k vydání licence, jež nabyla právní moci. Vydaná licence pak byla jedním ze zásadních podkladů pro následné připojení fotovoltaické elektrárny do distribuční sítě, kdy z dokazování vyplynulo, jak bylo uvedeno shora, že k tomu došlo ještě před Vánoci 2009, následně elektrárna začala, byť v omezeném množství, vyrábět elektrickou energii, a to ještě v průběhu prosince 2009. K vlastnímu dokončení elektrárny, a to v takovém rozsahu, že byla nainstalována veškerá elektrická zařízení, která ve svém komplexu umožnila elektrickou energii vyrábět, a to včetně kabelového propojení, došlo až závěrem prosince 2009, kdy konkrétně ještě v průběhu 31. 12. 2009 byly montovány fotovoltaické panely a docházelo k jejich zapojení, k ukončení prací došlo až v odpoledních či večerních hodinách, je tedy zřejmé, že fakticky nebylo možné získat do konce roku 2009 řádnou kompletní výchozí revizi elektrického zařízení a na jejím základě pak pravomocnou licenci k výrobě elektrické energie. Soud uzavírá, že nevznikly pochybnosti o tom, že fotovoltaická elektrárna v Hustopečích nad Bečvou byla řádně dokončena a příslušná povolení k výrobě elektrické energie mohla získat až v průběhu roku 2010, kdy by je také nepochybně získala, neboť nebylo zjištěno nic, co by tomu mohlo fakticky zabránit.

Za uvedených okolností tak pokud jde o případný nárok výrobce elektrické energie, odvíjející se od uvedení elektrárny do provozu, k němuž došlo po uzavření smlouvy o připojení se k distribuční síti dne 30. 12. 2009, provozovatelům tak vznikl nárok na podporu ve formě výkupní ceny elektrické energie ve výši 13.050,- Kč za MWh, a to oproti výkupní ceně ve výši 12.150,- Kč za MWh, na jejíž úhradu by vznikl nárok v případě, že by byla elektrárna řádně a za splnění veškerých zákonných podmínek uvedena do provozu až v průběhu roku 2010.

Pokud jde o konkrétní množství vyrobené elektrické energie, soud odkazuje na shora rozvedené výkazy a navazující faktury, na základě kterých pak byla provozovateli distribuční soustavy dodaná elektřina a obžalované společnosti SUNPEMA ENERGY, s. r. o., proplacena tak, jak bude uvedeno v následující tabulce. O konkrétním množství vyrobené elektrické energie nevznikly sebemenší pochybnosti, rovněž nevznikly pochybnosti o tom, jaké konkrétní částky byly nárokovány a následně propláceny. Pokud jde o nárok na výkupní ceny, soud odkazuje na cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2009 ve znění rozhodnutí č. 5/2009 ze dne 23. 11. 2009, jimiž se stanovuje podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a z druhotných energetických zdrojů. Takto tedy bylo stanoveno, že pro rok výroby 2010 platila výkupní cena ve výši 13.050,- Kč/MWh pro fotovoltaické elektrárny, jež byly uvedeny do provozu v roce 2009, pro fotovoltaické elektrárny, které byly uvedeny do provozu v roce 2010, pak byla stanovena výkupní cena ve výši 12.150,- Kč/MWh. Je třeba přitom vycházet z údajů, které se vztahují k výrobě elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW. Konkrétní výši výkupní ceny elektřiny pak v následujících letech upravovala cenová rozhodnutí, a to cenové rozhodnutí č. 2/2010, jímž byla výkupní cena elektřiny pro elektrárny uvedeného typu uvedené do provozu v roce 2009

stanovená částkou 13.320,- Kč/MWh, a to oproti elektrárnám uvedeným do provozu v průběhu roku 2010, kdy výkupní cena odpovídala částce 12.400,- Kč/MWh, pro elektřinu vyrobenou v roce 2012 pak stanovilo cenové rozhodnutí ERÚ č. 7/2011 výkupní cenu ve výši 13.590,- Kč/MWh pro elektrárny uvedené do provozu v roce 2009, a to oproti elektrárnám uvedeným do provozu v roce 2010, kdy výkupní cena činila 12.650,- Kč/MWh. V roce 2013 pak byla vyplácena výkupní cena v souladu s cenovým rozhodnutím ERÚ č. 4/2012, a to tak, že elektrárny uvedené do provozu v roce 2009 měly nárok na výkupní cenu v částce 13.862,- Kč/MWh, uvedené do provozu v roce 2010 pak na cenu 12.903,- Kč/MWh. Elektrická energie vyrobená v roce 2014 pak byla upravována cenovým rozhodnutím ERÚ č. 4/2013 tak, že pro elektrárny uvedené do provozu v roce 2009 odpovídala částce 14.139,- Kč/MWh, pro elektrárny uvedené do provozu v následujícím roce pak 13.161,- Kč/MWh. Cenové rozhodnutí č. 1/2014 pak upravuje výkupní ceny elektřiny dodané do sítě v roce 2015, a to pro elektrárny uvedené do provozu v roce 2009 částkou ve výši 14.422,- Kč/MWh, pro elektrárny uvedené do provozu v roce 2010 částkou 13.424,- Kč/MWh. V souladu s těmito údaji tak byla skutečná dodávka elektrické energie v jednotlivých letech fakturována tak, jak je uvedeno v následujících tabulkách.

S odkazem na uvedené údaje pak byla prostým součtem zjištěna konkrétní částka, jež byla vyplacena za dobu od první fakturace vyrobené elektrické energie, tedy od února 2010 společností SUNPEMA ENERGY, s. r. o., do dubna 2015 za účelem posouzení vzniklé škody ve vztahu k právnické osobě SUNPEMA ENERGY, s. r. o., případně do května 2015 za účelem posouzení škody, která měla vzniknout jednáním obžalovaného M. M.. Soud odkazuje na již zmíněná data zahájení trestního stíhání, tedy doručení usnesení o zahájení trestního stíhání jednotlivým obžalovaným. Vzhledem k tomu, že z dokazování jednoznačně vyplynulo, že nebyly zjištěny žádné překážky, jež by snad měly zabránit provozovateli fotovoltaické elektrárny získat licenci k výrobě elektrické energie, následně si zajistit připojení do distribuční soustavy a elektrickou energii vyrábět v souladu s příslušnými povoleními, má soud zato, že elektrárně by jednoznačně vznikl nárok na výkupní cenu, nicméně podle pravidel, jež se vztahují k fotovoltaickým elektrárnám uvedeným do provozu v průběhu roku 2010. Soud je tedy toho názoru, že obžalovaným je na místě přičítat k tíži nikoli plně vyplacenou výkupní cenu za dodanou elektrickou energii, ale pouze rozdíl vypočtený z výkupní ceny, jež byla skutečně vyplacena, a to oproti výkupní ceně, jež vyplacena měla být za situace, kdy by byla elektrárna zařazena mezi fotovoltaická zařízení uvedená do provozu v roce 2010. S odkazem na množství vyrobené energie po vynásobení výkupní cenou stanovenou pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu v průběhu roku 2010 byla pak maximálně možná nároková částka pro jednotlivé měsíce vypočtena tak, jak je uvedeno v následujících tabulkách. Vypočtený rozdíl pak soud jednoznačně považuje za škodu, jež shora popsaným jednáním vznikla, kdy pokud jde o obžalovaného M., k jeho osobě se vztahuje celé období od února 2010 do května 2015, pokud jde o obžalovanou právnickou osobu SUNPEMA ENERGY, s. r. o., trestní odpovědnost je založena účinností zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim v účinném znění, tedy od 1. 1. 2012 do dubna 2015. Pokud tedy jde o obžalovaného M., jeho jednáním měla vzniknout škoda ve výši 5.649.566,15 Kč, pokud jde o společnost SUNPEMA ENERGY, s. r. o., škoda odpovídá částce 3.437.055,43 Kč.

Soud současně podotýká, že na vyčíslení škody nemůže mít vliv případné současné či budoucí zdanění (solární daň), není tedy možné odečíst odvedenou solární daň u takto způsobené škody, byť v konečném důsledku plynuly od provozovatelů distribuční soustavy finanční prostředky ke společnosti SUNPEMA ENERGY, s. r. o., po odečtení solární daně v těch příslušných letech, v nichž byla solární daň uvalena. Pokud jde o vznik škody, tato vznikla vždy konkrétnímu provozovateli, kdy se jednalo nejprve o společnost ČEZ Distribuce, a. s., a to v letech 2010 – 2012, následně pak o společnost ČEZ Prodej s. r. o., a to v letech 2013 – 2015 tak, jak vyplývá z předložených listin, tedy příslušné fakturace. S ohledem na situaci na trhu s elektrickou energií distributoři pak vyplacenou garantovanou výkupní cenu zpětně refinancovali jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak pak z dotací ze státního rozpočtu České republiky. Primárně nicméně to byly právě uvedené společnosti, jež kupní cenu v garantované výši společnosti SUNPEMA ENERGY, s. r. o., vyplácely. Nejsou tedy pochybnosti o tom, že ve shora uvedené výši těmto společnostem škoda v jednotlivých měsících skutečně vznikla. Otázka následného refinancování nemá na způsobenou škodu vliv.

Pokud jde o stanovení škody, jež mohla či měla v důsledku shora rozvedeného jednání provozovatelům distribuční soustavy vzniknout, při jejím stanovení soud vycházel z předpokladu, že životnost fotovoltaické elektrárny odpovídá době 20 let, mohla by tedy vyrábět elektrickou energii až do prosince 2030. Výpočty předpokládaných výnosů fotovoltaické elektrárny jsou prováděny na základě garantované doby podpory, která v případě fotovoltaických elektráren činí 20 let, a to s odkazem na příslušné vyhlášky č. 140/2009 Sb., a č. 475/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů. S odkazem na vyjádření ERÚ má zásadní vliv na výpočet stanovení předpokládaných výnosů elektrárny tzv. předpokládané roční využití instalovaného výkonu, které je uvedeno v příloze č. 3 vyhlášky č. 475/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kdy se jedná o průměrnou hodnotu platnou pro celé území České republiky pro všechny fotovoltaické elektrárny s instalovaným výkonem nad 30 kW. Mezi lety 2009 a 2010 došlo k legislativní změně v předpokládané výrobě fotovoltaické elektrárny v tom smyslu, že pokud jde o elektrárny uvedené do provozu v roce 2009, předpoklad vyrobených megawatthodin odpovídá hodnotě 15400 MWh, pokud jde o elektrárny uvedené do provozu v roce 2010, pak předpoklad vyrobených megawatthodin odpovídá číslu 16470 MWh. Ve výpočtech je třeba dále zohlednit předpokládaný meziroční pokles výkonu fotovoltaických panelů, a to v důsledku jejich přirozeného stárnutí, kdy i tato vstupní hodnota je stanovena v souladu s přílohou č. 3 vyhlášky č. 475/2005 Sb., podle které lze předpokládat pokles výkonu fotovoltaických panelů o 0,8 % jmenovitého výkonu ročně. Dalším faktorem vstupujícím do výpočtu je garantovaný meziroční nárůst výkupní ceny v intervalu 2 – 4 % ročně po dobu ekonomické životnosti výroby, což je zakotveno v § 2 odst. 8 vyhlášky č. 140/2009 Sb., o způsobu regulace cen v energetických odvětvích a postupech pro regulaci cen. S odkazem na nutnost dodržovat zásadu in dubio pro reo, tedy v pochybnostech ve prospěch obviněného, ve výpočtech je uvažován 2% nárůst výkupní ceny do budoucna. Při konečném výpočtu i v tomto případě byl sledován rozdíl mezi tím, jaký by mohl být předpokládaný výnos fotovoltaické elektrárny pro případ, že by byla uvedena do provozu v roce 2009, oproti tomu, jaký by mohl být předpokládaný výnos elektrárny uvedené do provozu v roce 2010. Takový rozdíl pak činí za období od června 2015 do konce garantované doby podpory 1.819.947,38 Kč, v období od května 2015 pak 1.917.082,74 Kč, a to vždy ke škodě provozovatelů distribuční sítě.

Pokud jde o shora rozvedené dokazování, obhajoba navrhovala důkazy doplnit výsledkem zaměstnance ERÚ L. P., R. K., dále navrhovala výslech J. H., jež měla být zaměstnána ve společnosti FOTO SOLAR s. r. o., důkaz opětovným výsledkem M. S., dále byl navrhován důkaz čtením protokolu o výsledku L. P., jenž byl sepsán v jiném trestním řízení. Obhajoba rovněž vznesla návrh na přibrání znalce z oboru písmoznalectví, který by vypracoval znalecký posudek, jehož předmětem by bylo posouzení ručně psané plné moci, která měla být udělena M. S. Š. T. pro účely jednání na ERÚ. Vzhledem ke skutkovým zjištěním, které mají plnou oporu ve shora provedených a vyhodnocených důkazech, má soud zato, že doplnění důkazů v jakémkoli směru se jeví nadbytečné. Další informace, které by teoreticky mohly být zjištěny od svědků P. a K., tehdejších zaměstnanců ERÚ, se jeví soudu zcela neužitečné, neboť dle názoru soudu způsob zacházení s dokumenty v licenčním spise ve vztahu ke společnosti SUNPEMA ENERGY, s. r. o., byl jednoznačně a bez pochybností prokázán listinami a zejména výsledkem svědka M.. Pokud jde o J. H., z důkazní situace nijak nevyplývá, že by měla jakýkoli bližší vztah k výstavbě fotovoltaické elektrárny v Hustopečích nad Bečvou či k zajišťování dokumentace pro ERÚ, když okolnosti uvedených postupů jsou zcela jistě prokázány jiným způsobem. M. S. byl dle názoru soudu dostatečně vyslechnut u hlavního líčení, soud měl k dispozici také jeho výpověď z přípravného řízení, která mohla být takto srovnána, ani zde soud neshledal nutnost výslech opakovat. Protokol o výsledku L. P., který byl pořízen v jiné trestní věci, dle názoru soudu není namístě provádět, když zde by připadal v úvahu postup dle § 213 odst. 1 trestního řádu, nicméně tento se soudu nejeví příležitý ani vhodný. Pokud jde o písmoznalecký posudek ve vztahu k plné moci, kterou měla udělit T. S., z dokazování vyplývá, že s největší pravděpodobností Š. T. tuto plnou moc M. S. skutečně neudělila, v tomto směru v podstatě není potřeba rozptylovat pochybnosti. Soud tedy ve vztahu k navrhovaným důkazům rozhodl ve smyslu ust. § 216 odst. 1 trestního řádu tak, že dokazování se v tomto směru doplňovat nebude.

Pokud tedy jde o prokázané jednání obžalovaného M. M., skutková zjištění odpovídají tomu, že obžalovaný opatřením prostředků (zde zkreslené a extrémně zavádějící revizní zprávy) úmyslně usnadnil jinému, zde společnosti SUNPEMA ENERGY, s. r. o., dílem aby se obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak škodu ve výši 5.649.566,15 Kč, tedy škodu velkého rozsahu ve smyslu ust. § 138 trestního zákoníku, a dílem aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby se obohatil tím, že uvede někoho v omyl a způsobil tak další škodu ve výši 1.819.947,38 Kč, čehož se dopustil v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání v této části nedošlo. Obžalovaný M. M. tedy spáchal zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to ve formě pomoci ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Z dokazování vyplývá, že nevznikly sebemenší pochybnosti o tom, že revizní zprávu, jež byla následně použita pro účely licenčního řízení, obžalovaný vytvořil sám, byla koncipována takovým způsobem, aby na první pohled jednoznačně vyvolala dojem, že kompletně vystavěná fotovoltaická elektrárna jako celek je schopna bezpečného provozu. Obžalovaný jednal nepochybně úmyslně, a to přinejmenším v úmyslu eventuálním ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že svým jednáním může způsobit porušení či ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem, kdy pro případ, že je způsobil, byl s tím srozuměn. Závěr o existenci přinejmenším eventuálního úmyslu vychází ze shora rozvedených úvah o obecném použití

revizní zprávy. Vyhотовování revizních zpráv v uvedeném období bylo mimo jiné předmětem podnikatelské činnosti obžalovaného, byl dostatečně vyškolen, informován, kompletně způsobilý k vyhotovování uvedených zpráv, věděl tedy, jaké náležitosti zprávy vyžadují, co osvědčují, věděl také, že jejich použitelnost je obecná, bez jakéhokoli omezení účelu. Nebylo zjištěno nic, z čehož by snad mohl soud dovodit, že se obžalovaný domníval, mohl domnívat či dokonce věděl, že zpráva nebude a nemůže být použita v licenčním řízení, naopak z povahy věci vyplývá, že revizní zprávy, které dokladují bezpečnost provozu elektrických zařízení, jsou vyhotovovány zpravidla za účelem možnosti takové zařízení skutečně užívat, a to v tomto případě nepochybně k podnikatelské činnosti.

Pokud jde o právnickou osobu SUNPEMA ENERGY, s. r. o., její trestněprávní odpovědnost se odvíjí na základě ust. § 8 zákona č. 418/2011 Sb. od jednání, spáchaného prostřednictvím pověřených osob, které jednaly v zájmu obžalované a v rámci její činnosti, kdy se s ohledem na provedené dokazování jednalo buďto o Ing. P. M. či o Š. T., případně o další osoby, kdy nešlo o statutární orgány ani členy statutárního orgánu, stejně tak nešlo o jiné osoby ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, rovněž se nejednalo o osoby, které by vykonávaly rozhodující vliv na řízení právnické osoby ani o zaměstnance, lze však říci, že tyto pověřené osoby, které byly zaměstnány u vlastnický propojené společnosti, byly osobami v obdobném postavení, jak stanoví ust. § 8 odst. 1 písm. d) zákona č. 418/2011 Sb., a to při plnění pracovních úkolů. Není pochyb o tom, že jednání, které je popsáno shora, bylo činěno v zájmu právnické osoby i v rámci její činnosti, neboť SUNPEMA ENERGY byla provozovatelem fotovoltaické elektrárny jakožto výroby elektrické energie, kdy toto bylo jedinou její činností. Fungovala takto za účelem vytváření zisku. Přestože nebylo jednoznačně a spolehlivě prokázáno, která konkrétní fyzická osoba shora uvedeným způsobem jednala, s odkazem na ust. § 8 odst. 3 zákona č. 418/2011 Sb. trestní odpovědnosti právnické osoby tato skutečnost nebrání. S ohledem na účinnost uvedeného zákona o trestní odpovědnosti právnických osob není možné klást právnické osobě za vinu jednání, které spočívalo v neoprávněném vylákání licence od ERÚ na základě nepravdivých či zavádějících dokumentů, neboť právnická osoba je trestněprávně odpovědná nejdříve od 1. 1. 2012. S ohledem na provedené dokazování nicméně bylo zjištěno, že od ledna 2012 do dubna 2015 právnická osoba využívala omylu pracovníků ERÚ, kteří vydali licenci k výrobě dotované elektřiny, kdy nadále vyrobenou elektrickou energii vykazovala a účtovala vyplacení podpory ve formě výkupní ceny, kdy takto jí byly vyplaceny proti skutečnému nároku vyšší částky, je tedy zřejmé, že právnická osoba SUNPEMA ENERGY, s. r. o., se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby se obohatila tím, že využila něčího omylu a způsobila tak škodu ve výši 3.437.055,43 Kč, a dále se pokusila získat další neoprávněný prospěch ve výši nejméně 1.917.082,74 Kč, celkem tedy její jednání mělo vést ke způsobení škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 trestního zákoníku, kdy tohoto jednání se dopustila v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo. Obžalovaná SUNPEMA ENERGY, s. r. o., tedy spáchala zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud zohlednil veškerá kritéria uvedená v § 39 trestního zákoníku. K osobě obžalovaného M. M., k jeho osobním poměrům a dosavadnímu životu bylo zjištěno, že je ženatý, má dvě nezletilé děti, vyučil se na středním odborném učilišti elektro s maturitou, pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná, je

elektromechanikem, elektrotechnikem a revizním technikem. Dle opisu rejstříku trestů obžalovaný nebyl dosud soudně trestán, dle zprávy Magistrátu města Havířova, odboru vnitra a živnostenského úřadu, obžalovaný nebyl řešen pro přestupek.

Obžalovaný M. M. byl podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody v rozpětí od pěti do deseti let. Obžalovanému výrazně polehčovala okolnost, že je osobou dosud soudně netrestanou, o jeho dosavadním životě ani o jeho osobě či osobních poměrech nebyly zjištěny žádné negativní skutečnosti. Je třeba na něj hledět jako na osobu zcela bezúhonnou. Další skutečností je, že jednání, kterého se měl dopustit a které spočívalo v aktivním vyhotovení revizní zprávy, mělo být spácháno již v listopadu roku 2009, lze dovodit, že se jednalo o zcela výjimečný excés z jinak řádného způsobu života obžalovaného. Bez dalšího nelze říci, že by vykazoval sklony k páchání trestné činnosti či k jednání, které je v rozporu s jinými společenskými normami. Soud přihlédl také ke skutečnosti, že se trestného činu dopustil jako pomocník, nebylo přitom zjištěno, že by snad měl sám, byť v důsledku svého jednání napomohl vzniku škody velkého rozsahu, z trestné činnosti nějaký majetkový prospěch. Část škody, kterou svým jednáním umožnil do budoucna způsobit, odpovídá kvalifikaci ve stádiu pokusu. Přitěžující okolnosti nebyly shledány. Soud při ukládání trestu zvažoval okolnosti případu, a to vedle poměrů obžalovaného, kdy dospěl k závěru, že k dokonání trestného činu výrazně napomohlo laxní až nedbalé jednání Energetického regulačního úřadu, což v podstatě vyplývá z výpovědí osob na úřadě zaměstnaných, a to rovněž ve srovnání kupříkladu s výpovědí J. H. či s obsahem znaleckého posudku Ing. T., kdy je zjevné, že adekvátní jednání příslušných úředníků by za standardních okolností neumožnilo revizní zprávu vypracovanou obžalovaným M. akceptovat jako postačující podklad pro vydání příslušného rozhodnutí v licenčním řízení. Uvedenou okolnost soud hodnotí jako natolik závažnou, že výrazně snižuje podíl samotného obžalovaného na způsobení vzniklé škody i na samotném vzniku následků, který zde spočíval v tom, že společnost SUNPEMA ENERGY, s. r. o., získala licenci k výrobě elektrické energie neoprávněně, soud má tedy zato, že použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené by bylo v tomto případě pro obžalovaného M. nepřiměřeně přísné, když je zřejmé, že lze dosáhnout nápravy obžalovaného i trestem kratšího trvání. Tento závěr odpovídá také situaci, že ve věci probíhalo poměrně dlouhé řízení, a to i ve fázi řízení před soudem, kdy se obžalovaný účastnil celé řady hlavních líčení, vystavení obžalovaného trestního řízení jako takového na něj nepochybně mohlo mít vliv, který by měl zajistit jeho nápravu. Soud tedy za využití ust. § 58 odst. 1 trestního zákoníku uložil obžalovanému trest pod dolní hranici stanovené trestní sazby, a to konkrétně trest odnětí svobody v trvání tří let. Vzhledem k zásadním polehčujícím okolnostem je navíc dle názoru soudu namíste podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložit, byť na maximální zkušební dobu v trvání pěti let. Působení podmíněného trestu odnětí svobody je pak doplněno působením trestu zákazu činnosti ve smyslu § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku, když se obžalovaný dopustil trestného činu v souvislosti s výkonem činnosti revizního technika elektrických zařízení. Soud rozhodl, že je namíste zakázat výkon této činnosti obžalovanému na dobu čtyř let, když vycházel z rozpětí od jednoho do deseti let.

Pokud jde o obžalovanou právnickou osobu SUNPEMA ENERGY, s. r. o., za použití § 19 zákona č. 418/2011 Sb. s odkazem na ust. § 70 odst. 1 trestního zákoníku uložil soud právnické osobě trest propadnutí věci, o níž bylo prokázáno, že byla získána trestným činem,

zde finančních prostředků do výše škody, která byla společností SUNPEMA ENERGY, s. r. o., způsobena, tedy do částky 3.437.055,43 Kč, kdy tyto finanční prostředky jsou zajištěny na příslušném účtu obžalované právnické osoby. Z dokazování vyplývá, že uvedená právnická osoba byla založena pouze a jedině za účelem provozování fotovoltaické elektrárny, finanční prostředky, které odpovídaly garantované výkupní ceně, byly poukazovány na uvedený účet. Je tedy zřejmé, že do výše uvedené škody se jedná o finanční prostředky získané trestným činem. Vedle toho soud využil ust. § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. a za použití § 67 odst. 1 a 68 odst. 1 trestního zákoníku obžalované právnické osobě uložil peněžitý trest v počtu 200 denních sazeb, kdy výši denní sazby stanovil částkou 4.000,- Kč, celkem je tedy na právnické osobě, aby uhradila peněžitý trest ve výši 800.000,- Kč. Při určení výše denní sazby soud zohlednil s odkazem na ust. § 18 zákona č. 418/2011 Sb. majetkové poměry právnické osoby, kdy soud odkazuje na finanční prostředky, jež byly vedle shora uvedené částky rovněž zajištěny na účtě právnické osoby. Uložené tresty dle názoru soudu dostatečně a přiměřeně naplňují požadavky na dosažení účelu trestu, obecně vymezeného trestními předpisy.

V průběhu trestního řízení se s nárokem na náhradu škody připojila poškozená společnost ČEZ Distribuce, a. s., kdy žádala nahradit škodu ve výši 55.286.461,25 Kč, což doložila fakturami, které mají prokazovat, že uvedené částky byly v souvislosti s garantovanou výkupní cenou poukázány výrobcí elektrické energie v souladu s vyúčtováním vyrobeného množství elektřiny. Z provedeného dokazování vyplynulo, že pokud jde o úmyslné zavinění ve vztahu ke vzniklé škodě, soud vycházel pouze z rozdílu garantovaných výkupních cen, stanovených pro roky 2009 a 2010. Současně pak soud dovozuje, že poškozený jako provozovatel distribuční sítě je distributorem elektrické energie, který přeprodává elektrickou energii koncovým uživatelům, z uvedeného vyplývá, že škoda se promítla do ceny elektrické energie, která je nadále distribuována koncovým uživatelům. Dokazování ohledně výše škody by tedy bylo rozsáhlé, pokud by vůbec bylo možné a doplnění dokazování v tomto směru se soudu jeví v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti trestního řízení, kdy prokazování nad rámec shora rozvedených skutkových zjištění by vedlo k neúměrnému prodloužení trestního řízení. Za těchto okolností tedy soud za využití ust. § 229 odst. 1 trestního řádu poškozenou společnost odkázal se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Měsíc v roce 2010	Dodané množství elektrické energie v kWh	Fakturovaná cena bez DPH v Kč	Nárok na vyplacení garantované výkupní ceny dle hodnot stanovených pro FVE uvedených do provozu v roce 2010	Rozdíl
únor	9 196	120 007,80	111 731,40	8276,4
březen	116 286	1 517 536,20	1 412 874,90	104661,3
duben	141 456	1 846 000,00	1 718 690,40	127309,6
květen	91 598	1 195 353,90	1 112 915,70	82438,2
červen	161 768	2 111 072,40	1 965 481,20	145591,2
červenec	145 953	1 904 686,65	1773328,95	131357,7
srpen	135 209	1 764 477,45	1 642 789,35	121688,1
září	97 678	1 274 697,90	1 186 787,70	87910,2
říjen	79 790	1 041 259,50	969 448,50	71811
listopad	32 533	424 555,65	395 275,95	29279,7
prosinec	1 692	22 080,60	20 557,80	1522,8
celkem	1 013 159	13 221 728,05	12 309 881,85	911846,2

Měsíc v roce 2011	Dodané množství elektrické energie v kWh	Fakturovaná cena bez DPH v Kč	Nárok na vyplacení garantované výkupní ceny dle hodnot stanovených pro FVE uvedených do provozu v roce 2010	Rozdíl
leden	17 806	237 175,92	220 794,40	16 381,52
únor	57 594	767 152,08	714 165,60	52 986,48
březen	134 516	1 791 753,12	1 667 961,20	123 791,92
duben	141 747	1 888 070,04	1 757 662,80	130 407,24
květen	186 746	2 487 456,72	2 315 650,40	171 806,32
červen	152 947	2 037 254,04	1 896 542,80	140 711,24
červenec	121 625	1 620 045,00	1 508 150,00	111 895,00
srpen	164 126	2 186 158,32	2 035 150,00	151 008,32
září	138 656	1 846 897,92	1 719 334,40	127 563,52
říjen	76 918	1 024 547,76	953 783,20	70 764,56
listopad	49 461	658 820,52	613 316,40	45 504,12
prosinec	18 142	241 651,44	224 960,80	16 690,64
celkem	1 260 284	16 786 982,88	15 627 472,00	1 159 510,88

Měsíc v roce 2012	Dodané množství elektrické energie v kWh	Fakturovaná cena bez DPH v Kč	Nárok na vyplacení garantované výkupní ceny dle hodnot stanovených pro FVE uvedených do provozu v roce 2010	Rozdíl
leden	24 665	335 197,35	312 012,25	23 185,10
únor	45 438	617 502,42	574 790,70	42 711,72
březen	130 351	1 771 470,09	1 648 940,15	122 529,94
duben	136 560	1 855 850,40	1 727 484,00	128 366,40
květen	165 627	2 250 870,93	2 095 181,55	155 689,38
červen	138 642	1 884 144,78	1 753 821,30	130 323,48
červenec	141 457	1 922 400,63	1 789 431,05	132 969,58
srpen	149 380	2 030 074,20	1 889 657,00	140 417,20
září	123 270	1 675 239,30	1 559 365,50	115 873,80
říjen	83 542	1 135 335,78	1 056 806,30	78 529,48
listopad	29 098	395 441,82	368 089,70	27 352,12
prosinec	13 967	189 811,53	176 682,55	13 128,98
celkem	1 181 997	16 063 339,23	14 952 262,05	1 111 077,18

Měsíc v roce 2013	Dodané množství elektrické energie v kWh	Fakturovaná cena bez DPH v Kč	Nárok na vyplacení garantované výkupní ceny dle hodnot stanovených pro FVE uvedených do provozu v roce 2010	Rozdíl
leden	6 619	91 752,58	85404,957	6347,623
únor	20 687	286 763,19	266924,361	19838,829
březen	80 544	1 116 500,93	1039259,232	77 241,70
duben	121 125	1 679 034,75	1 562 875,88	116 158,87
květen	117 300	1 626 012,60	1 513 521,90	112 490,70
červen	115 459	1 600 492,66	1 489 767,48	110 725,18
červenec	150 606	2 087 700,37	1 943 269,22	144 431,15
srpen	150 262	2 082 931,84	1 938 830,59	144101,25
září	107 488	1 489 998,66	1 386 917,66	103 081,00
říjen	96 371	1 335 894,80	1 243 475,01	92 419,79
listopad	24 301	336 860,46	313 555,80	23 304,66
prosinec	23 423	324 689,63	302 226,97	22 462,66
celkem	1 014 185	14 058 632,47	13086029,06	972 603,40

Měsíc v roce 2014	Dodané množství elektrické energie v kWh	Fakturovaná cena bez DPH v Kč	Nárok na vyplacení garantované výkupní ceny dle hodnot stanovených pro FVE uvedených do provozu v roce 2010	Rozdíl
leden	17 053	241 112,37	224 434,53	16 677,84
únor	70 199	992 543,66	923 889,04	68 654,62
březen	122 290	1 729 058,31	1 609 458,69	119 599,62
duben	104 491	1 477 398,25	1 375 206,05	102 192,20
květen	137 457	1 943 504,52	1 809 071,577	134 432,94
červen	170 450	2 409 992,55	2 243 292,45	166 700,10
červenec	159 133	2 249 981,49	2 094 349,41	155 632,08
srpen	128 355	1 814 811,35	1 689 280,16	125 531,19
září	102 859	1 454 323,40	1 353 727,30	100 596,10
říjen	65 867	931 293,51	866 875,59	64 417,92
listopad	31 972	452 052,11	420 783,49	31 268,62
prosinec	17 716	250 486,52	233 160,28	17 326,24
celkem	1 127 842	15 946 558,04	14 843 528,56	1 103 029,47

Měsíc v roce 2015	Dodané množství elektrické energie v kWh	Fakturovaná cena bez DPH v Kč	Nárok na vyplacení garantované výkupní ceny dle hodnot stanovených pro FVE uvedených do provozu v roce 2010	Rozdíl
leden	13 099	188 913,78	175 840,98	13 072,80
únor	59 420	856 955,52	797 654,08	59 301,44
březen	103 467	1 492 201,07	1 388 941	103 260,07
duben	104 491	1 477 398,25	1 402 687,18	74 711,07
květen	141 954	2 046 744,14	1 905 590,49	141 153,64
červen	/	/	/	/
červenec	/	/	/	/
srpen	/	/	/	/
září	/	/	/	/
říjen	/	/	/	/
listopad	/	/	/	/
prosinec	/	/	/	/
	422 431	6 062 212,76	5 670 713,73	391 499,02

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho obsahu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení obsahu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Krajský soud v Brně
dne 1. března 2017

Mgr. Ing. Dagmar Bordovská v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Anna Mazlová